

M. KOVO 8 D., PIRMADIENIS

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

(Posėdis pradėtas 17.05 val.)

1. Sesijos atnaujinimas

Pirmininkas. – Skelbiu Europos Parlamento sesijos, atidėtos 2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienį, atnaujinimą.

2. Pirmininko pareiškimai

Pirmininkas. – Sesijos pradžioje noriu pasakyti keletą dalykų. Pradėdamas šį plenarinį Europos Parlamento posėdį vėl turiu jus informuoti apie pastarosiomis dienomis įvykusias kelias tragiškas stichines nelaimes. Šiandien Turkijoje įvyko žemės drebėjimas, per kurį žuvo ne mažiau kaip 57 žmonės. Praeitą savaitę taip pat įvyko žemės drebėjimas Čilėje, pareikalavęs beveik 300 aukų, o visoje Europoje siautėjo audros, per kurias žuvo daugiau kaip šešiasdešimt žmonių, daugiausia Prancūzijos piliečių. Be to, turėtume nepamiršti Haičio, kuriame remiantis paskutiniu skaičiavimu, sausio mėn. įvykusio žemės drebėjimo aukų skaičius šiuo metu viršija 300 000. Visais šiais atvejais Europos Parlamento vardu perdaviau užuojautą ir išsčiau apgailestavimą nukentėjusių asmenų šeimoms. Kiekviena netikėta ir pirmalaikė mirtis yra visų pirma nelaimės paliestų šeimų tragedija, tačiau kai aukos skaičiuojamos dešimtimis ar šimtais tūkstančių, tai taip pat yra ištisų tautų ir viso pasaulio tragedija. Solidarizuokimės su aukų šeimomis, be to, pareiškime savo solidarumą šalims, kurios nukentėjo nuo tokių tragedijų.

Kovo 11 d, ketvirtadienį, pažymimas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dvidešimtmetis. Lietuva buvo pirmoji nepriklausomybę nuo Sovietų Sąjungos paskelbusi sovietinio bloko šalis. Tarp Lietuvos Europos Parlamento narių yra keturi 1990 m. nepriklausomybės deklaracijos signatarai. Sveikiname kolegas Parlamento narius iš Lietuvos.

(Plojimai)

Be to, 1990 m. kovo 11 d. Estijos Kongresas, demokratinis laikinasis parlamentas, priėmė valstybės atkūrimo po 50 metų trukusios sovietinės okupacijos deklaraciją. Taigi sveikiname ir mūsų kolegas Parlamento narius iš Estijos.

(Plojimai)

Kovo 10 d., trečiadienį, pažymimos 51-osios Tibeto nacionalinio sukilimo metinės. Po sukilimo Dalai Lama ir 80 000 tibetiečių buvo priversti palikti savo šalį. Mes vis dar turime vilčių ir reguliariai kreipiamės į Kinijos Liaudies Respublikos valdžios institucijas prašydami pakeisti jų požiūrį į Tibeto tautą ir pradėti vaisingą dialogą su jos atstovais.

(Plojimai)

Dėl per paskutinį „mini plenarinį posėdį“ N. Farage padarytų pastabų ir Darbo tvarkos taisyklių 153 straipsnio 3 dalies tai pasikalbėjau su N. Farage ir nusprendžiau jį nubausti – 10 dienų iš jo bus atimta teisė į dienpinigių išmoką.

(Plojimai)

Taip pat norėčiau informuoti jus apie ką kita – apie įvykusią dar vieną vagystę. Netoli Europos Parlamento pastato buvo apvogtas vienas Parlamento narys. Jau kurį laiką dalyvauju derybose su institucijų atstovais Briuselyje ir taip pat su Belgijos valdžios institucijomis. Mūsų kolegė Parlamento narė I. Durant šiose derybose veikia kaip tarpininkė, nes ji labai gerai susipažinusi su padėtimi Briuselyje ir Belgijoje. Dabar kartu su Komisija ir Europos Vadovų Taryba planuojame aplink visų trijų institucijų pastatus sukurti specialią zoną, kurioje saugumą turėtų užtikrinti ne tik Briuselio institucijos, bet ir Belgijos Vyriausybė bei centrinės Belgijos valdžios institucijos. Šiuo klausimu vyksta intensyvios derybos. Dėl to praeitą savaitę, iš karto po vagystės, buvo surengti susitikimai, o ateinančiomis dienomis vyks ir kiti. Kovo 22 d. numatytas oficialus susitikimas su

policija. Be to, norėčiau pasakyti, kad labai intensyviai dirbame siekdami pagerinti saugumą aplink Europos Parlamento, taip pat ir kitų Europos institucijų pastatus. Laikome tai visiems rūpimu klausimu.

3. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

4. Parlamento sudėtis (žr. protokolą)

5. Bendro sprendimo procedūros metu priimtų teisės aktų pasirašymas (žr. protokolą)

6. Anuliuoti rašytiniai pareiškimai (žr. protokolą)

7. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas (žr. protokolą)

8. Asignavimų perkėlimas (žr. protokolą)

9. Peticijos (žr. protokolą)

10. Žodiniai klausimai ir rašytiniai pareiškimai (gauti dokumentai) (žr. protokolą)

11. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

12. Darbų programa

Pirmininkas. – Buvo išdalytas galutinis 2010 m. kovo 4 d., ketvirtadienio, Pirmininkų sueigos pagal Darbo tvarkos taisyklių 137 straipsnį parengtas plenarinių posėdžių darbotvarkės projektas. Pasiūlyti šie pakeitimai:

Pirmadienis:

Pakeitimų nepasiūlyta.

Antradienis:

Pakeitimų nepasiūlyta.

Trečiadienis:

Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas ir Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji pateikė prašymą įrašyti į darbotvarkę Komisijos pareiškimą dėl genetiškai modifikuotų bulvių „Amflora“.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dar kartą dėl įvairių priežasčių pateikėme prašymą įtraukti į darbotvarkę klausimą dėl leidimo auginti genetiškai modifikuotas bulves „Amflora“. Mano nuomone, leidimų genetiškai modifikuotiems organizmams išdavimą pavedus Komisijos nariui, atsakingam už sveikatos apsaugą, piliečiai manė, kad dabar leidimai tokiems GMO bus nagrinėjami rūpestingiau. Atsitiko priešingai. Manau, kad tai, jog vos Komisijai pradėjus eiti pareigas Komisijos narys, atsakingas už sveikatos apsaugą, svarstydamas leidimo modifikuotoms bulvėms klausimą atvirai ignoravo Pasaulio sveikatos organizacijos susirūpinimą, yra skandalinga.

Be to, praeitos kadencijos metu tarp Tarybos ir Komisijos vis kildavo didelių nesutarimų dėl leidimų išdavimo procedūros, nes daugelis valstybių narių nepritarė leidimų išdavimo forsavimui, kurį skatino ir pats Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso. Buvo susitarta sukurti kitą, apdairią leidimų išdavimo procedūrą. Ir kurgi ta procedūra? Kadangi dauguma piliečių yra nusiteikę prieš šiuos genetiškai modifikuotus organizmus, privalome šią savaitę surengti diskusijas dėl šio leidimo ir agresyvios kampanijos, kuri tikriausiai mūsų laukia ateityje.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Norėčiau paprašyti vardinio balsavimo šiuo klausimu.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, nepaisant galimų atskirų narių ar frakcijų vertinimų, manau, būtų tikslinga pateikti savo nuomonę tokiu svarbiu klausimu. Dažnai svarstome problemas, kurios, nors ir svarbios, yra labai menkai susijusios su Europos Sąjunga. Šis klausimas liečia mus ir mūsų rinkėjus ir todėl, manau, turėtume įtraukti jį į darbotvarkę.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pone pirmininke, pritariu mano kolegės R. Harms išreikštam susirūpinimui, be to, daugelyje valstybių narių vyksta labai karštos diskusijos šiuo klausimu. Dėl to jau praeitą savaitę Pirmininkų sueigoje pasakiau tai, ką norėčiau pakartoti ir dabar: netikslinga šiuo metu rengti skubotų diskusijų nesvarstant rezoliucijos, kurios tokiu atveju trūks.

Būtų daug prasmingiau pavesti kompetentingam komitetui paskirti pranešėją, kuris išnagrinėtų leidimų išdavimo procedūros eigą, taip pat ir jos technines sąlygas.

Komisijos leidimui gauti prireikė aštuonerių metų. Šis klausimas buvo svarstomas aštuonerius metus. Komisija priėmė sprendimą remdamasi Europos teisės aktais, pagal kuriuos reikalaujama daugumos sprendimo. Dabar turime apsvarstyti klausimą, ar tokios svarbos sprendimui neturėtų būti taikoma Parlamento teisė jį atmesti ir ar, galų gale, yra galimybė, kad Parlamentas panaikins tokį plataus užmojo sprendimą.

Dėl šios priežasties turėtų būti paskirtas pranešėjas, kuris patikrintų mechanizmus ir, jei reikia, pateiktų pranešimą, kurio tikslas būtų pasiekti teisinę Parlamento balsų daugumą, kuri įpareigotų Komisiją, remiantis mūsų tarpinstituciniu susitarimu, per metus pateikti teisės akto pasiūlymą. Manau, tai būtų kur kas naudingiau nei tokios skubotos diskusijos.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Prašyčiau laikytis taisyklių. Pagal Darbo tvarkos taisykles tai – vienos minutės pareiškimai, be to, ši nuostata taikoma ir prašymą paremiantiems, ir jį atmetantiems pareiškimams. Prašau nekalbėti ilgiau, nes tai griaua darbotvarkę ir prieštarauja Darbo tvarkos taisyklėms. Prašau tai atsiminti.

Gavau Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų, taip pat ir R. Harms prašymą dėl vardinio balsavimo. Dabar balsuosime.

(Parlamentas atmetė prašymą)

(Darbų programa patvirtinta)

13. Tarptautinė moters diena

Pirmininkas. – Kitas klausimas – pirmininko pareiškimas dėl Tarptautinės moters dienos.

Šiandieninė Moters diena Europoje nepanaši į tą, kurią prisimename (bent jau mes, Vidurio ir Rytų Europos gyventojai). Dabar ji skirta ne tik tam, kad padovanotume gėlių pažįstamoms moterims. Šiandien Moters diena taip pat yra galimybė surengti svarbias diskusijas apie lygybę, paramą motinoms šeimose, auginančiose daug vaikų, ir smurto prieš moteris panaikinimą. Europos Parlamentas aktyviai dalyvauja šiose diskusijose.

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas yra labai svarbus komitetas. 2009 m. lapkričio mėn. priėmėme rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo, kurioje raginame Europos Komisiją ir valstybes nares sukurti nuoseklias veiksmų programas, skirtas kovai su šia smurto forma. Mes siekiame, kad Europos Sąjunga šiuo klausimu parodytų pavyzdį visam pasauliui.

Moterys nusipelno daugiau, nes šiandien, šiaip ar taip, norime apsaugoti Europą nuo demografinio žlugimo, bet tai neturi būti daroma moterų sąskaita. Trijų ar keturių vaikų motinos turi turėti galimybę dirbti ir būti skatinamos remiantis tais pačiais principais, kaip ir vyrai. Plačiai prieinami lopšeliai bei vaikų darželiai ir darbo vietos yra tik vienas iš būdų siekti šio tikslo. Kita vertus, motinos, kurios nori likti namie su savo vaikais, taip pat turėtų turėti galimybę tai padaryti, pvz., nustatant atitinkamą mokesčių, skaičiuojamų visai šeimai, o ne tik abiem sutuoktiniams, sistemą.

Mūsų siekis yra užtikrinti visišką lygybę ten, kur tai įmanoma ir kur tai būtina, kitaip tariant – visur. Diskriminacija darbe ir visuomenėje turi tapti praeitimi. Europos Sąjungoje moterys ir vyrai turi vienodą orumą ir lygias teises, o šių teisių gynimas yra taip pat ir mūsų, Europos Parlamento, uždavinys.

Visoms ponioms, esančioms Europos Parlamente, linkiu, kad kiekviena diena galėtų būti jų diena, kad jos niekada nesijaustų diskriminuojamos ir kad Europos Parlamente dirbtų vis daugiau moterų.

Corien Wortmann-Kool, *PPE frakcijos vardu.* – (NL) Pone pirmininke, kaip sakėte, šiandien yra Tarptautinė moters diena. Tai – šimtosi šios šventės metinė. Ar tai priežastis švęsti? Daug nuveikėme, bet turime dar nemažai padaryti, ir galėsime to pasiekti tik tada, jei mes visi – vyrai ir moterys – veiksime išvien.

Šiais metais Tarptautinės moters dienos tema – moterų solidarumas ir atkaklus savo teisių gynimas visame pasaulyje; tai svarbi tema ekonomikos krizės metu. Tai vyrų ir moterų bendradarbiavimo gairės siekiant geresnės ateities sau ir savo vaikams, nes tik kartu galime užtikrinti, kad moterys ir vyrai būtų lygūs ne tik prieš įstatymą, bet ir savo kasdieniame bei ekonominiame ir socialiniame gyvenime. Galų gale, moterys sudaro maždaug 50 proc. pasaulio gyventojų, tačiau jų pajamos siekia tik 10 proc. pasaulinių pajamų. Tik 5 proc. pasaulio vadovų yra moterys. 75 proc. neturtingiausių pasaulio žmonių sudaro moterys. Tai galima ir reikia iš esmės pakeisti.

Tačiau kalbame ne tik apie skurdą. Pažvelgus į kitas pasaulio dalis, pvz., į didžiąją dalį Azijos, matyti, kad berniukai labiau vertinami nei mergaitės; jie duoda daugiau naudos šeimai. Dėl to dukrų atsisakoma ar net nutraukiamas nėštumas, jei vaisius yra moteriškos lyties. Deja, prekyba moterimis taip pat yra žinomas ir paplitęs reiškinys. Afrikoje daug jaunų moterų ir merginų tampa karo ir prievartavimo aukomis. Tai susiję ir su įvairiomis kultūrinėmis aplinkybėmis, kurioms, siekiant pagerinti moterų padėtį, taip pat turi būti teikiama didelė reikšmė. Moterys ir mergaitės patiria spaudimą, ypač musulmonų šalyse, kuriose ją lemia religinės priežastys.

Todėl svarbu, kad Europos Sąjunga visose savo pagalbos programose ir savo tarptautiniuose santykiuose taip pat pabrėžtų mergaičių ir berniukų bei vyrų ir moterų lygiateisiškumą. Todėl turi būti ne tik mažinamas skurdas, bet ir griaujami kultūriniai prietariai. Tai svarbus ES vyriausiajai įgaliotinei, Komisijos pirmininko pavaduotojai C. Ashton, taip pat ir Komisijos narei K. Georgievai tenkantis uždavinys.

Tačiau taip pat reikia dar nemažai nuveikti ir namuose, ir netgi mūsų frakcijoje, ypač padedant mūsų pirmininkui, J. Daului. Paskutinį komentarą norėčiau skirti mums, gyvenantiems Europos Sąjungoje. Viskas prasideda nuo mažų dienų, nuo vaiko ugdymo, o teisė į švietimą mergaitėms Europoje vis dar nėra užtikrinta. Ši teisė mūsų visuomenėje turi būti užtikrinta 100 proc. vaikų. Tai turėtų būti svarbus naujosios ES 2020 m. strategijos tikslas.

Martin Schulz, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tokia visuomenė, kurioje vyrai ir moterys neturi lygių teisių darbe ir gyvenime, nėra demokratinė ir humaniška visuomenė. Pagrindinė teisingumo visuomenėje prielaida – jo užtikrinamas nepaisant asmens lyties. Teisingumas savaime suprantamas dalykas mums, vyrams, bet ne moterims, net ir Vidurio Europos visuomenėje. Tai, be abejo, yra vienas gėdingiausių dalykų, kurio, manau, turime kuo greičiau atsikratyti. Mes, kaip Parlamentas, galime prie to svariai prisidėti.

Tikrai, ar gali visuomenė teisėtai tvirtinti, kad ji yra lygiateisė, jei vyrams ir moterims nevienodai mokama už tą patį darbą toje pačioje vietoje? Niekur kitur šioje visuomenėje nėra taip dažnai tylomis taikstomasi su moterų diskriminacija kaip darbo vietoje, kur moterys, iš dalies gerokai sudėtingesnėmis gyvenimo sąlygomis, atlieka tą patį darbą kaip ir vyrai ir neretai gauna 30 proc. arba 40 proc. mažesnę darbo užmokesį. ES turi išsivaduoti iš šios gėdingos padėties. Jeigu mes čia, Europoje, per Tarptautinę moters dieną norime pasiųsti žinią, tai joje turi skambėti reikalavimas dėl vienodo užmokesčio už vienodą darbą toje pačioje darbo vietoje tiek vyrams, tiek moterims. Tai esminis socialinio teisingumo reikalavimas.

(Plojimai)

Pripažįstame, kad Komisija deda pastangas. Matome, kad šiandien pradedama kalbėti apie Europos moterų teisių chartiją. Tai gerai ir tuo džiaugiamės. Tačiau esame ir šiek tiek nusivylę, ir prašau perduoti tai V. Reding ir J. M. Barroso. Būtume norėję, kad pradedant šią iniciatyvą būtų ne tik buvęs pateiktas oficialus pareiškimas, bet ir laikomasi pradžioje duoto pažado, kad bus įtrauktas Parlamentas ir dalyvaus pilietinės visuomenės organizacijos. Kol kas to neįvyko. Tai dar galime ištaisyti. Tačiau būtume dėkingi, jei nebūtų apsiribota vien tik oficialiu pareiškimu ir institucijos bendradarbiautų siekdamos ištaisyti ką tik mano paminėtą pavyzdį. Mano kolegė C. Wortmann-Kool paminėjo kitus pavyzdžius.

Tarptautinę moters dieną mes, europiečiai, turime pripažinti vieną dalyką: mūsų žemyne lygiateisiškumas vis dar nepasiektas, tačiau dramatiškas neteisingumas moterų, gyvenančių kitose pasaulio dalyse, atžvilgiu (pradedant lytinių organų žalojimu ir baigiant privalomu apdangalų dėvėjimu), visos pagrindinės teisės, kuriomis negali naudotis moterys ir, svarbiausia, mergaitės visame pasaulyje, turi rūpėti mums ne tik Kovo 8-ąją.

Dėl to norėčiau padėkoti Parlamento žmogaus teisių gynėjams. Strasbūro plenarinės sesijos metu kiekvieną ketvirtadienį po pietų kalbame, be kita, apie žmogaus teisių pažeidimus prieš moteris. Tarptautinę moters dieną taip pat turėtume pasakyti, kad šiose ketvirtadienio popietės diskusijose turėtų dalyvauti bent jau tiek narių, kiek dabar dalyvauja plenariniame posėdyje.

Diana Wallis, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, ketinu pradėti pasakydama, kad prieš kelias akimirkas dar nesitikėjau, jog man teks kalbėti, bet svarbu, kad minime Tarptautinę moters dieną, ir ypač šią, praėjus 100 metų nuo tada, kai buvo pasiūlyta ją švęsti. Šią dieną turėtų būti iškilmingai paminėti moterų laimėjimai, bet taip pat labiau įsisąmoninta, kiek vis dar turime nuveikti siekdami lygybės.

Pone pirmininke, jūs raginate, kad šiame Parlamente dalyvautų daugiau moterų. Laimėjimai neblogi, tačiau vis dar nepakankamai geri. Pažvelgus į parlamentą mano šalyje, kai kurie vertinimai rodo, kad esant dabartiniams pažangos tempams pasiekti lygybei prireiks 200 metų, todėl visiškos lygybės siekį įgyvendiname pernelyg lėtai.

Kitas dalykas yra tas, kad Parlamentas šią savaitę svarsto prekybos žmonėmis ir smurto prieš moteris problemas. Praeitą savaitę lankiausi mano rinkimų apygardoje surengtoje parodoje, kurioje buvo rodomi moterų, parduotų į vergiją iš ES artimos šalies – Moldavijos – į mūsų Europos Sąjungą, tapybos darbai ir fotografijos. Kai kurie vertinimai rodo, kad prekybos moterimis – ir, žinoma, vyrais – skaičiai yra tokie pat dideli, kaip ir prekybos vergais iš Afrikos prieš 350 metų; vis dėlto pagrindinės prekybos aukos yra moterys. Jei mes, kaip Europos bendrija, negalime šiuo atžvilgiu ko nors nuveikti ir spręsti moterų, kurios yra šios prekybos aukos, problemų, būtų labai gaila, jei šią dieną nebūtų žengta pažangos link.

Dar vienas dalykas yra tas, kad turėtume sutelkti dėmesį į daugelį sprendinių moterų sveikatos problemų, kurioms neskiriama tiek laiko ir energijos, kiek reikėtų. Nemažai pasiekta, daug kuo galima džiaugtis, bet dar labai daug reikia nuveikti.

Marije Cornelissen, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (NL) Kovo 8-oji, Tarptautinė moters diena. Švęsdavau šią dieną kiek save prisimenu, kaip iki manęs ir mano mama bei močiutė. Kartais Kovo 8-ąją nuliūstu galvodama apie tai, ką dar reikia padaryti, kad vyrai ir moterys tikrai galėtų naudotis lygiomis galimybėmis. Yra tiek daug moterų, kurioms smurtas yra kasdienė tikrovė, tiek daug moterų, gyvenančių skurde, tiek daug moterų, kurios vienos rūpinasi savo vaikais ir tėvais; ir tiek nedaug moterų, užimančių aukščiausias pozicijas verslo, mokslo ir politikos srityse.

Tačiau tada galvoju apie savo močiutės, kuri ištekėjusi turėjo nustoti dirbti ir neturėjo visiškai jokių galimybių mokytis, kartą ir savo mamos, kuri labai sunkiai kovojo už tai, kad galėtų priimti sprendimus dėl savo kūno, kartą ir matau, kaip toli pažengėme per vieną šimtmetį; matau, kad pokyčiai tikrai galimi. Tačiau jei norime, kad artimoje ateityje pasaulis taptų geresnis, dabar turime daryti viską, ką galime.

Europos Sąjunga gali gausiai prisidėti, tačiau nepakaks tik gražių žodžių. Kovą už lygias teises pernelyg ilgai lydėjo tik daug gražių kalbų, prie kurių buvo pridurta dar keletas. Penktadienį Komisija pateikė Moterų teisių chartiją, į kurią įtraukta labai daug puikių frazių. Į jos įgyvendinimą žiūriu su sveiku skepticizmu. Šį skepticizmą dar labiau sustiprino tai, kad, kaip jau pasakė M. Schulz, nebuvo konsultuotasi su Europos Parlamentu ir nevyriausybėmis organizacijomis (NVO). Vis dėlto kadangi tai pirmasis V. Reding, kaip Komisijos narės, atsakingos už lygias galimybes, parengtas teisės aktas, esu labai nusiteikusi ja pasitikėti.

Svarbiausia tai, kokios iniciatyvos lydės jos gražius žodžius. Jei per šią kadenciją ji pateiks mums direktyvą, skirtą kovai su smurtu prieš moteris, direktyvą dėl tėvystės atostogų, griežtų kovos su moterų diskriminacija priemonių, griežtų priemonių, skirtų moterų užimtumo lygiui padidinti, – pvz., gerinant darbo valandų ir pamokų mokyklose suderinamumą, – ir moterų aukščiausiuose postuose, bent jau pačios Komisijos gretose, kvotas, jei Komisija savo gražias frazes pavers tikrais veiksmais, mano kolegos iš Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso ir aš pirmieji atsistosis ir išreišime savo pripažinimą.

Jei norime permainų, turime dirbti kartu: Komisija, Taryba ir šių rūmų kairieji bei dešinieji. Šiandien, kovo 8 d., yra ne tik Tarptautinė moters diena, bet ir mano sūnaus gimtadienis; jam šiandien sukanka dveji metai. Iš visos širdies tikiuosi, kad po 30 metų jis gyvens Europoje, kurioje jis ir jo žmona – arba vyras – vienodai dalysis vaikų priežiūra ir kurioje moterys turės tokias pat galimybes tapti profesorėmis, direktorėmis arba Europos Komisijos narėmis. Jo mama ateinančius kelerius metus dės visas pastangas, kad šie tikslai būtų pasiekti; laimei, esu ne viena.

(Plojimai)

Marina Yannakoudakis, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, Tarptautinė moters diena yra proga mums visiems sutelkti dėmesį į problemas ir iššūkius, su kuriais šiandien susiduria moterys – sutelkti dėmesį į įvairių formų nelygybę, kurią patiria daugelis moterų, ir taip pat pažymėti moterų per šimtmetį pasiektus laimėjimus.

Mes Jungtinėje Karalystėje ypač didžiudamiesi atsimename asmenybes, kurios padėjo mūsų tautai padaryti pažangą moterų teisių srityje: tokias moteris, kaip Emily Pankhurst – JK sufražisčių judėjimo, iškovojojusio moterims balsavimo teisę, lyderę, Shirin Ebadi – 1993 m. Nobelio taikos premijos laureatę, apdovanotą už pastangas skatinant žmogaus, ypač moterų, teises, ir Margaret Thatcher – pirmąją Jungtinės Karalystės ministrę pirmininkę moterį, išrinktą 1979 m.

Moterų patekimo į aukštus postus ir tokių pačių galimybių kaip ir vyrams užtikrinimo klausimas šiandien yra toks pat aktualus, koks buvo JK, kai buvo išrinkta pirmoji moteris ministrė pirmininkė.

Galime suteikti galimybes mokytis ir įsidarbinti, bet darbo užmokesčio skirtumai vis dar išlieka. Galime priimti teisės aktus prieš diskriminaciją darbo vietoje, bet negalime priimti teisės aktų prieš sunkumus bandant suderinti darbą, šeimos gyvenimą ir namų ūkio tvarkymą.

Kaip Parlamentas turėtų siekti padėti moterims, kad jos turėtų galimybę rinktis, ką nori daryti. Nusprendusios daryti karjerą, jos turi būti remiamos sudarant tam vienodas veiklos sąlygas. Nusprendusios likti namuose ir auginti vaikus, jos neturi būti nuvertinamos. Posakis „tik namų šeimininkė“ turi būti uždraustas. Jokia moteris nėra „tik“ kažkas. Kiekviena vertinama už jos indėlį.

Taigi, kai kalbame apie daug pasiekusias moteris, manau, viena moterų grupė turi pirmauti sąrašė; Jungtinėje Karalystėje švenčiame jų indėlį kovo 14 d. – tai pasaulio motinos, moterys, kurios savanoriškai atsisako savo siekių ir skiria savo gyvenimą vaikų auklėjimui. Darydamos tai teisingai jos padeda siekti visų mūsų tikslo – lygybe ir tolerancija pagrįstos visuomenės, kurioje gerbiamos žmogaus teisės nepaisant jo lyties.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (SV) Pone pirmininke, šiandien, kai švenčiame Tarptautinę moters dieną, jau yra prabėgę 15 metų nuo to laiko, kai buvo priimta JT moterų teisių platforma. Įpusėjus šiuo metu Niujorke vykstančiam platformos persvarstymui, aš ir kiti Europos Parlamento delegacijos nariai tegalime konstatuoti, kad moterys visame pasaulyje turės tenkintis *status quo*. Nepaisant tinkamų rezoliucijų, kurias neseniai patvirtino Parlamentas, M. Tarabellios pranešimo ir Pekino +15 rezoliucijos, deja, JT posėdyje iki šiol nepasiekta jokių rezultatų.

Dalyvaujančios derybose ES vyriausybės aiškiai siekia mažesnio užmojo tikslų dėl moterų teisių, nei apibrėžta anksčiau minėtose Europos Parlamento rezoliucijose. Kartais man atrodo, kad ES vyriausybės visų pirma naudoja Pekino platformą kaip pamokslavimo apie lyčių lygybę priemonę, skirtą ne ES šalims. Dažnai lengviau pasakyti kitiems žmonėms, ką daryti, negu pačiam pasiekti rezultatų.

Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso prieš išrenkamas pažadėjo parengti Moterų teisių chartiją. Šiandien turėjome progą susipažinti su Komisijos dokumentu. Aš ir mano frakcija, Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji, esame labai susirūpinę dėl „skysto“ turinio ir būdo, kuriuo Chartija buvo parengta. Yra didelė tikimybė, kad ji nebus verta popieriaus, ant kurio yra parašyta. Parlamentas, nacionalinės valdžios institucijos ir Europos savanoriškos organizacijos nedalyvavo darbe ir neprisidėjo prie Chartijos parengimo, be to, šiame procese, žinoma, nedalyvavo ir Europos piliečiai.

Norėčiau paaiškinti J. M. Barroso, kad nepakanka vien deklaracijos dėl bendrų vertybių. Europos moterims ir vyrams reikalingas veiksmingas dokumentas, kuris būtų parengtas bendradarbiaujant su visomis suinteresuotosiomis šalimis.

Tegul tai būna pirmasis Moterų teisių chartijos projektas. Panaudokite laikotarpį iki kitos Tarptautinės moters dienos diskusijoms su Europos Parlamentu, nacionalinėmis institucijomis ir savanoriškomis organizacijomis Europoje rengti. Tuomet, kai švęsime kitą Tarptautinę moters dieną, bus aišku, kad padarėme pažangą.

Mes dirbame siekdami apginti moterų teises ne tik Kovo 8 d., bet ir kiekvieną metų dieną. Štai ko reikia Europos moterims ir vyrams.

Marta Andreasen, *EFD frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, šią dieną norėčiau paprašyti visų politikų ir įstatymų leidėjų, kad jie nutrauktų visų šių demagoginių įstatymų dėl lyčių lygybės, kurie tik dar labiau apsunkina norinčių dirbti moterų gyvenimą, leidybą. Dėl jų organizacijos nenori įdarbinti moterų. Lygybė nėra susijusi su įstatymais; lygybė – tai tinkamas elgesys.

Kaip dirbanti motina per visą savo 30 metų profesinį gyvenimą niekada nebuvo įdarbinta arba paaukštinta pareigose dėl ko nors kito, išskyrus savo kvalifikaciją ir nuopelnus, todėl būčiau įžeista, jei kas nors taikytų man specialias taisykles tik dėl mano chromosomų. Vis dėlto norėčiau konkrečiai paprašyti šį Parlamentą ginti šio pasaulio moteris.

Noriu, jog būtų svarstoma ir sprendžiama žemės užgrobimo Ispanijoje problema, kad būtų nutrauktos daugelio moterų ir vyrų, kuriems kyla jų namų nugriovimo pavojus ir kurie negali juose gyventi, kančios. Ar nemanote, kad tai yra smurtas?

Noriu, kad šis Parlamentas sustabdytų ES lėšų srautus į regionus, kuriuose vyksta šie sunkūs žmogaus teisių pažeidimai. Ar nemanote, kad tai yra smurtas?

Noriu, kad šis Parlamentas išgirstų ir apsaugotų tuos, kurie siekia pranešti apie savo susirūpinimą dėl struktūrinių pažeidimų, turinčių įtakos Europos biudžetui, kaip tai padariau aš prieš aštuonerius metus, ir užtikrintų, kad jų neišiktų mano likimas. Ar tai ne smurtas?

Noriu, kad tvirtintumėte Europos Komisijos ataskaitą dėl biudžeto tik tuomet, kai auditoriai besąlygiškai 100 proc. patvirtins biudžeto išlaidų tinkamumą. Norėčiau, kad šis Parlamentas tokiu būdu pagerbtų Europos moteris ir vyrus, kurie, mokėdami savo mokesčius, suteikia galimybę Europos Sąjungai gyvuoti.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Norėčiau atkreipti kolegų Parlamento narių dėmesį į tai, kad labai klaidinga kalbėti apskritai apie Europos moteris ir apie Europos Sąjungoje gyvenančių moterų teises, neatsižvelgiant į moterų padėtį Vidurio ir Rytų Europos pokomunistinėse naujosiose valstybėse narėse, kuriose jos laikomos antrarūšėmis. Atėjo laikas Europos Sąjungai pradėti rinkti faktus, kad būtų išaiškintas tam tikrų jų teisių trūkumas, ir, remiantis rezultatais, pašalinti rimtą moterų diskriminaciją pačios Europos viduje.

Norėčiau paminėti tik dvi sritis. Abi susijusios su globalizacija, neoliberalia ekonomika, liberalizuota laisva prekyba ir jų trūkumais. Pirmia, tarptautinės įmonės, taip pat ir didelės ES registruotos Europos įmonės naudoja skirtingus darbo teisės ir darbuotojų sveikatos standartus. Pirmiausia turiu omeny didelius mažmeninės prekybos centrus, pvz., esančius abiejose Austrijos ir Vengrijos sienos pusėse. Ta pati įmonė taiko skirtingus standartus dėl pertraukų, pietų pertraukų ir pranešimų apie darbo sutarties nutraukimą. Jie moteris darbuotojas iš Rytų Europos, šiuo atveju vengres, laiko praktiškai vergijoje.

Kita visiškai neištirta sritis – moterų migracija Europos Sąjungos viduje. „Antrarūšės“ moterys iš Vidurio ir Rytų Europos, pvz., vengrės, ieško namų darbininkių darbo Vakaruose, kur gyvena kaip tarnaitės, kaip ekonominės pabėgėlės, kurios dažnai turi palikti savo vaikus gimtinėje. Kalbant apie jų teisių ir orumo užtikrinimą, jų padėtis yra kur kas labiau panaši į padėtį moterų iš trečiojo pasaulio besivystančių šalių nei į jų seserų iš Vakarų Europos, t. y. bendrapiliečių iš kitų ES valstybių narių. Tokią padėtį reikia skubiai ištaisyti.

Pirmininkas. – Norėčiau šiltai pasveikinti Komisijos narį J. Dalli. Sveiki, pone Johnai Dalli. Dabar Komisijos narys padarys pareiškimą Komisijos vardu.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, esu labai patenkintas, kad pirmą kartą dalyvauju Europos Parlamento plenariniame posėdyje šią svarbią dieną – Kovo 8-ąją, Tarptautinę moters dieną. Man taip pat didelė garbė atstovauti Komisijai, ypač jos pirmininko pavaduotojai V. Reding, kuri vadovaus Europos Komisijos veiklai, skirtai pagrindinėms teisėms apsaugoti.

Tai unikali galimybė kartu švęsti moterų praeities, dabarties ir ateities ekonominius, politinius ir socialinius laimėjimus. 1957 m. lyčių lygybė buvo įtvirtinta Europos sutartyse. Nuo tada priimtas išpūdingas skaičius teisinių priemonių, o po to ir nemažai Europos Teisingumo Teismo sprendimų, kurie sukūrė teisinį šios srities pagrindą ES lygmeniu.

Norėčiau jums priminti, kad lyčių lygybė yra ne tik Sutartyje įtvirtinta pagrindinė vertybė, nes įrodyta, jog lyčių lygybės politika taip pat yra ir ekonomikos augimo variklis. Praėjusį penktadienį Europos Komisijos Pirmininkas ir pirmininko pavaduotoja V. Reding atnaujino Komisijos įsipareigojimą puoselėti lyčių lygybės vertybes ir parengti Moterų chartiją.

Moterų chartijoje atsispindi politinis Komisijos įsipareigojimas puoselėti moterų ir vyrų lygybę penkiose srityse siekiant: vienodo ekonominio nepriklausomumo; vienodo užmokesčio už vienodą bei vienodos vertės darbą; lygybės priimant sprendimus; asmens orumo, vientisumo užtikrinimo ir smurto dėl lyties panaikinimo; taip pat lyčių lygybės už Europos Sąjungos ribų.

Po Moterų chartijos 2010 m. rugsėjo mėn. bus parengta nauja išsami vyrų ir moterų lygybės strategija. Šioje strategijoje remiantis Moterų chartijos principais bus numatyti konkretūs veiksmai, kurie turės būti įgyvendinti per ateinančius penkerius metus.

Tai plataus užmojo projektai ir tikslai, kurių Komisija neįstengs pasiekti viena. Jai prireiks glaudaus bendradarbiavimo su pagrindiniais partneriais ES lygmeniu ir visų pirma su jumis, Europos Parlamentu ir FEMM komitetu. Tarptautinė moters diena yra puiki galimybė priminti mums visiems šį įsipareigojimą.

Pirmininkas. – Tuo baigiamos kalbos, susijusios ne tik su Tarptautine moters diena, bet ir su mūsų nuolatinėmis pastangomis užtikrinti lygias moterų teises ir panaikinti smurtą.

14. Vienos minutės kalbos svarbiais politiniais klausimais

Pirmininkas. – Kitas klausimas – vienos minutės kalbos svarbiais politiniais klausimais.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) 2010 m. vasario 8 d. Rumunija priėmė Jungtinių Amerikos Valstijų prezidento pasiūlymą dalyvauti kuriant JAV priešraketinės gynybos sistemą. Tai rodo pasitikėjimą mano šalimi, nepamirštant ir profesionalumo, kurį Rumunijos kariuomenė įrodė Afganistane ir Irake. Rumunijos teritorijoje bus dislokuotos trys baterijos, kurių kiekvieną sudarys aštuonios raketos. Pagal su JAV suderintą grafiką ši gynybos sistema turėtų pradėti veikti nuo 2015 m.

Manau, kad priešraketinės gynybos tema turi būti apibrėžta kaip prioritetinė ir įtraukta į Europos Sąjungos darbotvarkę, nes turime būti informuoti apie balistinių raketų platinimo pavojų.

Turiu atkreipti dėmesį, kad naujoji sistema nėra nukreipta prieš Rusiją. Iš tikrųjų į kai kurias Maskvos pastabas ir pageidavimus buvo atsižvelgta naujai apibrėžiant JAV sistemos struktūrą. Artimiausiu metu bus pradėtos dvišalės derybos dėl būtinų susitarimų, kuriuos turės ratifikuoti Rumunijos parlamentas, sudarymo.

Ačiū.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pone pirmininke, remiuosi esmine prielaida, kad atsakomybė už euro zonai priklausančios valstybės narės viešųjų finansų atkūrimą tenka ir pačiai euro zonai. Tačiau reikalingi koordinuoti veiksmai siekiant apsaugoti bendrą valiutą nuo spekuliacijos.

Gili finansų krizė Graikijoje ir finansų disbalansas kitose valstybėse narėse išryškino politiškai motyvuotos Europos ekonominio valdymo sistemos poreikį. Savo klausime, kurį 2010 m. vasario 17 d. pateikiau Komisijai, pasiūliau, kad būtų įsteigtas Europos valiutos fondas. Džiaugiuosi matydamas, kad Komisijos narys O. Rehn veikia šia kryptimi. Lauksime Komisijos bendro pasiūlymo.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, Ispanijos nacionalinio teismo teisėjas patvirtino tai, ką daugelis jau žinojo: Venesuelos prezidentas Hugo Chávez bendradarbiauja su ETA ir FARC teroristais. Tai įrodo, kad Hugo Chávez – teroristų šalininkas, kuris Venesuelos žemėje suteikia prieglobstį žmogžudžiams teroristams ir padeda jiems skirdamas oficialias pareigas Venesuelos valdžios institucijose. Trumpai tariant, Hugo Chávez – ETA nusikaltėlių bendrininkas.

Kaip baskas, ispanas ir europietis norėčiau demaskuoti ir pasmerkti pasibaisėtiną diktatoriaus Hugo Chávezo požiūrį. Raginu Europos institucijas imtis visų būtinų priemonių Hugo Chávezui ir jo vykdomai teroristų rėmimo politikai pasmerkti.

Taip pat norėčiau priminti Rodríguezo Zapatero vyriausybei, kuri šiuo metu rotacijos tvarka pirmininkauja Europos Sąjungai, kad nėra reikalo bičiuliauti ir kokuoti su Hugo Chávezu, kaip tai buvo daroma iki šiol. Negalima reikšti meilės arba rodyti draugiškumo ir pasiryžimo bendradarbiauti, nes kai Ispanijos Vyriausybė išsiginėja savo žodžių ir žeminasi prieš Hugo Chávezą, kaip ji tai darė pastaruoju metu, tai prilygsta terorizmo aukų baudimui, ispanų teisingumo sistemos ir kartu laisvės ir demokratijos niekinimui.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Nors, apskritai kalbant, Europos Sąjungos solidarumo fondas veikia gerai, patirtis, įgyta per pirmuosius jo gyvavimo metus, rodo, kad vis dar yra didelių jo darbo suvaržymų ir trūkumų. Pastebimi šie fondo darbo trūkumai: nepakankamai greitai skiriamas finansavimas; nepakankamai skaidrūs kriterijai teikiant paramą iš fondo regioninių nelaimių atveju; taip pat su stichinėmis nelaimėmis susiję jo veiklos suvaržymai.

Turiu jums priminti, kad Rumunija iš Europos Sąjungos gavo finansinę paramą, skirtą projektams nuo potvynių kenčiančiose vietovėse įgyvendinti. Vis dėlto fondo lėšos buvo skirtos per vėlai, o ne tuo metu, kai jos būtų buvusios panaudotos veiksmingiausiai.

Turėdama tai mintyje manau, kad galimybė remiantis išankstinio mokėjimo sistema iš karto po nelaimės teikti paramą, grindžiamą šalies, kurią ištiko stichinė nelaimė, atliktu pirminiu tiesioginės žalos įvertinimu, gavus jos prašymą, būtų labai vertinama nukentėjusiose vietovėse.

Ačiū.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Fidel Castro ir jo oligarchai seniai išdavė Kubos revoliucijos idealus. Šie idealai buvo bendri viso pasaulio tautoms, ypač tarptautinio jaunimo žiedui, kurį jos įkvėpė.

Vis dėlto šiuo metu Castro brolių diktatūra neturi gailesčio politiniams ir sąžinės kaliniams bei savo tautai. Tai primena man laikotarpį, kai mirties patale gulėjo F. Franco, taip pat pasižymėjusiu netinkamu elgesiu su politiniais kaliniais, kurie buvo laikomi paprastais nusikaltėliais, ir liguista panieka tremtiniais.

Fidel Castro tapo toks pats kaip F. Franco ir visi kiti laisvės priešai, kai jie įsitvirtina valdžioje. Nepaisant to, turime gelbėti gyvybes ir rodyti solidarumą su tais, kurie kovoja ir kenčia. Tai mūsų, kaip europiečių, kurie yra įsipareigoję demokratijai, laisvei ir žmogaus teisėms, pareiga.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, žinome, jog Komisija ir Tarybai pirmininkaujanti Ispanija labai spartina derybas su tam tikromis Vidurio ir Pietų Amerikos šalimis, kad asociacijos susitarimai būtų sudaryti dar prieš gegužės mėn. vyksiantį Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos aukščiausiojo lygio susitikimą.

Aš, kaip vienas iš EuroLat pirmininko pavaduotojų, norėčiau atkreipti Parlamento dėmesį į tai, kad spartinant derybas su kai kuriomis iš šių šalių kyla pavojus, jog bus neatsižvelgta į svarbius klausimus dėl žmogaus teisių ir pagarbos joms įvairiuose regionuose užtikrinimo. Pvz., Kolumbijoje ir toliau beveik kasdien vykdomos profesinių sąjungų atstovų žmogžudystės. Hondūrą, su kuriuo deramės dėl susitarimo, valdo vyriausybė, atėjusi į valdžią po praėjusiais metais įvykusio karinio perversmo. Gvatemaloje yra panašių problemų, susijusių ne su žmogaus teisėmis, o su tam tikrais susitarimų aspektais, kurie liko nepastebėti.

Manau, svarbu, kad Komisija ir Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė veiktų atsargiau.

Diana Wallis (ALDE). – Pone pirmininke, šiandien, Tarptautinę moters dieną, norėjau atkreipti dėmesį į konkrečią moterų sveikatos problemą, kuriai nuolat lieka Pelenės vaidmuo. Prieš dvejus, o gal prieš trejus metus stovėjau čia ir kalbėjau apie tylią, nematomą, skausmingą ir sekinančią moterų ligą – endometriozę, t. y. ligą, kuri griaua gyvenimus, šeimas, sukelia nevaisingumą; dėl jos kai kurios moterys netgi negali tapti motinomis. Gal mes nenorime apie tai kalbėti, net nenorime ištarti šios ligos pavadinimo, kad nereiktų kalbėti apie moterų menstruacijas? Taigi pasakysiu dar kartą – endometriozę.

Jos priežastys vis dar nežinomos, vis dar nėra žinoma, kaip ją išgydyti, ir ja vis dar serga viena iš dešimties moterų, ir susergama vis dažniau. Ši savaitė visoje Europoje taip pat paskelbta Informuotumo apie endometriozę didinimo savaitę. Taigi, kada gi ketiname rimtai pažvelgti į šias moteris, jų šeimas ir jų kančias? Gera, kad esate čia ir tai girdite, Komisijos nary; galbūt tam (tikiuosi, kad dar prieš prasidedant kitiems metams) bus skirtas deramas specialus finansavimas.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, jūs jau palietėte neseniai Vakarų Europą užgriuvusio uragano „Ksintija“, kuris nusinešė beveik šešiasdešimties žmonių gyvybes ir padarė didelių materialinių nuostolių, temą.

Man šiandien labai liūdna ir pikta, nes šios žmonės ištikusios katastrofos buvo galima išvengti; bent jau jos poveikis galėjo būti sumažintas. Iki šiol Prancūzijoje bei visoje Europoje, nepaisant dabartinių Europos ir, be abejo, nacionalinių teisės aktų ir juos pažeidžiant, toliau vyksta statybos pakrančių regionuose ir potvynių zonose.

Šie plotai dažnai priklauso *Natura 2000* teritorijų tinklui, todėl jų apsauga nuo urbanizacijos yra esminis dalykas siekiant apriboti panašių gamtos reiškinių poveikį. Būtent mes turime parodyti daugiau atsakomybės, kad užtikrintume, jog Bendrijos teisės aktai, ypač Paukščių direktyva ir Buveinių direktyva, būtų griežtai taikomi valstybėse narėse, o lėšų iš struktūrinių fondų skyrimas būtų susietas su išlyga dėl tvarumo, saugos ir biologinės įvairovės principų laikymosi.

ES 2020 m. strategija – unikali galimybė iš naujo apibrėžti savo santykius su aplinka.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Pone pirmininke, ponios ir ponai, praeitą savaitę rimtos Čekijos žiniasklaidos priemonės pranešė, kad Vokietijos transporto policija savo Čekijos ir Vokietijos sienos pusėje ėmė daug griežčiau tikrinti Čekijos vairuotojus. Anot pranešimų, patikrinimai daug dažnesni ir gerokai kruopštesni. Pasak liudininkų, padėtį blogina tai, kad kai kurie žmonės per patikrinimus netgi turi pateikti šlapimo mėginius tokiomis sąlygomis, kurios prilygsta žmogaus orumo žeminimui. Dėl to šios patikrinimo tvarkos negalima laikyti įprasta kontrole keliuose, kai kartu tikrinami kelionės dokumentai arba dokumentai, susiję su transporto priemonės techninėmis sąlygomis arba kilme. Čekijos piliečiai, galintys laisvai keliauti po Šengeno zoną, neturėtų būti laikomi antrarūšiais piliečiais. Jie yra visateisiai, lygūs ir suverenūs Europos Sąjungai priklausančios valstybės narės piliečiai, todėl su jais turi būti taip ir elgiamasi. Pone pirmininke, norėčiau paprašyti jūsų perduoti šią informaciją atitinkamoms institucijoms, kad jos galėtų tinkamai išnagrinėti šį klausimą ir imtis padėčiai ištaisyti reikalingų priemonių.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Pone pirmininke, Europos kovos su nutukimu diena – iniciatyva, vienijanti medikų, pacientų ir politikų bendruomenes, siekiančias teikti paramą turintiems antsvorio ir nutukusiems Europos piliečiams. Iniciatyva siekiama gegužės 22 d. paskelbti kasmetę Europos kovos su nutukimu dieną, didinti suvokimą, kad reikalingi veiksmai Europos lygmeniu, ir užtikrinti, kad būtų išgirstas antsvorio turinčių ir nutukusių pacientų balsas.

Nutukimas yra liga, o ne problema. Kiekviena valstybė narė turėtų spręsti šį iššūkį ir veiksmingai padėti šiai žmonių grupei. Pasak Pasaulio sveikatos organizacijos, statistikos duomenys dėl nutukimo paplitimo visoje Europoje (ne tik ES) yra sukrečiantys ir nutukimas jau pasiekė epidemijos lygį. Jei nebus imtasi jokių priemonių, iki 2020 m. regione nutukusių suaugusiųjų bus maždaug 150 mln., t. y. 20 proc. visų gyventojų, o vaikų ir paauglių – 15 mln., t. y. 10 proc. visų gyventojų. Todėl turime siekti, kad būtų išgirstas antsvorį turinčių ir nutukusių pacientų balsas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, šiandien švenčiame šimtąsias revoliucinės kovos simboliu tapusios Tarptautinės moters dienos metines. Šią viso pasaulio moterų kovos už savo teises ir su visomis diskriminacijos formomis dieną aš sveikinu visas moteris, bet ypač tas, kurios vis dar yra diskriminacijos, nelygybės ir įvairių smurto rūšių aukos.

Atsižvelgiant į tai, kad kapitalizmo krizė turi ypatingų padarinių moterims, kaip labiausiai kenčiančioms dėl nesaugių darbo sąlygų, menko atlyginimo ir skurdo, šiuo metu taip pat svarbu šią aktualią kovą dėl lygybės įtvirtinti įstatymuose ir gyvenime! Dauguma iš 85 mln. Europos Sąjungoje skurde gyvenančių žmonių – moterys.

Dėl to, švęsdami šią dieną ir ragindami visas moteris neatsisakyti savo svajonių, mes vėl pabrėžiame kovos su neteisybe ir diskriminacija, atveriančios naujas geresnio gyvenimo lygį galimybes, svarbą.

John Bufton (EFD). – Pone pirmininke, norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad dabar mes iš tikrųjų ketiname rengti referendumą Velse. Taip, norit tikėkit, norit ne – referendumą. Mums neleido rengti referendumo dėl Konstitucijos, mums neleido rengti referendumo dėl Lisabonos sutarties, bet mes surengsime Velse referendumą dėl tolesnių Vello asamblėjos įgaliojimų.

Tai ir yra svarbiausias klausimas, tačiau jis turi vieną kabliuką. Visos Vello politinės partijos – darbo, *Plaid Cymru*, liberalų demokratų ir konservatorių – remia šį pasiūlymą ir siekia turėti daugiau galių. Na, aš turiu jiems naujieną: aš tam nepritariu.

Jie laiko Vello žmones kvailiais. Dabar, kai kitas darbotvarkės klausimas bus dėl nepriklausomybės, ilgainiui gali telikti tik aštuoniasdešimt asamblėjos narių. Velse turime globos namų, kuriems kyla grėsmė, turime mokyklų, kurioms gresia uždarymas, mūsų keliai yra kaip trečiojo pasaulio šalių, o štai mūsų politinė klasė Kardifo įlankoje yra pasiryžusi „stumti“ šią beprotišką idėją.

Džiaugiuosi, kad bus rengiamas referendumas, ir vis dėlto tikiuosi, kad gerieji Vello žmonės pasipriešins ir balsuos „ne“.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Norėčiau išreikšti gilią užuojautą ir savo solidarumą su Madeiros stichinių nelaimių aukomis.

Nepaprastoji padėtis reikalauja lanksčių veiksmų tam, kad būtų greitai patenkinti būtiniausi žmonių poreikiai ir teikiama materialinė pagalba, taip pat sparčiai atkurta pagrindinė infrastruktūra, kuri buvo pažeista. Tikiuosi, kad Portugalijos valdžios institucijos kuo greičiau įvertins nuostolius ir kad nebus daroma jokių oficialių administracinių kliūčių teikti finansinę paramą iš Europos Sąjungos solidarumo fondo.

Kadangi naudojant solidarumo fondo išteklius reikalingas Europos Parlamento pritarimas, tikiuosi, kad Parlamentas parodys pavyzdį, t. y. nedelsdamas sureaguos ir patvirtins rezoliuciją šiuo klausimu. Norėčiau dar kartą pareikšti savo solidarumą su nukentėjusiais dėl katastrofos, kurią Vandėjoje, Vakarų Prancūzijoje, neseniai sukėlė liūtys.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Pone pirmininke, čia, Europos Parlamente, mes neseniai priėmėme rezoliuciją dėl Ukrainos, kurioje išsakėme abejones dėl to, kad buvęs Ukrainos prezidentas skyrė aukštą valstybinį apdovanojimą Stepanui Banderai, šios šalies kovos už nepriklausomybę vadui. Ši mūsų rezoliucijos dalis sulaukė daug kritikos Vakarų Ukrainoje.

Norėčiau pasakyti, kad šioje rezoliucijoje nebuvo abejojama Stepano Banderos nuopelnais kovoje už nepriklausomą Ukrainą. Tiesą sakant, rezoliucijoje paremta stipri, vieninga ir laisva Ukraina, kurią visapusiškai palaiko Europos Sąjunga ir mano gimtoji Lenkija; kita vertus, rezoliucijoje buvo išreikštas apgailestavimas, kad apdovanojimas buvo skirtas per mažai atsižvelgiant į tragiškas karo meto kovos dėl nepriklausomos Ukrainos aplinkybes. Jos susijusios su etniniais valymais, kurie buvo vykdomi ir Stepano Banderos vardu.

Mano nuomone, apdovanojant Stepaną Banderą trūko apgailestavimo dėl nekaltų kovos aukų pareiškimo. Tik tada šis apdovanojimas būtų galėjęs visapusiškai pasitarnauti nepriklausomos Ukrainos tikslams užtikrinant taiką su savo kaimynais. Apdovanojimą turėtų lydėti pastangos susitaikyti su aukų šeimomis.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Pastaruoju metu Slovakijos kalbos įstatymo atžvilgiu buvo pareikšta daug kritinių pastabų. Dabar norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į Europos Komisijos teisės tarnybos nuomonę. Ji teigia, kad dabartinė kalbos įstatymo ir jo įgyvendinimo taisyklių redakcija nėra suderinama su pagrindinėmis teisėmis, atitinkamais Europos Tarybos dokumentais ar net su Slovakijos teisės aktais dėl mažumų apsaugos. Nuomonėje apgailestaujama, kad reikalavimai dėl kalbos parengti nepakankamai remiantis pagrįstumo ir proporcingumo principais. Ji mano, kad įstatymas kelia grėsmę laisvam darbuotojų judėjimui, t. y. vienam iš didžiausių Europos integracijos laimėjimų, taip pat ir Europos Sąjungos integruotai vidaus rinkai. Be to, iš dalies pakeistas kalbos įstatymas, Teisės tarnybos nuomone, prieštarauja Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų direktyvai, taip pat Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 straipsniui, kuriame kalbama apie laisvę teikti paslaugas. Pranešime teigiama, kad dėl skirsnio dėl sveikatos institucijų apibrėžtų nuostatų praktiškai galėtų atsirasti diskriminacija, o vertinant taisykles pagrindinių teisių atžvilgiu galima teigti, jog valstybės interesai jomis ginami daugiau nei asmenų teisės. Prašau Komisijos imtis būtinų priemonių, kad ir toliau tikrai būtų užtikrinta Bendrijos teisės viršenybė.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Turiu paminėti klausimą dėl moterų dalyvavimo darbo rinkoje. Eurostato duomenys patvirtina teikiančią vilčių tendenciją. Nors aštuntajame dešimtmetyje moterų dalis Europos darbo rinkoje nesudarė nė 30 proc., 2008 m. šis skaičius pasiekė 43 proc., o dėl pasaulinės krizės jis staigiai šoktelėjo iki maždaug 50 proc.

Rumunijoje taip pat matyti ši tendencija, susijusi su ekonomikos krize, labiausiai paveikusia verslo sektorius, kuriuose daugiausia dirba vyrai. Vis dėlto darbo rinkoje vyrų ir moterų atžvilgiu tebegyvuoja darbo užmokesčio diskriminacija. Todėl siekiant paskatinti didesnę moterų dalyvavimą darbo rinkoje svarbu, kad į Komisijos parengtą teisės aktų paketą būtų įtraukti tikslai, susiję su darbo užmokesčio skirtumų lyties pagrindu panaikinimu. Šio teisės aktų paketo nuostatos taip pat turi atspindėti Europos Sąjungos 2020 m. strategijoje.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pone pirmininke, pastarieji įvykiai Turkijoje dar kartą patvirtino, kad vis dar nepakankamai užtikrinamos profesinių sąjungų ir darbuotojų teisės. Daugiau kaip du mėnesius 12 000 šiuo metu privatizuotos buvusios valstybinės monopolinės tabako bendrovės „Tekel“ darbuotojų kovojo su masiniu atleidimu iš darbo, trumpalaikiu darbu ir jų iškovotų socialinių teisių praradimu.

Kelis kartus streiko metu prezidentas R. T. Erdoğan grasino, kad policija „išvalys“ protestuotojų stovyklas Ankaroje. Streiko pradžioje policija atakavo darbuotojus ašarinėmis dujomis ir vandens patrankomis.

Norėčiau paprašyti jūsų paraginti Turkijos valdžios institucijas laikyti profesines sąjungas lygias teises turinčiais socialiniais partneriais ir priimti teisės aktus, užtikrinančius besąlyginę profesinių sąjungų teisių apsaugą. Teisės turi būti suderintos su ES standartais ir TDO konvencijomis.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, neseniai Italijoje prie Lambro ir Po upių įvyko dar viena ekologinė nelaimė. Taip pat neseniai Teisingumo Teismas Liuksemburge pasmerkė Italiją dėl visuomenės sveikatai sukulto pavojaus, susijusio su neteisėtu atliekų šalinimu ir nesugebėjimu kontroliuoti atliekų surinkimo darbų Kampanijoje. Šiomis dienomis girdime naujienas apie leukemijos atvejų dažnėjimą Taranto vietovėje esančiose ilvos plieno liejyklose, taip pat apie asbesto šalinimą iš mokyklų Krotoneje ir Kampanijoje aptiktą dioksiną. Tai tebesitęsianti ekologinė katastrofa.

Aš primygtinai klausiu Komisijos, ką ji ketina daryti, kad Italijos Vyriausybė pradėtų laikytis Europos Sąjungos direktyvų standartų, ypač atsižvelgiant į neseniai priimtą Teisingumo Teismo sprendimą, kuriame jis griežtai pasmerkė Italijos nesugebėjimą tinkamai šalinti atliekų Kampanijoje. Jau daugelį savičių ir mėnesių Neapolio miestas buvo viso pasaulio pajuokos objektas.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, Londono konferencija dėl Afganistano sukėlė paniką Afganistano visuomenėje, o ypač išgąsdino moteris. Taikos plane, dėl kurio susitarė septyniasdešimties šalių atstovai, numatyta įsteigti fondą, kuris turėtų padėti iš naujo integruotis į visuomenę Talibano ir Loja Džirga – taikos tarybos – nariams ir kuris turi pradėti veiklą per ateinančius mėnesius siekiant, kad šis susitaikymo planas būtų įgyvendintas.

Moterys nenori ir negali aukotis dėl šio susitaikymo. Talibanas vis dar reikalauja moterų teisių panaikinimo ir šariato teisės įvedimo. Kyla nuogastavimų, kad Loja Džirga pakeis Konstituciją ir kad bus panaikinti moterų teises saugantys straipsniai, ypač 2 skyriaus 22 straipsnis.

Šiandien, 2010 m. kovo 8-ąją, aš iškilmingai prašau, kad Europos Sąjunga taptų Afganistano moterų ateities garantu, nes negalime leisti, kad vėl atgimtų daugiausia moterų per visą pasaulio istoriją pražudęs režimas.

PIRMININKAVO: L. ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Diplomatinis konfliktas tarp Šveicarijos ir Libijos paaštrėjo ir turi labai rimtų padarinių daugeliui Europos Sąjungos piliečių, kurie nori keliauti į Libiją, bet nėra į ją įleidžiami. Visų pirma tokių neigiamų padarinių patiria darbuotojai, kurie Libijoje užsidirba pragyvenimui, taip pat Europos investuotojai, kuriems neleidžiama ten siųsti savo darbuotojų. Šiuo metu jau esantys Libijoje darbuotojai bando išbūti ten kuo ilgiau, siekdami atidirbti už tuos, kurie vis dar negali atvykti į Libiją. Europos Sąjunga, neturinti su šiuo incidentu nieko bendra, pati tapo dviejų trečiųjų šalių ginčo įkaite. Todėl raginu Europos Sąjungą imtis visų įmanomų priemonių šiai problemai kuo greičiau išspręsti.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Ispanija Vyriausybė paprašė Venesuelos Vyriausybės paaiškinimų, susijusių su teismo sprendimu dėl tariamo Venesuelos Vyriausybės ir ETA bendradarbiavimo.

J. Iturgaiz turėtų atnaujinti savo informaciją, nes šeštadienį Venesuelos Vyriausybė ir Ispanijos Vyriausybė paskelbė bendrą komunikatą šiuo klausimu. Komunikate abi vyriausybės dar kartą patvirtino savo ketinimą visapusiškai bendradarbiauti ir dirbti kartu kovojant su terorizmu.

Mes visi turime džiaugtis šiuo ketinimu ir pasveikinti Venesuelos Vyriausybę, kad ji išreiškė pasiryžimą bendradarbiauti su Ispanijos Vyriausybe kovoje su terorizmu ir ETA, ir nebebetina siuntinėti liepsningų pranešimų ar mėginti susikrauti politinį kapitalą iš tokio rimto dalyko kaip terorizmas.

Manau, kad svarbu gerbti teismo, diplomatinio ir visų pirma valstybių bendradarbiavimo nepriklausomumą, nes ir toliau siekiame labai rimtai kovoti su terorizmu.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, šeštadienį Islandijos žmonės garsiai tarė „ne“ „Icesave“ susitarimui. Tik prieš savaitę Komisija rekomendavo ES pradėti derybas su Islandija.

Be abejo, finansų ministrai Londone ir Hagoje yra teisūs, vis dėlto jų pačių atsakomybė taip pat didelė. Vartotojai, kurie nebuvo pakankamai toliaregiški ir investavo į „Icesave“, taip pat turi teisę į tam tikrą nuostolių atlyginimą. Vis dėlto reikalavimai turi būti pagrįsti ir proporcingi. Dabar turime surengti naujas derybas su vyriausybėmis Londone ir Hagoje.

Islandai turi jaustis laukiami ES, nors, be abejo, jie niekada nebalsuos už narystę ES, jei finansų ministras Londone ir Hagoje bus leista nulemti Islandijos likimą. Jungtinės Karalystės ir Nyderlandų finansų

ministerijoms neturi būti leista valdyti Europos Sąjungą. Atėjo laikas Europos Sąjungai imtis veiksmų ir parodyti solidarumą su islandais.

Norėčiau pacituoti Hávamálą, aukščiausiojo Odino, žodžius iš Eilíuotosios Edos: *(kalbėtojas kalba islandiškai)*.

slandų kalba tai reiškia: „problemas turime spręsti kartu“.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, naktį iš vasario 27 d. į 28 d. uraganas „Ksintija“ ypač smarkiai smogė vakarinei Prancūzijai, nusinešdamas daug gyvybių. Suprantama, mintimis esame su aukomis ir visais tais, kurie atskubėjo padėti nukentėjusiems žmonėms. Labai aiškiai raginame Europos Komisiją kuo greičiau skirti lėšų iš Solidarumo fondo siekiant padėti labiausiai nukentėjusiems žmonėms. Vis dėlto taip pat turime padaryti išvadas iš šios tragedijos.

Kaip galima būtų paaiškinti tai, kad nuo penkių iki šešių milijonų žmonių Prancūzijoje gyvena potvynių zonose? Be abejo, juntamas nekilnojamojo turto sektoriaus lobistų spaudimas, nors, kita vertus, yra faktų, jog prieš kelis mėnesius prezidentas N. Sarkozy ragino leisti statybas potvynių zonose. Dėl to atsakomybė tenka politikams.

Reikalaujame, kad visos atstatymui ir atkūrimui skirtos Europos bendro finansavimo lėšos būtų skiriamos tik jei bus laikomasi įstatymų, t. y. pakrančių teisės ir potvynių rizikos prevencijos planų. Žinoma, taip pat dar kartą raginame, kad būtų greitai suteikta parama visiems nukentėjusiems sektoriams, ypač moliuskų ūkiams.

Ashley Fox (ECR). – Pone pirmininke, Devone, mano rinkimų apygardoje, esanti Bukfasto abatija jau nuo 1890 m. gamina spirituotą vyną. Deja, šį vyną dabar kritikuoja kai kurie Leiboristų partijos politikai. Jie mieliau suverstų kaltę dėl paplitusio asocialaus elgesio vienam alkoholio produktui, nei pripažintų, kad žlugo jų socialinė politika.

Bukfasto vynas, matyt, turėtų būti uždraustas, nes jame yra ir alkoholio, ir kofeino. Jei taip atsitiks, kas vyks toliau? Ar jaunimui bus uždrausta maišyti „Red Bull“ su degtine? Gal bus uždrausta airiška kava? Kaip visa tai bus kontroliuojama?

Tai reiškia, kad valstybė-auklė išprotėjo. Raginimas uždrausti vieną produktą neišspręs neatsakingo alkoholio vartojimo problemos. Mes turime pasitikėti vartotojais leisdami jiems mėgautis bet kokiais pasirinktais gėrimais. Dauguma neturėtų būti baudžiama už keleto neišmanėlių veiksmus.

Ar kas nors nuoširdžiai tiki, kad uždraudus Bukfasto vyną chuliganai, kurie šiuo metu pernelyg daug geria, pradėtų gerti arbatą?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, prieš vienus ar porą metų, kai euras buvo stiprus, „Wall Street Journal“ ėjo lažybų, kad jis žlugs, ir paaiškino, kaip tai gali įvykti. Jame buvo teigiama, kad euro zonos šalių ekonomikos lygis labai skirtingas. Taigi tereikia, kad žlugtų pažeidžiamiausios šalys.

Taip ir atsitiko, o dabar visi kaltina užsienio spekuliantus. Tačiau būtų geriau, jei jie kaltintų patys save, jei jie kaltintų Europos lyderius. Niekas nevertė mūsų sukurti pinigų sąjungą nesant politinės sąjungos ir neįgyvendinus socialinės sanglaudos. Be to, niekas nevertė mūsų būti neryžtingiems ir dvejoti, kai buvo užpultos vadinamosios „periferinės“ valstybės.

Labai aiškiai supraskime viena: tokio dalyko kaip „periferinės“ valstybės nėra. Kai atakuojama euro zonos valstybė, tai atakuojamas ir pats euras. Atakuojama Europos Sąjunga, kuri turėtų parodyti solidarumą; tokį patį solidarumą, kuris buvo labai vertingas Rytų Europai ir kuris buvo vertingas Vokietijos susivienijimui.

Jei šiandien to nedarysime iš solidarumo, tai vėliau, atsižvelgiant į šių rinkų dydį, jų skolų dydį ir Vidurio Europos bankų poveikį joms, darysime tai iš savanaudiškumo. Būtų geriau, jei veiktume iš solidarumo.

John Stuart Agnew (EFD). – Pone pirmininke, daug kas nukenčia dėl ES „visuotinio suderinimo“ politikos, taip pat ir dėl privatiems pilotams Jungtinėje Karalystėje skirto Meteorologinių sąlygų vertinimo mechanizmas (IMC). Tai gyvybiškai svarbus dalykas saugumui įvertinti, leidžiantis savininkams skristi debesyse ir blogo matomumo sąlygomis vadovaujantis prietaisų rodmenimis, o tai nėra leidžiama pagal piloto mėgėjo licenciją. Tai taikoma vien Jungtinėje Karalystėje dėl mūsų kaprizingų oro sąlygų, ir šiuo atžvilgiu sukaupta daug geros saugos patirties.

Kurdama suderintą Europos piloto licenciją Europos aviacijos saugos agentūra ketina panaikinti IMC vertinimo mechanizmą ir taip atimti galimybę skristi iš daugelio privačių pilotų, nebent jie galėtų užtikrinti, kad dangus

būtų giedras visos jų kelionės metu. Tai tas pats, kaip užtikrinti, kad Anglija laimės pasaulio futbolo čempionatą, laimėdama vienuolikos metrų baudinių seriją. Praradus regimus orientyrus ir prieš prarandant savo orlaivio kontrolę nepatyrusiam pilotui telieka apie 50 sekundžių vėl juos surasti. Todėl IMC vertinimo mechanizmo panaikinimas kelia rimtą grėsmę privačių skrydžių saugai ir ateičiai.

Europos aviacijos saugos agentūra turi pagalmoti dar kartą. Tai dar vienas pavyzdys, kai protingas ir praktinis Jungtinės Karalystės teisės aktas buvo paaukotas pernelyg suvienodintų ir brangių ES teisės aktų labui.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, vienas iš Tūkstantmečio tikslų yra perpus sumažinti skurdą pasaulyje. Komisija paskelbė 2010 metus Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais. 16 proc. europiečių, t. y. 79 mln. žmonių, gyvena žemiau skurdo ribos. 79 mln. europiečių negali sudurti galo su galu, nes jų pajamos tesudaro 60 proc. jų valstybėse apskaičiuotų vidutinių pajamų dalies. Jei esate neturtingas, prarandate galimybę prisidėti prie didelės dalies pilietinės visuomenės veiklos. Jei esate neturtingas, kenčiate. 2010 m. Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi strategija turi būti veiksminga net ir per ekonomikos krizę.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Pone pirmininke, ponios ir ponai, paprasčiau žodžio norėdama atkreipti dėmesį į Ispanijos Vyriausybės priimtą pakrančių įstatymą ir pasmerkti jo įgyvendinimą, ypač jo poveikį Formenteros salai. Formentera – viena iš Balearų salyno salų. Ji yra 19 km ilgio, jos perimetras – 69 km.

Įgyvendinant šį teisės aktą gauta teigiamų rezultatų atkuriant miestų plėtros nuniokotus regionus. Vis dėlto jis nebus naudingas Formenteros salai, nes pagal jį reikalaujama sunaikinti didžiąją dalį salos turizmo infrastruktūros, o tai reiškia, kad mažos šeimų įmonės bus konfiskuotos. Ši infrastruktūra – salos pragyvenimo šaltinis. Ji buvo teisėtai sukurta prieš 30–40 metų. Pvz., galėčiau paminėti viešbutį „Rocabella“, kuris buvo pirmasis viešbutis saloje, arba barą ir restoraną, vadinamą „Blue Bar“, kuris pripažintas tarptautiniu mastu ir padėjo garsinti salą užsienyje. Įgyvendintas minėtas įstatymas sukeltų grėsmę 70 proc. šios infrastruktūros, nepaisant to, kad ji tais laikais buvo sukurta teisėtai. Šis įstatymas paprasčiausiai leis viską konfiskuoti.

Dėl to raginame parengti teisingą demarkavimo sistemą, skirtą Formenteros salai. Raginu Ispanijos Vyriausybę atlikti naują demarkaciją gerbiant privačią nuosavybę ir atsižvelgiant į daugelį sprendimų šiuo klausimu, kuriuos priėmė Europos Žmogaus Teisių Teismas Strasbūre. Daugiau niekada neturėtų būti parengtas panašaus pobūdžio atgaline data veikiantis įstatymas. Jis daro labai daug žalos. Visų pirma reikia priminti, kad visi šie statiniai buvo pastatyti saugant aplinką. Be to, pakrantė saugoma nacionalinių ir vietinių teisės aktų nuostatų. Taigi draudžiama statyti statinius arčiau nei per 300 metrų nuo kranto arba didinti vietų skaičių viešbutyje.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pone pirmininke, atsakymas, kurį pirmininkas J. Buzek neseniai gavo iš ministro pirmininko B. Netanjahu, pateisnantis jo atsakymą praėjusių metų gruodžio mėn. įleisti šio Parlamento delegaciją į Gazos ruožą, turi sulaukti griežto atkirčio. Jis gali prieštarauti mūsų susitikimams su palestiniečiais Gazos ruože ir Rytų Jeruzalėje, tačiau neturi jokios teisės nei užkirsti tam kelią, nei, be abejo, bandyti apriboti šio Parlamento demokratines teises.

Vyriausioji įgaliotinė C. Ashton turi ryžtingai vykdyti savo ketinimą lankytis Gazos ruože. Ji turi daryti spaudimą Izraeliui, kad jis nutrauktų blokadą ir humanitarinę krizę, kurią R. Goldstone pavadino neteisėta visų gyventojų kolektyvine bausme.

Galiausiai norėčiau išreikšti pritarimą susitarimui pradėti derybas dėl suartėjimo, tačiau esu rimtai susirūpinęs dėl didėjančios įtampos religinėse vietose Rytų Jeruzalėje ir Hebrone, kuri gali sunaikinti pažangos galimybę. Manau, Vyriausioji įgaliotinė C. Ashton turėtų imtis veiksmų šiai įtampai sumažinti.

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, kaip mums maloniai priminė Parlamento Pirmininkas, kovo 11 d. Lietuva ir Estija mini 20 metų sukaktį nuo tos dienos, kai buvo priimti du pamatiniai teisės aktai.

Tuo metu, kai Lietuvos Aukščiausioji Taryba priėmė Nepriklausomybės deklaraciją, Taline Estijos Kongresas pirmoje savo sesijoje priėmė deklaraciją, kuria atkurta teisėta valstybės valdžia šioje vis dar sovietų okupuotoje valstybėje.

Estijos Kongresas buvo unikali demokratinė alternatyva tuometinėms sovietų institucijoms. Jo narius išrinko 90 proc. naujai įregistruotų Estijos piliečių, jis atstovavo absoliučiai daugumai estų, jame buvo atstovaujama beveik trisdešimčiai politinių partijų ir judėjimų, siekiančių atkurti tikrą nepriklausomybę ir nacionalinę valstybę. Šio siekio sėkmingam įgyvendinimui taip pat daug pasitarnavo Europos solidarumas.

Corina Crețu (S&D). – Pone pirmininke, jūs jau taip ilgai vadovaujate posėdžiui, kad, mano nuomone, bent jau šiandien Tarptautinės moters dienos proga Europos Parlamentas galėjo parodyti galantišką gestą ir suteikti progą vadovauti moterims sakant šias vienos minutės kalbas.

(RO) Šiandien norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į keletą rumunų diskriminacijos Europoje atvejų, kurių, deja, pastaruoju metu nuolat daugėja. Visai neseniai Kopenhagos policijos atstovas spaudai padarė keletą rasistinių ir ksenofobiškų pareiškimų prieš rumunus, o Danijos spauda skleidžia neigiamą požiūrį apie visą tautą už nusikaltimą, kurį, matyt, padarė imigrantas iš Rumunijos.

Šių metų pradžioje Italijoje nusižudė 13 metų rumunų mergaitė, prieš mirtį palikusi šokiruojantį raštelį apie diskriminaciją, kurią ji patyrė iš savo klasės draugų. Galbūt jūs irgi matėte neseniai ant Prancūzijos nacionalinės geležinkelio bendrovės (SNCF) traukinių pritvirtintus plakatus, kuriuose klientų prašoma SNCF nacionalinei saugumo agentūrai pranešti apie bet kokius rumunų padarytus nusižengimus.

Manau, kad visi sutinkate su manimi, kad bet koks įstatymą pažeidęs asmuo privalo už tai atsakyti. Vis dėlto toks visos tautos kaltinimas – nepriimtinas dalykas. Iš tiesų, atvejai, apie kuriuos jums čia papasakojau, parodo etninio sambūvio klimato pablogėjimą demokratijos tradicijas turinčiose šalyse. Tai elgesio, kuris nesuderinamas su principais, sudarančiais Europos Sąjungos pagrindą, pavyzdžiai, todėl tai rimtai kenkia Europos bendrijos dvasiai ir atskleidžia, kad tarp ES piliečių egzistuoja gėdinga geležinė uždanga.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, norėčiau pasakyti keletą žodžių dėl Atlanto strategijos.

Per pastarąsias savaites ir mėnesius su susidomėjimu ir, be abejo, pritardamas klausiausi diskusijų dėl Dunojaus strategijos ir Baltijos strategijos, tačiau niekada nebuvo nė žodžiu užsiminta apie Atlanto strategiją. Manau, kad šiuo atveju taip pat yra labai daug erdvės plėtrai.

2020 m. strategijoje labai aiškiai nustatyta, kad nė viena šalis negali to daryti viena, o juk šalyse, esančiose palei Atlanto pakrantę, pvz., Airijoje, Didžiojoje Britanijoje, Prancūzijoje, Portugalijoje ir Ispanijoje, gali būti ypač daug nuveikta daugelyje sričių, ypač atvirosios jūros energetikos, jūrų mokslinių tyrimų, žuvininkystės, jūrų statybos, uostų ir biologinės įvairovės srityse. Norėčiau paraginti Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją artimiausiais mėnesiais teikti tam prioritetą.

(GA) Jeigu jai pavyks tai padaryti, ji savo pirmininkavimo metu bus nuveikusi kai ką labai svarbaus.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Per pastaruosius tris mėnesius Portugalijoje įvyko šeši labai sunkūs nelaimingi atsitikimai jūroje, kurių metu žuvo trylika žvejų. Aštuonių iš jų kūnai vis dar nerasti, be to, taip pat buvo prarasti laivai ir daugelio kitų asmenų pragyvenimo šaltinis.

Kastelo de Neivės, Matozinjoso, Setubalio, Areozos, Penišės ir Kaminjos vietovių žvejų bendruomenės yra paskelbusios gedulą; norėčiau savo šiandienine kalba prie jų prisijungti.

Atšiauresnė žiema, kurios metu nebuvo daug žvejybai tinkamų dienų, ir ribota parama, teikiama krante likusiems žvejams, privertė juos išplaukti į jūrą nepalankiomis sąlygomis. Nelaimingų atsitikimų tikimybė dar labiau didėja dėl pasenusių laivų, saugos priemonių laivuose stokos ir tinkamo saugos mokymo trūkumo. Tai nepriimtina padėtis, kuri turi būti nedelsiant ištaisyta.

Atsižvelgiant į tai, vienas iš pagrindinių bendrosios žuvininkystės politikos reformos tikslų turėtų būti siekis sudaryti žvejų saugą užtikrinti galinčias sąlygas investuojant į laivų modernizavimą, saugumo priemones, pagrindinių saugos principų žvejams išaiškinimą ir tinkamas gyvenimo sąlygas, kai dėl nepalankių sąlygų jūroje patartina likti krante.

Alajos Mészáros (PPE). – Pone pirmininke, mano kalba susijusi su vieningo požiūrio į Kosovo pripažinimą poreikiu. Priimdamos Lisabonos sutartį mūsų valstybės narės patvirtino daug naujų išipareigojimų. Vienas iš jų – nauja, integruota ir vieninga užsienio ir kaimynystės politika.

Kosovą, kaip nepriklausomą valstybę, iki šiol pripažino 65 pasaulio šalys, įskaitant 24 iš 28 NATO šalių ir 22 iš 27 ES šalių. Tai tinkamas laikas paskatinti mūsų svyruojančias valstybes nares, t. y. Kiprą, Graikiją, Rumuniją, Slovakiją ir Ispaniją, nusikratyti savo abejonių šiuo klausimu, prisijungti prie daugumos ir kuo greičiau pripažinti Kosovą. Tai būtų svarbus ženklas, parodantis didėjančią ES vienybę ir integraciją.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pone pirmininke, pasaulio kapitalizmas perkelia žmones iš vienos vietos į kitą visame pasaulyje (vienus teisėtai, kitus – nelegaliai), tartum jie būtų paprasčiausi gamybos atributai.

Jis perkelia prekes ir netgi paslaugas visame pasaulyje, siekdamas numušti savo naujausių aukų kainas, uždaryti gamyklas, ūkius ir biurus ir išmesti darbuotojus į sąvartyną.

Jis perkelia pinigus visame pasaulyje, naikindamas darbo vietas Europoje ir išsivysčiusiose pasaulio šalyse ir perkeldamas jas ten, kur atlyginimai tėra nežymi išlaidų dalis.

Europos Sąjungos globalaus kapitalizmo glėbyje uždusime mes visi. Kai tik prasideda ekonomikos krizė, politikai vienas per kitą smerkia protekcionizmą. Tačiau kaip tik protekcionizmas leidžia mums atkurti savo gamybos bazes ir užtikrinti, kad mūsų tautos turėtų pragyvenimo šaltinių. Ekonomika yra arba turėtų būti ramstis mūsų tautoms. Mes čia ne tam, kad tarnautume ekonomikos jėgoms.

Nėra būdų, kuriais Europa galėtų konkuruoti su trečiuoju pasauliu netapdami jo dalimi, o tai jau vyksta dabar.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, apgailestauju, kad kai kurie šiandien šiuose rūmuose esantys asmenys būtų linkę pasveikinti H. Chavezą, kuris bendradarbiauja su teroristais ir įtraukė ETA lyderius į savo vyriausybę. Mano frakcija ir aš, iškilus klausimui, palaikyti H. Chavezą, ar Centrinio baudžiamojo teismo teisėją P. Velasco iš teisinės valstybės principais valdomos valstybės, nedvejodami stojame Centrinio baudžiamojo teismo teisėjo pusėn.

Be to, jeigu Rodríguez Zapatero nustotų bičiuliauti su H. Chavezu ir prieš jį žemintis, o vietoj to elgtųsi su H. Chavezu kaip su teroristų rėmėju, Ispanijos užsienio politikos patikimumas tarptautinėje arenoje labai išaugtų.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau dar kartą atkreipti dėmesį į ginčą per paskutiniąją diskusiją dėl vienos minutės kalbų, kurio metu išsakėme savo nepasitenkinimą dėl to, kad visiškai neaišku, kada ateina eilė kalbėti, ir kad penkis kartus užsiregistravus būtų pageidautina žinoti, kada bus galima kalbėti. Šį prašymą pateikė nemažai kolegų. Tada jis aiškiai buvo išgirstas. Nesuprantu, kodėl iš to akivaizdžiai nesimokoma ir nebandoma padėti nariams paskelbiant aiškią tvarką ir jos laikantis. Esu užsiregistravęs nuo 17.00 val. ir negaliu gerai suvokti tvarkos.

Pirmininkas. – Mes laikomės nustatytos tvarkos, bet turite atsižvelgti į tai, kad turime daugiau nei šešiasdešimt prašymų ir tik 30 minučių visai šiai procedūrai. Mes suteikėme žodį maždaug 35 iš jų.

Mes užsirašysime jūsų pavardę ir galiu pažadėti, kad kitą kartą jūs būsite vienas iš pirmųjų, tai viskas, ką galime padaryti. Aš norėčiau suteikti žodį jums visiems, deja, mes neturime tam laiko.

László Tőkés (PPE). – (HU) Pone pirmininke, aš turiu toki patį nusiskundimą. Man žodis nebuvo suteiktas šešis mėnesius. Nežinau, kokia čia tvarka. Mes visada sėdime diskusijose ir sėdime be tikslo.

– Per pusę metų aš nė karto negavau žodžio. Aš nežinau, kokios taisyklės yra nustatytos, todėl ir sėdžiu čia veltui.

Pirmininkas. – Pone László Tőkésai, aš asmeniškai suteikiau jums žodį ne mažiau kaip vieną kartą. Nemanau, kad teisinga sakyti, kad jūs niekada nesakėte kalbos.

Norėčiau priminti nariams prieš mums pradėdant tinkamai įrašyti savo pavardes, nes mes sudarome kalbėtojų sąrašą. Galiu jus patikinti, kad kitą kartą, jūs būsite tarp pirmųjų.

15. Gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – B. de Brún pranešimas Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 998/2003 dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui (COM(2009)0268 – C7-0035/2009 – 2009/0077(COD)) (A7-0082/2009).

Bairbre de Brún, pranešėja. – (GA) Pone pirmininke, tai pirmasis iš dalies pakeistas reglamentas, pateikiamas plenariniame posėdyje, ir pirmasis, pateikiamas pagal Lisabonos sutarties nuostatas. Norėčiau padėkoti šešėliniams pranešėjams – C. Soullie, G. Willmott, A. Válean, J. Evans, A. Rosbach ir J. Nicholsonui – už pagalbą daugelio sudėtingų derybų metu; esu dėkinga ir už ypatingą paramą, kurią man teikė Parlamento teisės tarnybos ir bendro sprendimo procedūrų skyrius. Taip pat norėčiau padėkoti Tarybai ir Komisijai.

Dėl Aplinkos apsaugos komiteto dokumentų turinio buvo susitarta gruodžio mėn. pradžioje, o šių metų pradžioje nagrinėjome tam tikrus aspektus, susijusius su tuo, kaip šio dokumentų rinkinio atžvilgiu galėtų būti įgyvendinamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnis.

Kartais atrodė, kad susitarimo niekada nepasieksime. Tačiau mums pavyko. Susitarėme dėl sprendimo dėl šio dokumentų rinkinio. Tai padarydami užtikrinome, kad naminių gyvūnėlių savininkai ir toliau galėtų keliauti po ES su savo augintiniais, taip pat numatėme pereinamojo laikotarpio sistemą, sudarančią sąlygas kai kurioms valstybėms narėms aštuoniolika mėnesių taikyti griežtesnę kontrolę, atsižvelgiant į ligą.

Siūlomame iš dalies pakeistame reglamente pripažįstama iki šiol pasiekta pažanga. Siekiant užtikrinti, kad pasiutligės padėtis ES nuo šiol gerėtų, pereinamojo laikotarpio priemonių galiojimas penkiose valstybėse narėse bus pratęstas iki 2011 m. gruodžio 31 d.; nuo tada visoje ES įsigalios tokios pačios nuostatos, taikomos nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui. Siūloma, kad pereinamasis laikotarpis, susijęs su echinokokozės (*Echinococcus multilocularis*) ir erkių kontrole, taip pat būtų taikomas iki 2011 m. gruodžio 31 d.

Kalbant apie naująją procedūrą, kuri pakeitė komiteto procedūrą, Komisija pagal šį reglamentą turėtų būti įgaliota priimti deleguotuosius aktus remiantis Sutarties 290 straipsniu, pagal kurį Europos Parlamentas ir Taryba deleguoja Komisijai įgaliojimus priimti bendro pobūdžio įstatymo galios neturinčius teisės aktus, papildančius ar iš dalies keičiančius neesmines įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas.

Pvz., tam, kad būtų galima kontroliuoti kitas nei pasiutligę ligas (ligas, kurios gali plisti dėl naminių gyvūnėlių judėjimo), Komisija galėtų priimti deleguotuosius teisės aktus dėl prevencinių sveikatos priemonių. Antra, siekiant sudaryti sąlygas technikos pažangai Komisija galėtų priimti deleguotuosius teisės aktus dėl gyvūnams identifikuoti taikomų techninių reikalavimų pakeitimų; ir trečia, ji galėtų priimti deleguotuosius teisės aktus dėl gyvūnams vakcinuoti nuo pasiutligės taikomų techninių reikalavimų pakeitimų, kad būtų sudarytos sąlygos mokslo ir technikos vystymuisi.

Mums pavyko susitarti dėl šio dalyko redakcijos ir priemonių, susijusių su Sutarties 290 straipsnio įgyvendinimu šio dokumentų rinkinio atžvilgiu; kiek galime nuosekliau atsižvelgėme į Europos Parlamento įgaliojimus pagal Lisabonos sutartį.

Susitarimas per pirmąją svarstymą rodo, koks svarbus ir neatidėliotinas šis dokumentų rinkinys visoms dalyvavusioms šalims.

Galiausiai norėčiau pasakyti, kad tai, jog pranešėja, priklausanti vienai iš mažųjų frakcijų, ėmėsi tokio sudėtingo dokumentų rinkinio aktyviai bendradarbiaujant šešeliniais pranešėjams iš kitų frakcijų, yra svarbus demokratinis signalas, kuriuo ši institucija turėtų didžiuotis. Norėčiau dar kartą padėkoti visiems trijų institucijų – Parlamento, Tarybos ir Komisijos – atstovams, kurie nenuilsdami dirbo rengiant šį dokumentų rinkinį. Tikiuosi, kad kolegos balsuodami palaikys šį darbą.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetui už jo darbą rengiant šį dokumentų rinkinį. Ypač norėčiau padėkoti pranešėjai B. de Brún už jos pastangas siekiant susitarimo šiuo kai kurioms valstybėms narėms opiu klausimu. Taip pat vertiname tai, kad, be susijusių klausimų, ji turėjo vadovauti sudėtingai šio proceso daliai, susijusiai su deleguotaisiais teisės aktais. Labai ačiū.

Džiaugiuosi, kad po intensyvių diskusijų, vykusių tarp trijų institucijų, buvo sutarta dėl kompromisinio teksto, kuriame visapusiškai apsvaistytos Komisijos siūlomos techninės priemonės ir aptariamas būtinas pasiūlymų pritaikymas prie Lisabonos sutarties priimtiniu Komisijai būdu. Išties mūsų bendras darbas buvo sudėtingas ir užsitiesė dėl šio derinimo. Nepaisant to, Taryba dabar gali užtikrinti, kad šis darbas bus užbaigtas laiku.

Prieš balsuojant dėl kompromisinio teksto džiaugiuosi galėdamas patvirtinti, kad Komisija neketina siūlyti dar kartą pratęsti pereinamojo laikotarpio režimo, kuris baigsis 2011 m. gruodžio 31 d. Tai reiškia, kad nuo 2012 m. sausio 1 d. bus taikomos visiškai suderintos taisyklės. Vis dėlto Komisija ketina pasiūlyti persvarstyti visą reglamentą iki 2011 m. birželio 30 d., ypač jo aspektus dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.

Paskelbdama deleguotuosius aktus Komisija taip pat atsižvelgs į institucijų darbo pertraukų laikotarpius, siekdama užtikrinti, jog Europos Parlamentas ir Taryba galėtų pasinaudoti savo išimtinėmis teisėmis per laikotarpį, nustatytą atitinkamame teisės akte.

Galiausiai, galiu patvirtinti Komisija įsipareigojimą, išreikštą kartu su Parlamentu ir Taryba, kad šio reglamento nuostatos nepažeidžia jokios būsimos institucijų pozicijos dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo

290 straipsnio, taip pat pavienių teisės aktų, kuriuose įrašytos tokios nuostatos, įgyvendinimo. Tikiuosi, kad Parlamentas pritars kompromisiniam tekstui, kuriuo, mano įsitikinimu, tinkamai sprendžiamos visos šiuose rūmuose iškeltos problemos.

Christofer Fjellner, *PPE frakcijos vardu*. – (SV) Pone pirmininke, Komisijos nary, tai labai svarbus pranešimas iš dalies dėl to, kad jame svarstoma, kaip būtų galima padėti naminių gyvūnėlių savininkams Europoje pervežti savo augintinius kertant valstybių sienas, o iš dalies dėl to, kad jame nagrinėjama, kaip būtų galima užkirsti kelią pavojingų gyvūnų perduodamų ligų plitimui visoje Europoje.

Kaip Europos Parlamento narys iš Švedijos labai domiuosi šiuo klausimu, nes yra dvi ligos, kurių atvejų, laimei, Švedijoje dar nebuvo, t. y. nykštukinio kaspinuočio sukeliama echinokokozė ir, svarbiausia, pasiutligė.

Per diskusijas dėl šio pasiūlymo man ne kartą kilo nerimas dėl to, kad mums reikės iš dalies pakeisti šiuo metu Švedijoje galiojančias taisykles ir kad dėl to nykštukinis kaspinuotis ir pasiutligė galėtų pasiekti Švediją. Tai turėtų sunkių padarinių ir būdai, kuriuo įgyvendinama Švedijos visuomenės teisė laisvai judėti Švedijos kaimo vietovėse, kitaip tariant, mūsų galimybėms laisvai keliauti po miškus ir laukus.

Labai džiaugiuosi šiandien matydamas, kad Švedija bent jau pereinamuoju laikotarpiu galės išsaugoti savo dabartines išimtis, kurios leis mums užtikrinti, kad šios ligos neatkeliaus į mūsų šalį.

Vykstant procesui negalėjome būti tikri, kad taip įvyks. Net pačioje dėl komiteto procedūros vykusios diskusijos pabaigoje man susirūpinimą kėlė tai, kad taikant šią procedūrą neatsirastų neapibrėžtumo ir spragų ir kad dėl to neiškiltų šių ligų atsiradimo Švedijoje pavojus.

Norėčiau šiltai padėkoti ir visiems tiems, kurie sunkiai dirbo siekdami rasti sprendimus, kurie sudarytų sąlygas naminių gyvūnėlių judėjimui visoje Europoje ir užtikrintų, kad tose šalyse, kuriose tam tikrų ligų atvejų nebuvo, galėtų būti išsaugotos išimties ir kad mums Europoje nereikėtų nerimauti, jog dėl šio pasiūlymo atsirastų naujų ligų. Norėčiau padėkoti pranešėjai, Tarybai ir Komisijos nariui.

Linda McAvan, *S&D frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, norėčiau pradėti padėkodama B. De Brún, kuri ėmėsi rengti šiuos dokumentus tikėdamasi, kad tai vyks gana sparčiai. Vėliau iškilo didelių keblumų, nes pradėjome derybas dėl visiškai naujų deleguotųjų teisės aktų nesukurdami precedentų būsimiems aktams, todėl sveikinu ją, taip pat Tarybą ir Komisiją. Komisijos nary, viena pirmųjų jūsų užduočių šiuo atveju yra rasti sprendimą.

Daugybė diskusijų vyko dėl techninių šio teisės akto aspektų, bet šis teisės aktas svarbus daugeliui piliečių, nes yra susijęs su laisvu naminių gyvūnėlių judėjimu visoje ES. Kai pirmą kartą prieš keletą metų priėmėme šį teisės aktą, jis sulaukė didelės paramos, bet buvo numatytas C. Fjellnerio minėtas pereinamasis laikotarpis, kuris svarbus siekiant užkirsti kelią ligų plitimui į šalis, kuriose šių ligų atvejų nebuvo.

Džiaugiuosi, kad Komisija pritaria pereinamojo laikotarpio pratęsimui, taigi tik priėmus naują teisės aktą visose šalyse įsigalios tos pačios taisyklės. Iki to laiko pasieksime kur kas aukštesnį gyvūnų sveikatos ir gerovės lygį visoje ES.

Komitologijos procedūros klausimu mūsų frakcija remia derybomis pasiektą kompromisą. Manome, kad priimant teisės aktus Parlamentas turėtų turėti tokias pat teises, kaip ir Taryba. Visa problema buvo susijusi su ekspertų grupėmis ir tuo, kas tokie turėtų būti tie ekspertai. Norėtume pasakyti, kad kai kalbame apie ekspertus, su kuriais konsultuojamasi, turimi mintyje visi ekspertai, ir Komisija rinksis ekspertus iš valstybių narių, nevyriausybinų organizacijų, taip pat galbūt iš tų, kuriuos rekomenduoja Europos Parlamentas.

Labai džiaugiuosi, kad pasiekėme šį susitarimą. Juo leidžiama taikyti pereinamąjį laikotarpį, susitariant, kada nustojamos taikyti leidžiančios nukrypti nuostatos; laukiame naujų Komisijos pasiūlymų dėl būsimų teisės aktų.

Adina-Ioana Vălean, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, prisiminkime, kad laisvas judėjimas – vienas pagrindinių Europos bendrosios rinkos ramsčių, kurio tikslas yra siekti didesnės konkurencijos bei didesnės masto ekonomijos ir kuris yra vienas patraukliausių ES bruožų. Laikui bėgant žmonių galimybė laisvai judėti ES teritorijoje tapo ne tik pagrindine vidaus rinkos sudedamąja dalimi, bet ir viena pagrindinių teisių.

Pašalinus kliūtis, susidariusias dėl skirtingų nacionalinių nuostatų ir taisyklių, Europos piliečiai, taip pat ir įmonės, gali suklestėti. Be to, galimybė ES piliečiams kartu vežtis naminius gyvūnėlius netaikant specifinių nacionalinių taisyklių ir standartų yra svarbi ir todėl, kad gali labai supaprastinti jų kelionių sąlygas ir sumažinti išlaidas. Džiaugiuosi, kad Komisijos pasiūlymas nukreiptas šia linkme.

Džiaugiuosi bendru pasų režimu, kuris padės suderinti gyvūnų sveikatos priemones ir kontrolę, kad būtų palengvintas laisvas naminių gyvūnėlių judėjimas. Tuo pat metu sutinku, kad turime užtikrinti aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugą. Šis pereinamojo laikotarpio režimas leis daugiau laiko skirti tinkamos infrastruktūros ir darbuotojų parengimui. Taigi remdamasis šiuo argumentu Parlamentas rytoj neabejotinai balsuos už pereinamojo laikotarpio režimo pratęsimą kai kurioms valstybėms narėms iki 2011 m. pabaigos, nes šioms šalims esą būtina atsižvelgti į ypatingą pavojų sveikatai.

Tačiau tai ne pirmas kartas, kai tam tikroms valstybėms narėms buvo leista taikyti griežtesnius sveikatos reikalavimus nei kitoms. Iš pradžių pereinamasis laikotarpis turėjo trukti iki 2008 m. liepos mėn. Vėliau pereinamasis laikotarpis buvo pratęstas iki 2010 m. Dabar susitarėme dėl papildomo pratęsimo. Taigi nors iš dalies suprantu valstybių narių, kurios mano, kad jų naminiai gyvūnėliai yra labiau linkę į tam tikras ligas, bėgštavimus ir suprantu, kad siūlomas pratęsimas pasibaigtų vienu metu su ES lėšomis finansuojamų vakcinacijos programų, skirtų likviduoti laukinių gyvūnų pasiutligę tam tikrose valstybėse narėse, užbaigimu, manau, jog tai turėtų būti paskutinis specialaus režimo, kurį taiko tos šalys, pratęsimas. Visi žinome, kad nevienodos priemonės ir išimčių iš bendrų taisyklių taikymas neleis visiškai pasinaudoti vidaus rinkos teikiama nauda šioje srityje. Visi turime sutikti, kad šis pereinamojo laikotarpio režimas turi būti panaikintas ir kad kuo greičiau turi būti užtikrintos vienodos sąlygos.

Įdomu, kad labiau diskutuojamas buvo ne šio pranešimo turinys, o karštus mūsų ginčus sukėlęs klausimas dėl to, kaip taikyti naująsias Lisabonos sutarties nuostatas dėl komitologijos procedūros. Tai pirmasis pagal bendro sprendimo procedūrą priimamas dokumentų rinkinys, kai turi būti taikomos šios nuostatos. Atsižvelgiant į tai, kad pagal naują sutartį pratęsti Parlamento įgaliojimai, mums buvo labai svarbu, kad šis konkretus reglamentas netaptų precedentu būsimiems sprendimams.

Šiuo atžvilgiu pritariu raštiškam pareiškimui, dėl kurio susitarė Europos Parlamentas ir Taryba trišalio dialogo metu ir kuriame teigiama, kad šis dokumentų rinkinys neturi būti laikomas precedentu.

James Nicholson, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjai už visą sunkų jos darbą rengiant šį pranešimą. Pradžioje daugelis mūsų manė, kad šie dokumentai nesukels mums didelių sunkumų, tačiau jie pasirodė kur kas sudėtingesni, nei manėme.

Deja, pranešėja turėjo priimti daugelio derybų našta, tačiau ji, žinoma, turėjo sunkiai dirbti, kad šis pranešimas būtų parengtas reikiamu laiku, o tai buvo labai svarbu, nes mums buvo daromas spaudimas užtikrinti leidžiančių nukrypti nuostatų galiojimo pratęsimą, kuris turėjo pasibaigti šių metų birželio mėn.

Mano nuomone, šiuo nedideliu, tačiau nepaprastai svarbiu teisės aktu bus apsaugoti regionai ir šalys, kuriems iškilusi pasiutligės grėsmė; kai kuriose ES dalyse vis dar pasitaiko šios ligos atvejų, ir tikiuosi, kad iki 2011 m. pabaigos vakcinacijos programomis pavyks likviduoti šią ligą visiems laikams.

Vis dėlto iki to laiko pasiekėme sprendimą, kuris sudaro sąlygas toliau taikyti griežtesnius reikalavimus pereinamuoju laikotarpiu, kol kartu su kitomis ES valstybėmis narėmis pereisime prie bendro režimo.

Anna Rosbach, EFD frakcijos vardu. – (DA) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti B. de Brún už puikų darbą, kurį ji atliko atnaujinant šį techninį reglamentą dėl naminių gyvūnėlių judėjimo ES teritorijoje. Daugeliui paprastų šeimų sudėtinga atlikti visą vakcinaciją ir parengti dokumentus, reikalingus norint visiems šeimos nariams vykti atostogauti kartu. Vis dėlto tai būtina, nes kai kurios šalys sunkiai ir ilgai kovoja su nekontroliuojamomis gyvūnų ligomis. Buvo imtasi įvairių priemonių; įvairios trukmės karantino, dvigubo veterinarinės gydytojų patikrinimo prieš ir po kelionės, atsižvelgiant į paskirties šalį, brangi privaloma laukinių gyvūnų vakcinacija nacionaliniu lygmeniu yra tik keletas iš jų. Todėl galiu gerai suprasti, kodėl kai kurios valstybės narės nuogaustauja dėl bet kokio jų griežtų nacionalinių teisės aktų sušvelninimo; manau, kad mums būtina laikytis aukštų jų saugos reikalavimų, ir norėčiau, jog kitos šalys pasektų jų pavyzdžiu.

Taigi norėčiau paklausti Komisijos, ar nebūtų gera mintis vis dėlto įgyvendinti veterinarinę pasienio kontrolę, kurios metu naminio gyvūnėlio savininkas turėtų įrodyti, kad gyvūnai, keliaujantys su juo, neserga pavojingomis ligomis, buvo paskiepyti ir turi tvarkingus dokumentus, reikalaujamus paskirties šalyje. Tai taip pat suteiktų galimybę patikrinti vežamas kiaules ir kitus gyvūnus, kurie neatitinka ES reikalavimų, taip pat pasienio kontrolės metu galėtų būti aptikta pernelyg jaunų šuniukų ir kačiukų kontrabanda.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, sveiki atvykę į Europos Parlamentą. Ponios ir ponai, aš taip pat norėčiau pagirti pranešėją, kuri atliko labai gerą darbą. Šis dokumentas apima daug sričių. Pastaraisiais metais matėme, jog daugėja kambarinių ir naminių gyvūnėlių ir, žinoma, auga noras, galėti šiuos gyvūnus pasiimti keliaujant. Tai teisinga ir taip turi būti, nes galimybė pasiimti savo gyvūną

sustiprina pasitenkinimo gyvenimu jausmą. Tačiau dėl to privalome Europoje nustatyti taisykles, kaip užkirsti kelią plisti gyvūnų epidemijoms. Ir jas nustatėme. Galioja labai geros Direktyvos 998/2003 taisyklės, o nuo 2011 m. bus įvestas Europos skiepų pasas, kuriame bus tiksliai nurodyta, kokie skiepai buvo atlikti gyvūnui. Be to, elektroninis ženklavimas nuo 2011 m. padės išvengti painiavos ir apgavysčių.

Pastaraisiais metais labai daug nuveikėme, kad Europoje būtų sustabdytos gyvūnų epidemijos, ypač pasiutligė, gausiai prisidedant ir Europos Komisijai, kuri pasiekė, kad būtų įgyvendinama lapių vakcinacija, ir skyrė jai finansavimą. Tai labai svarbus klausimas ir mes turėtume tai pripažinti. Išimtinės taisyklės, kurias yra pakartotinai leidžiama taikyti kai kurioms šalims, apsunkina piliečius. Šiuo atveju sąnaudos visiškai neatitinka gaunamos naudos. Gavau nemažai piliečių laišku, kuriuose skundžiamasi priekabių ieškojimu kertant sienas. Leiskite pateikti tik Jungtinės Karalystės pavyzdį: atvykimas dviem dienomis anksčiau tuo atveju, kai planuojama būti šešis mėnesius, užtraukia 3 000 EUR baudą, o gyvūnas šešioms savaitėms patalpinamas į karantiną. Turėtume pagalvoti, ar toks elgesys teisingas. Todėl, Komisijos nary, manau, kad galime leisti taikyti išimtis dar vienus metus, bet tada visa tai turi baigtis. Esame priėmę Europos taisykles, kurios galioja visiems. Ligos plitimo rizika – remiantis prielaida, kad gyvūnų epideminė padėtis išlieka tokia, kokia yra dabar – naminiam gyvūnėliams tokia forma nebeegzistuoja.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, sveiki atvykę į Parlamentą. Norėčiau prisidėti prie savo kolegos H. Schnellhardto ir pasakyti, kad jums šioje srityje tenka didelis uždavinys iki 2011 m. 27 valstybėse narėse sukurti tikrai vienodas sąlygas, kad naminiai gyvūnėliai be kliūčių galėtų būti vežami iš vienos šalies į kitą.

2003 m. reglamento tikslas juk buvo laisvas šunų ir kačių judėjimas. Dabar jau trečią kartą darome išimtį. ES kai kurie dalykai trunka tikrai ilgai: šios taisyklės derinamos dešimt metų. Jokia ES valstybė narė nenori, kad būtų „įvežamos“ ligos, ir aš klausiu savęs, kodėl 22 šalys pritaria tam, kad kates ir šunis būtų galima pasiimti kartu, o penkios šalys – ne.

Turėtumėte patikrinti, ar tikrovė ir kliūtys išvis atitinka šias specialias nuostatas. Žinau, kad vyksta sunkios diskusijos nacionaliniu lygmeniu, bet dabar gyvename vienoje teisinėje erdvėje, ir būtų laikas ne vėliau kaip 2011 m. įvesti laisvą naminių gyvūnėlių judėjimą, jų bendrąją rinką. Gyvūnų ekspertas H. Schnellhardt jau išvardijo sąlygas, t. y. tai, kad įvedami skiepų pasai ir kad bus taikomos tokios priemonės kaip elektroninis ženklavimas; tai suteiks galimybę įvažiuoti į penkias šalis vykstant atostogų ar keliaujant darbo reikais ir norint pasiimti savo naminius gyvūnėlius.

Šis reglamentas dėl naminių gyvūnėlių pateks į istoriją. Tai ištis pirmasis teisės aktas, priimamas pagal Lisabonos sutartį, ir suteikiant Komisijai įgaliojimus dėl deleguotųjų teisės aktų norėjome vienodų teisių su Ministrų Taryba. Tai buvo sunki kova, bet kovoti buvo verta. Sveikinu B. De Brún su šiuo pranešimu ir, žinoma, šia procedūra pradėjus naują erą. Tai taip svarbu todėl, kad galbūt per metus mes priimsime šimtą teisės aktų, tačiau bus parengta 6 000 deleguotųjų teisės aktų, ir iš to galima spręsti, kaip svarbu naujos procedūros taikymą nuo pat pradžių nukreipti teisinga kryptimi.

Chris Davies (ALDE). – Pone pirmininke, aš tik norėjau keliais žodžiais pagirti mums pateiktą teisės aktą. Matau, kad jis grindžiamas Jungtinės Karalystės naminių gyvūnėlių judėjimui taikoma sistema, kuri buvo įvesta maždaug prieš dešimtmetį. Ji padėjo mums iš esmės sušvelninti mūsų šalyje taikytas karantino taisykles, kurios kėlė daug kančių ir naminiam gyvūnėliams, ir jų šeimininkams. Žinau, kad pirmasis gyvūnas, pasinaudojęs naminių gyvūnėlių judėjimui taikoma sistema, buvo šio vardu Frodo Baggins, o po to laisviau keliauti galėjo šimtai tūkstančių gyvūnų.

Vėliau, maždaug prieš penkerius metus, ES įvedė šį teisės aktą, kuriame remiamasi visiškai panašiais principais, ir jis pasirodė labai vykęs. Dabar kiekvienais metais po Europą su šeimininkais keliauja šimtai tūkstančių naminių gyvūnėlių. Mano žiniomis, 60 proc. jų yra Didžiosios Britanijos gyvūnai; tai gali šį tą pasakyti apie anglų charakterį, bet nesigilinsime į tai šiame forume. Žinoma, taip pat išlaikome tinkamą pusiausvyrą. Buvo siekiama sudaryti sąlygas judėjimui užkertant kelią plisti ligoms, ir tikrovė yra tokia, kad pasiutligei buvo taikoma labai griežta kontrolė – jos atvejų nuo 2 700 prieš 20 metų sumažėjo iki mažiau nei 300 praėjusiais metais, ir nė vienas atvejis nebuvo susijęs su naminių gyvūnėlių judėjimu pagal šią sistemą.

Esu šiek tiek nusivylęs, kad šeškų judėjimas yra ne toks didelis, kaip maniau iš pradžių. Pirmą kartą svarstant šį teisės aktą į mane kreipėsi daug Jungtinės Karalystės šeškų savininkų klausdami, kodėl šis teisės aktas negali būti taikomas ir jų gyvūnėliams. Jie norėjo dalyvauti su jais šeškų parodose visoje Europoje. Komisijos narys atrodo nustebęs, tačiau dėl to vyko diskusija. Matyt, galima skiepyti šešką nuo pasiutligės, tačiau vakcinacija nebuvo įrodoma, taigi kildavo problemų. Galų gale nusprendėme, kad naminių šeškų pasiutligės atvejai tokie reti, kad galėtume juos įtraukti į sąrašą, bet, kaip man buvo pasakyta, matyt, jų judėjimas buvo palyginti

nedidelis. Tikriausiai viena iš priežasčių – atsakant į Jo Leinenio klausimą – yra tai, kad kai kuriose šalyse, pvz., Portugalijoje, šeškai vis dar laikomi kenkėjais, taigi naminių gyvūnėlių savininkai nėra linkę pasiimti savo gyvūnus į šias šalis. Galėtų būti ir blogiau – manau, taip galėtų būti Kinijoje.

Komisijos nary, pabaigoje noriu pasakyti, kad man didelė nauda yra tai, jog dabar galiu pažvelgti į savo rinkėjus, ir, jiems manęs paklausus, ką Europos Sąjunga nuveikė jų labui, atsakyti, kad suteikėme jiems galimybę pasiimti savo naminių gyvūnėlių – katę, šunį arba šešką – vykstant atostogauti.

John Stuart Agnew (EFD). – Pone pirmininke, žinau, kad pirminė naminių gyvūnėlių pasų sukūrimo idėja priklauso JK „Official Monster Raving Loony“ partijai, ir tai tikriausiai geriausiai apibūdina šią pavojingą sistemą.

Mano šalyje buvo taikomas privalomas šešių mėnesių karantinas naminiams gyvūnėliams. Pagal ES naminių gyvūnėlių pasų sistemą ši svarbi kovos su ligų plitimu priemonė be ilgų svarstymų buvo panaikinta. Nerenkamai Europos Komisijai pavyko įveikti demokratiškai išrinktą Jungtinės Karalystės Vyriausybę ir įdiegti karantino laikotarpio nenumatančią sistemą, kuri paremta vakcinacija ir dokumentų tikslumu.

Kaip ūkininkas šiek tiek nusimanau apie vakcinaciją. Ji jokiū būdu neužtikrina, kad gyvūnai neperneš ligų per sienas. Vakcinacijos veiksmingumą neigiamai paveikti gali daug dalykų, pvz., jos skyrimas gyvūnui, jau užsikrėtusiam liga, nuo kurios jis skiepijamas. Skiepyti gyvūnai taip pat gali būti ligų nešiotojai, kuriems simptomai nepasireiškia. Visiškai tikėtina, kad skirsis vakcinos partijų kokybė ir bus klastojami dokumentai.

Suprantu, kad šios sistemos įgyvendinimas nėra standartizuotas. Vienos šalys reikalauja oficialaus paso, o kitos priims bet kokios formos dokumentus; dar kitos nepripažins paso kaip vakcinacijos įrodymo. Daug oro linijų bendrovių negalėjo suteikti išsamios informacijos apie oficialias procedūras, o darbuotojai yra menkai parengti.

Kitaip tariant, tai uždelsto veikimo bomba. Mano šalyje vartojamas posakis „jei daiktas nesulūžęs, kam jį taisyti?“ Tačiau toks patarimas Komisijai nereikalingas.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į užduotą klausimą pakėlus mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklų 149 straipsnio 8 dalį)

Chris Davies (ALDE). – Pone pirmininke, norėčiau tik paklausti gerbiamo pono, ar jis nemano, kad jo prieš Europos Sąjungą nukreipta tirada būtų buvusi įtikinamesnė, jei Jungtinės Karalystės Vyriausybė nebūtų įvedusi panašaus teisės akto prieš tai padarant Europos Sąjungai?

John Stuart Agnew (EFD). – Pone pirmininke, manau, kad Europos Sąjunga tapo pernelyg didelė, apima pernelyg daug kultūrų, todėl aš tiesiog visiškai nepasitikiu šia sistema, kuri taps dar blogesnė.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, sveikinu atvykusį Komisijos narį ir dėkoju pranešėjai už jos darbą. Pratešiant J. S. Agnew mintį apie tai, kad „jei daiktas nesulūžęs, kam jį taisyti?“, manau, kad būtent tai mes ir darome: pratešiamie išimtis, kurių prašė kai kurios valstybės narės, bet sudarome sąlygas naminių gyvūnėlių judėjimui. Esu tikra, kad lankytojai, esantys galerijoje, manė, jog naminių gyvūnėlių judėjimas tarp valstybių narių – visiškai nesudėtingas dalykas, bet kadangi aptariame klausimus, susijusius su gyvūnų sveikata, – ir taip pat su žmogaus sveikata, – jis yra ne toks paprastas. Mums reikalingos griežtesnės taisyklės ir kontrolė; kartu turime pripažinti, kad daugelis Jungtinės Karalystės gyventojų, taip pat ir kitų valstybių narių gyventojai norėtų pasiimti savo naminius gyvūnėlius su savimi.

Aš nerimavau dėl to, kad šis pranešimas galėtų įklimpti į formalumus, susijusius su procedūromis po Lisabonos sutarties priėmimo, dėl kurių, atvirai kalbant, dauguma žmonių už šių rūmų sienų neturėtų jaudintis ar išvis apie jas žinoti, bet kurios buvo svarbios mums, Parlamentui. Manau, kad pranešėja labai gerai mūsų vardu išsprendė šį reikalą ir jai turi būti už tai padėkota. Pavojus buvo tas, kad tuo atveju, jei jis būtų praslydęs nepastebėtas, nebūtume numatę specialių priemonių, skirtų Švedijos, Airijos, Jungtinės Karalystės ir kitų šalių problemoms spręsti. Bet dabar esame tai tinkamai sutvarkę.

Manau, kad gerokai svarbesnė ateitis. Pone Komisijos nary, jūs minėjote, kad planuojate apmąstyti naują šios srities teisės aktą. Manau, apie tai ir turėtume kalbėti šiuo metu. Visi šiame Parlamente norime, kad būtų patvirtinti griežti žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos standartai, ir šis naujas teisės aktas, kurį žadate, turėtų tai užtikrinti.

Taigi pranešėja ir tie, kas dalyvavo rengiant šį pranešimą, kol jis tapo toks, koks yra dabar, gerai padirbėjo. Jis atitinka visų interesus (galbūt ne visų pačių kairiųjų, bet daugelio iš mūsų). Tikiuosi, kad išmintingai ir

plačiai konsultuositės dėl to, ką turime numatyti naujame teisės akte dėl naminių gyvūnėlių pervežimo. Mes esame priėmę tokį teisės aktą dėl ūkiuose auginamų gyvūnų; mums reikalingos supaprastintos, tačiau veiksmingos naminiams gyvūnėliams skirtos taisyklės.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pone pirmininke, Komisija parengė tinkamą pasiūlymą dėl reglamento dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų naminių gyvūnėlių judėjimui, dalinio pakeitimo. Ypač džiaugiuosi, kad jis leis mums pratęsti laikotarpį, per kurį keletas šalių, įskaitant Švediją, galės toliau taikyti griežtesnes taisykles dėl pasiutligės ir nykštukinio kaspinuočio.

Švedijos žemės ūkio ministerija, kuri yra susijusi Švedijos institucija, pareiškė, kad nesant specialios kontrolės Švedijoje tikriausiai galėtų atsirasti, pvz., kaspinuotis. Tai turėtų neigiamą poveikį judėjimo kaimo vietovėse laisvei, kuri yra svarbi Švedijos žmonių kasdienio gyvenimo kaimo vietovėse sudedamoji dalis.

Norėčiau padėkoti Komisijai, pranešėjai ir šešėliniams pranešėjams, kad jie išklause mūsų reikalavimų ir todėl suteikė galimybę iš pradžių priimti laikiną sprendimą.

PIRMININKAVO: E. McMILLAN-SCOTT

Pirmininko pavaduotojas

Nessa Childers (S&D). – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti savo kolegei B. de Brún už jos sunkų darbą rengiant šį pranešimą.

38-erių metų moters mirtis Belfasto Karalienės Viktorijos ligoninėje praeitais metais buvo nedidelis šiuo metu Airijai iškylusios pasiutligės grėsmės priminimas. Manoma, kad ji užsikrėtė liga bandydama išskirti du besiriejančius šunis darbo atostogų Pietų Afrikoje metu.

Visai neseniai Dubline keturiems asmenims prevenciškai buvo sušvirkšti vaistai po to, kai nelegaliai įvežtas kačiukas pradėjo keistai elgtis ir juos apkandžiojo.

Pasiutligė yra viena iš seniausių zoonozinių ligų, kuriomis užsikrečia žmonės, ir pasireiškus ligos simptomams ji neišvengiamai baigiasi mirtimi. Kelionių po visą pasaulį eroje liga niekuomet nėra toli nuo mūsų.

Būtent dėl šios priežasties Airija taiko griežtą karantiną importuojamiems gyvūnams, ir tik šios griežtos priemonės leidžia mums ir toliau išvengti pasiutligės atvejų. Siekiant išsaugoti tokią padėtį, labai svarbu, kad susitarimas dėl pereinamojo laikotarpio, kuris šiuo pasiūlymu būtų pratęstas iki kitų metų pabaigos, nepasibaigtų 2010 m. liepos mėn.

Siūlomos papildomos apsaugos priemonės taip pat yra labai svarbios žmonių ir gyvūnų sveikatai, nes jos padės pradėti kovą ne tik su pasiutlige, bet ir su tam tikromis erkėmis bei kaspinuočiais, kurių Airijoje šiuo metu neaptinkama.

Priimdamas šį pasiūlymą Parlamentas palengvintų kovą su pasiutlige ir suteiktų pagrindą jos likvidavimui visoje Europoje. Dėl šių priežasčių negalima nepaminti šio klausimo skubumo.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Aš pritariu reglamento dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, pakeitimams, kurie *de facto* palengvina judėjimą kertant Europos Sąjungos šalių sienas.

Taip pat norėčiau pareikšti padėką už darbą, atliktą pranešėjos, kuri parengė aukščiausios kokybės pranešimą, apimančią tokias priemones, kurios privers vykdyti vakcinaciją nuo pasiutligės ir kitų ligų, taip pat imtis tolesnių prevencinių veiksmų. Esu įsitikinęs, kad tik imdamiesi tokių žingsnių visiškai suderinsime standartus Europos Sąjungos vidaus rinkoje ir žengsime kuo platesnio šių ligų perdavimo grėsmės pašalinimo linkme.

Tačiau suvokiu vis dar esančias grėsmes ir gyvūnų pervežimo pavojus ir todėl remiu pagrįstą pereinamųjų laikotarpių pratęsimą tokioms valstybėms narėms kaip Malta, Airija ir Švedija, kurių vidaus taisyklės yra griežtesnės. Tai apdairus požiūris, kuriuo visų pirma pabrėžiama prevencija ir atsižvelgiama į individualius atitinkamų šalių ypatumus.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjai už jos visą sunkų darbą, taip pat visiems, kurie prisidėjo, kad šis kompromisas būtų pasiektas. Džiaugiuosi, kad pranešime valstybėms narėms suteikiama galimybė toliau įgyvendinti savo apsaugos priemones, neleidžiančias plisti pasiutligei, ir kad juo bus užtikrintas laisvas ir saugus naminių gyvūnėlių judėjimas Europos teritorijoje po 2011 m.

Manau, kad buvo pasiektas geras kompromisas, kuriuo numatomas veiksmingas atsakas tais atvejais, kai valstybės narės yra pagrįstai susirūpinusios dėl tam tikrų ligų, ir kartu užtikrinama, kad Komisija, naudodamasi deleguotaisiais įgaliojimais, konsultuosius su įvairiais ekspertais iš Komisijos, valstybių narių, NVO ar valstybių narių parlamentų.

Kalbant plačiau, gavome raštiškus patikininimus, kad šiuo pranešimu nebus sukurtas precedentas dėl naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ateityje. Tokiu būdu bus atsižvelgta į Parlamento susirūpinimą dėl precedento, susijusio su naująja komitologijos procedūra pagal Lisabonos sutartį, sukūrimo.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, Europos Sąjungos pastangos sustabdyti gyvūnų epidemijų ir ligų, tokių kaip pasiutligė, plitimą arba visiškai jas likviduoti, žinoma, labai pagirtinos, ir, be abejo, tikrai labai gerai, kad imamasi priemonių, skirtų tarpvalstybiniam turizmui pasiimant kartu naminius gyvūnėlius palengvinti.

Europos skiepų pasai, vakcinacijos programos arba elektroninis naminių gyvūnėlių ženklinimas išties yra protingos priemonės, galinčios tam padėti. Tačiau – ir aš žinau tai iš mūsų patirties Austrijoje – esama reiškinių, keliančių tam grėsmę. Pvz., neteisėtos šuniukų kontrabandos iš pigių Rytų Europos šalių į Vidurio Europą arba Europos Sąjungą metu karts nuo karto įvežamos ligos.

Masiškai vežant gyvūnus per ES, įskaitant Austriją, taip pat galėtų vėl pasitaikyti pavojingų ligų atvejų. Be to, laukiniai gyvūnai linę ignoruoti pasienio kontrolę ir, žinoma, dėl to taip pat gali vėl pradėti plisti gyvūnų epidemijos, pvz., pasiutligė. Reikės būtinai imtis priemonių šioje srityje.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, manau, kad visi galime didžiuotis greitai pasiekta pažanga dėl šio dokumento, kuris buvo rengiamas ypač spaudžiant laikui ir sunkiomis teisinėmis aplinkybėmis.

Pereinamojo laikotarpio režimo, reglamentuojančio naminių gyvūnėlių įvežimą į penkias valstybes nares, pratęsimas aštuoniolika mėnesių duos joms laiko prisitaikyti prie režimo, kuris taikomas likusioje Europos Sąjungos dalyje. Taip pat patvirtinau, kad Komisija neketina siūlyti dar kartą pratęsti šį pereinamąjį laikotarpį.

Tuo pat metu jis sudarys sąlygas Komisijai parengti išsamų pasiūlymą dėl viso reglamento persvarstymo ir ypač senųjų komitologijos nuostatų suderinimo su Lisabonos sutarties esme ir turiniu.

Turiu sutikti, kad tai Europos piliečiams svarbus dokumentų rinkinys, todėl džiaugiuosi, kad sėkmingai užbaigėme jį rengti.

Bairbre de Brún, pranešėja. – (GA) Pone pirmininke, aš irgi norėčiau pasveikinti Komisijos narį J. Dalli atvykus į Europos Parlamentą ir taip pat džiaugiuosi galimybe dirbti su Komisijos nariu J. Dalli. Palankiai vertinu jo šio vakaro pareiškimą Parlamentui. Kaip jis pažymėjo, mano pranešimo esmė atitinka Komisijos pasiūlymo požiūrį.

Taip pat norėčiau padėkoti visiems, kurie kalbėjo šio vakaro diskusijose; dauguma jų pritarė siūlomai sistemai ir tik keletas buvo prieš.

Komisijos pasiūlyme ir mano pranešime laikomasi moksliskai pagrįsto požiūrio. Kadangi valstybėse padėtis dėl pasiutligės skiriasi, Komisija pasirinko saugią, atsargią koncepciją. Teisinga, kad siūlomo pereinamojo laikotarpio taikymo pratęsimo pabaiga sutampa su tuo metu, kuomet Europos Komisija ketina nutraukti ES finansavimą vakcinavimo programoms, kuriomis siekiama išnaikinti laukinių gyvūnų pasiutligę kai kuriose valstybėse narėse.

Kaip kalbėdami apie siūlomą datą pasakė Komisijos narys J. Dalli ir ponis A. I. Vălean, gali būti pakeista esama infrastruktūra ir perkvalifikuoti esami darbuotojai. Pereinamojo laikotarpio sistema penkiose valstybėse narėse bus pratęsta iki 2011 m. pabaigos, ir iki to laiko nuostatos, taikomos nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, bus vienodos visoje ES. Iki tada žmonės turės galimybę kirsti ES sienas kartu su savo naminių gyvūnėlių, tačiau bus taikoma pereinamojo laikotarpio sistema, pagal kurią kai kurios valstybės narės tuo laikotarpiu galės vykdyti griežtesnę kontrolę.

Norėčiau dar kartą padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie šio darbo. Darbas kartais buvo sudėtingas, tačiau, nors buvo sunku, galų gale jis apsimokėjo. Ačiū jums visiems.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj (antradienį, 2010 m. kovo 9 d.).

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Pavel Poc (S&D), raštu. – (CS) Reglamento (EB) Nr. 998/2003 dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų nekomerciniam naminių gyvūnėlių judėjimui, kuris įsigaliojo 2003 m. liepos 3 d., tikslas buvo palengvinti naminių gyvūnėlių savininkų keliones su savo augintiniais. Tai turėjo būti pasiekta įvedant pasą, kuriuo įrodoma, kad gyvūnas buvo skiepytas nuo pasiutligės, ir numatant įpareigojimą ženklinti gyvūnus, kad juos būtų galima aiškiai identifikuoti. Siūlomais pakeitimais pirminis reglamentas ne tik sukonkretinamas techniniu požiūriu, bet ir vėl pratęsiamas laikotarpis, per kurį keliaujant su šunimis ir katėmis į Suomiją, Airiją, Maltą, Švediją ir Jungtinę Karalystę taikomi griežtesni reikalavimai. Minėtų valstybių narių apsaugos priemonių, ypač skirtingų skiepų ir serologinių tyrimų galutinių terminų ir nevienodų antiparazitinių tyrimų terminų, skirtumai bereikalingai apsunkina keliones su naminiais gyvūnėliais po ES ir padidina jų kainą. Faktiškai tai reiškia, kad nemažai ES piliečių, naudodamiesi savo teise laisvai judėti po ES šalis, bus dar pusantrų metų be reikalo diskriminuojami. Pakartotinas laikotarpio pratęsimas gali rodyti, kad Komisija pirminiame reglamente neteisingai nustatė laikotarpį, neatsižvelgdama į tikrą reikalų padėtį, arba kad tam tikros valstybės narės negali arba nenori laiku įgyvendinti Reglamento (EB) Nr. 998/2003. Bet kuriuo atveju tokios išimtys rodo, kad Komisija nesilaiko nešališko požiūrio į bendros tvarkos ES valstybėse narėse įgyvendinimą.

16. Direktyvos dėl kelionių paketų peržiūra (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Komisijos pareiškimas dėl Direktyvos dėl kelionių paketų peržiūros.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, esu dėkingas už šią galimybę pateikti jums atnaujintą informaciją apie Komisijos darbą persvarstant Direktyvą dėl kelionių paketų. 1990 m., kai ši direktyva buvo priimta, atostogų paketai buvo labiausiai paplitusi atostogų rūšis. Nuo to laiko padėtis rinkoje iš esmės pasikeitė: interneto plėtra suteikė galimybę vartotojams rezervuoti keliones tiesiogiai iš kelionių organizatorių, oro vežėjų ir viešbučių. Be to, sparčiai besiplečianti pigių oro vežėjų rinka iš pagrindų pakeitė oro transporto paslaugų pasiūlą. Ji taip pat padidino kelionių rinkos konkurenciją ir vartotojų galimybes rinktis.

Šiandien dauguma ES piliečių organizuoja savo atostogas patys, o ne perka iš anksto parengtus paketus. Dėl šių pokyčių sumažėjo atostogų metu apsaugotų vartotojų skaičius. Taip pat žinome, kad galiojanti direktyva sudarė nevienodas sąlygas atostogų pramonėje, nes vieniems operatoriams ji buvo taikoma, o kitiems ne, nors jie siūlė panašius produktus.

Be to, reikalavimas dėl minimalaus direktyvos suderinimo sukėlė teisinį susiskaldymą valstybėse narėse. Tai reiškia, kad galiojantis teisės aktas gali būti pasenęs.

Dėl šios priežasties pernai Komisija pradėjo poveikio vertinimo procesą, siekdama pasirengti galimam Kelionių paketų direktyvos persvarstymui. Atsižvelgdama į poveikio vertinimą, 2009 m. lapkričio mėn. Komisija paskelbė tyrimo apie vadinamųjų „nestandartinių kelionių paketų“ žalą vartotojams rezultatus.

Tuo pačiu metu Komisija pradėjo viešąsias konsultacijas dėl direktyvos persvarstymo. Šios konsultacijos buvo baigtos 2010 m. vasario 7 d. Šiuo metu Komisija nagrinėja daugiau nei 170 pasiūlymų, į kuriuos bus atsižvelgta poveikio vertinimo ataskaitoje. Galimas persvarstymo mastas priklausys nuo poveikio vertinimo išvadų.

Vis dėlto norėčiau trumpai paaiškinti pagrindinius šio darbo principus. Pirma, aukšto lygio apsauga yra esminis veiksnys, jei norime užtikrinti, kad vartotojai pasitikėtų savo atostogų „pirkiniais“. Antra, privalome pagerinti kelionių vidaus rinkos veikimą ypač dėl to, kad šiai sričiai labai būdinga tarpvalstybinė prekyba. Dėl to šiuo atveju būtų gerai labiau suderinti atitinkamus valstybių narių teisės aktus. Galiausiai, manau, kad būtina sukurti vienodesnes sąlygas kelionių paketus parduodančioms įmonėms.

Komisija ketina pateikti savo pasiūlymą 2011 m. pradžioje. Pagrindiniai persvarstymo iššūkiai bus susiję su siekiu apibrėžti direktyvos taikymo sritį. Komisija išnagrinės galimybę išplėsti direktyvos taikymo sritį, kad ji apimtų daugiau įvairių kelionių rūšių, įskaitant „nestandartinių kelionių paketus“. Tai galėtų padėti pakeisti apsaugotų atostogaujančių vartotojų skaičiaus mažėjimo tendenciją.

Turėsime atnaujinti įvairius reikalavimus dėl informacijos, taip pat išaiškinti profesionalių sutarties šalių pareigas ir įsipareigojimus. Galiausiai, siekdama pagerinti vartotojų informuotumą, Komisija išnagrinės standartinio kelionių paketų ženklo, kuriuo turėtų būti ženklinami parduodami atostogų paketai, įvedimo kainos ir naudos santykį.

Be šio darbo, Komisija nagrinėja galimybes didinti keleivių, perkančių vien tik lėktuvo bilietą, apsaugą nuo bankroto atvejų, kaip to neseniai prašė Europos Parlamentas.

2009 m. pradžioje Komisija paskelbė nepriklausomų ekspertų ataskaitą, kurioje buvo nagrinėjami įvairūs galimi būdai, skirti bankroto pasekmėms mažinti. 2009 m. gruodžio 15 d. taip pat pradėjome viešąsias konsultacijas dėl oro keleivių teisių ateityje. Šie dalykai bus poveikio vertinimo pagrindas. Iki 2010 m. pabaigos siekiame pateikti Parlamentui pasiūlymą dėl tinkamiausių apsaugos nuo bankroto priemonių.

Andreas Schwab, PPE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, pirmiausia savo frakcijos vardu norėčiau padėkoti Komisijos nariui J. Dalli už jo pažadą ir paaiškinimus, kad 2011 m. jis ketina imtis 1990 m. Direktyvos dėl kelionių paketų persvarstymo. Ir tvarkaraščio požiūriu tai kaip tik tinkamas laikas, kurį turėtume išnaudoti, nes kelionių paketų srityje yra daugybė problemų, kai vartotojai nėra tinkamai informuojami apie savo teises. Pvz., daugelyje interneto svetainių jie per papildomas nuorodas suviliojami rezervuoti tolesnius pasiūlymus, nors šiems pasiūlymams nėra taikomi tokie patys apsaugos mechanizmai, kaip pirmiesiems. Ypač tai pasakytina apie pigių skrydžių bendrovių pasiūlymus.

Antra, daugelyje Europos Sąjungos valstybių narių šioms pigių skrydžių bendrovėms neįmanoma įteikti teisminių dokumentų, taigi vartotojų apsauga kaip tik ten, kur vartotojai iš tikrųjų nori gintis teisinėmis priemonėmis, yra labai apsunkinama. Tokia padėtis nauju pasiūlymu dėl direktyvos būtinai turi būti pakeista.

Trečia, taip pat turime savęs paklausti, ar oro transporto keleivių teisės ir teisės, kurios suteikiamos pagal galiojančią Direktyvą dėl kelionių paketų, neturėtų ilgainiui būti perkeltos į bendrą dokumentą, siekiant pašalinti prieštaravimus tarp abiejų teisės aktų sudėtinę dalių.

Ketvirta, manau (ir jūs, Komisijos nary, atkreipėte į tai dėmesį), kad kelionių agentūrų veiklos vertinimas įvairiose šalyse skiriasi, todėl kelionių agentūroms labai sudėtinga siūlyti prekes ir paslaugas tarpvalstybiniu mastu. Vienose šalyse kelionių agentūros gali veikti ir kaip kelionių paslaugų paketų operatoriai; kitose šalyse, pvz., mano, kelionių agentūros yra tik tarpininkai. Dėl to vertėtų visoje Europoje susitarti bent jau dėl principų, kad būtų palengvinta tarpvalstybinė šių kelionių agentūrų veikla.

Kadangi vartotojai vis dažniau naudojami internetu, kelionių paketų pasiūlymai internete ateityje turėtų būti taip pat atitinkamai ženklinami, kad ir internete būtų išvengta piktnaudžiavimo.

Alan Kelly, S&D frakcijos vardu. – Pone pirmininke, šios diskusijos vyksta labai svarbiu turizmo ir oro transporto sektoriams bei vartotojų apsaugos sričiai metu.

Vasarą atrodė, kad pusė Europos išvykusi atostogų, o iš visų pusių sklido žinios apie oro linijų ir kelionių agentūrų bankrotą ir vartotojai „įstrigdavo“ toli nuo savo artimųjų svečiose šalyse. Buvo aišku, kad mūsų teisės aktai nesuteikė galimybės tinkamai apsaugoti vartotojų. Mums buvo pateikti keli pranešimai apie keleivius, kurie nebuvo informuoti, kada jie galėtų grįžti į namus, kuriems nebuvo skaidriai išaiškinta, kas techniniu požiūriu buvo atsakingas už tokią jų padėtį, nepateiktas telefono numeris kokiai nors informacijai gauti ir jokių duomenų, kaip siekti žalos atlyginimo parvykus namo.

Dėl to aš pritariu šioms laiku pradėtoms diskusijoms ir Komisijos pastangoms išspręsti šį klausimą, nes mes visi per ilgai buvome apleidę šią sritį. Daugelis Kelionių paketų direktyvos problemų buvo apibrėžtos Parlamento pranešime beveik prieš 10 metų, bet nuo to laiko labai mažai kas pajudėjo pirmyn. Žinau, kad kai kurie klausimai bus sprendžiami pasiūlytoje Vartotojų teisių direktyvoje, bet vartotojų apsaugai stiprinti Europos teisės aktai turėtų labiau reglamentuoti tarpvalstybinių oro kelionių sektoriaus veiklą.

Pats faktas, kad teisės aktas vis dar vadinamas Kelionių paketų direktyva, rodo, koks jis pasenęs. Dauguma vartotojų nebesinaudoja kelionių paketais, jei jie atranda pigesnių būdų vykti atostogų ir pamatyti pasaulį. 40 proc. mano šalies, Airijos, keliautojų nesivargina naudotis paketais, ir tokia padėtis, mano žiniomis, yra ir daugelyje kitų valstybių narių. Dabar dauguma žmonių veikia kaip savo pačių kelionių agentai, t. y. daro užsakymus interneto svetainėse, pvz., „TripAdvisor“, faktiškai tapdami savo pačių kelionių agentais. Todėl dabartiniuose mūsų teisės aktuose turi atsispindėti šie vartotojų elgsenos pokyčiai.

Vienas svarbiausių bet kokio persvarstymo uždavinių – pateikti vartotojui aiškią informaciją apie tai, kas atsakingas skrydžių vėlavimo ir atšaukimo atveju. Kelionių įmonės turi būti įpareigosotos teikti labai tikslią informaciją. Vartotojams turi būti pasakyta, kur jie gali gauti šios informacijos. Atsižvelgiant į aplinkybes jie taip pat turi būti informuojami apie savo teises.

(Pirmininkas paprašė kalbėtoją kalbėti lėčiau, kad vertėjams žodžiu būtų lengviau.)

Pagal galiojančius teisės aktus nenustatyti aiškūs atsakomybės principai. Ar avarijos atveju atsakomybė tenka oro transporto įmonei? Ar kelionių agentūrai? Ar oro uostui arba geležinkelio stočiai? Iš ko vartotojas turėtų reikalausti informacijos? Paprastai tokiais atvejais tenka klaidžioti informacijos iš įvairių šaltinių labirintais ir niekas nežino, ar jie išvyksta, ar parvyksta.

Jei bandomė kurti tarpvalstybinę prekybą pagrįstą Europos ekonomiką, vartotojai turi būti informuoti apie savo teises ir teises į išmokas, taip pat apie tai, kaip šios teisės įgyvendinamos ir išaiškinamos. Pvz., mano žiniomis, labai sunku rasti oro linijų bendrovės skundų skyrių. Kaip galima reikalausti žalos atlyginimo, jei jūs nežinote, kur šiuo klausimu kreiptis?

Aš siūlysiu (tikiuosi, kad Komisija į tai atsižvelgs), kad pagrindiniai klientų aptarnavimo principai būtų įtvirtinti aiškiai parengtame teisės akte, kuris būtų vienodai suprantamas ir paprastas. Šio teisės akto atnaujinimo nepakanka. Valstybės narės turi būti įpareigosotos informuoti savo piliečius apie naujus teisės aktus, kai dėl jų bus susitarta.

Galiausiai dar viena mintis, kurią Komisija galėtų apsvarstyti: kiek kainuoja skrydis? Mes visi žinome, kad į reklamuojamą kainą neįtraukiami mokesčiai ir rinkliavos: registravimo mokestis, mokestis už papildomus bagažo vienetus, mokesčiai už viską, kas tik įmanoma. Persvarstant šią direktyvą atsiranda tinkama galimybė priversti kelionių ir oro linijų bendroves suteikti daugiau skaidrumo, todėl mes privalome pasinaudoti šia galimybe ir tai padaryti.

Gesine Meissner, ALDE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary J. Dalli, pirmiausia ALDE frakcijos vardu norėčiau šiltai pasveikinti jus atvykus į Parlamentą. Jūs jau sakėte, kad planuojate direktyvos, apie kurią kalbame, persvarstymą.

Mes iš tiesų galime džiaugtis, kad gyvename Europoje, nes Europoje, Europos Parlamente, galime diskutuoti netgi apie tai, kaip galime vykti į keliones kartu su šešais ir kitais naminiais gyvūnėliais. Apie tai buvo ankstesnės diskusijos, todėl labai džiaugiausi ir didžiavausi būdama europietė, nes mes net ir tai galime reglamentuoti vartotojų ir gyvūnų apsaugos teisės aktais.

Tačiau dabar kalbame apie keliaujančius žmones. Tai svarbi teisė Europoje. Mes norime judumo ir judėjimo laisvės žmonėms, ir turime apsvarstyti, kaip galėtume tai užtikrinti. Prieš dvidešimt metų priėmėme direktyvą, reglamentuojančią kelionių paketus, taigi galėjome sau pasakyti: „Aš galiu keliauti ir susipažinti su kitomis šalimis, pamatyti kitų Europos šalių grožybes ir tiksliai žinau, kad mano teisės yra apsaugotos. Aš iš anksto būsiu informuojama apie tai, kas manęs laukia, aš nebūsiu klaidinama, informacija turi būti teisinga, ir jeigu kažkas bus ne taip, aš gausiu kompensaciją“. Tai buvo prieš 20 metų.

Jau sakėte, Komisijos nary, kad nuo to laiko daug kas pasikeitė. Dabar žmonės dažnai patys rezervuoja internetu, ir tada sistemos darbas sutrinka. Prieš pusę metų mes, Transporto komiteto nariai, pateikėme klausimą Komisijos nariui, atsakingam už transportą, nes nagrinėjome su bendrove „SkyEurope“ susijusį atvejį Slovakijoje, kai pigių skrydžių keleiviai įstrigo oro uostuose ir nebebuvo vežami toliau. Nors iš tikrųjų tai buvo nedidelė spraga, kuri turėjo įtakos tik tiems, kas įsigijo bilietus internetu be kreditinės kortelės, mes norime, kad žmonės galėtų laisvai judėti Europoje, kad jie galėtų tikrai mėgautis savo atostogomis ir tuo pat metu būtų apsaugoti.

Tai reikia, kad tuo atveju, jei yra sistemos spragų, turinčių įtakos vartotojų apsaugai, ir jei norime aukšto lygio vartotojų apsaugos žmonėms Europoje, turime persvarstyti šią Direktyvą dėl kelionių paketų ir taip pat pagalvoti, ar būtinas – kaip ką tik paminėjo mano kolega – specialus reglamentas dėl oro transporto keleivių. Dėl to dar turime surengti diskusijas, ir aš jau nekantriai jų laikiu dėdama didelę viltį, nes mes norime, kad būtų galima laimingai ir užtikrintai keliauti ne tik su gyvūnais, bet, žinoma, ir su savo šeimomis.

Frieda Brepoels, Verts/ALE frakcijos vardu. – (NL) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, kaip jau pasakė mūsų naujasis Komisijos narys, teisinis pagrindas nebeatitinka labai pasikeitusios šiandienos kelionių rinkos reikalavimų. Tai sukėlė labai daug problemų ir didelį ne tik vartotojų, bet ir kelionių organizatorių ir kelionių operatorių nepasitenkinimą. Akivaizdu, kad dramatiškai sumažėjo žmonių, kurie vis dar naudojami veiksminga apsauga pagal galiojančią direktyvą, nors šiuo metu keliauja vis daugiau žmonių.

Iš tiesų, Europos Parlamentas daugelį metų reikalavo persvarstyti šią direktyvą. Kaip sakėte, problemos ir galimi sprendimai yra gerai žinomi. Ką tik baigtas dar vienas konsultacijų raundas. Mano nuomone, dabar tikrai pats laikas pradėti veikti. Pritariu Komisijos pareiškimui, bet norėčiau dar atkreipti dėmesį į konkrečius klausimus, kurie mums labai svarbūs.

Pirma, šios direktyvos taikymo sritis neabejotinai turi būti išaiškinta ir dar išplėsta. Kaip jau girdėjome, vis daugiau vartotojų renka nestandartinius kelionių paketus arba užsisako atskiras kelionių paslaugas. Visai neseniai, kai kilo problemų bendrovei „Eurostar“, matėme tūkstančius turistų, kuriems kilo problemų dėl to, kad jie negavo jokios kompensacijos už viešbučius ar teatro bilietus, kuriuos rezervavo. Tokie dalykai yra nepriimtini.

Mano nuomone, direktyvoje taip pat turi būti aiškiai apibrėžtos keleivių teisės. Turime tinkamai atsižvelgti į labai skirtingas kelionių rinkas ir skirtingus su atostogomis susijusius vartotojų įpročius įvairiose valstybėse narėse ir, be abejo, į nacionalinių teismų praktiką; vis dėlto turime suderinti teisės aktus, nes kai kurių sąvokų, pvz., kelionių operatoriaus, agento ir *force majeure*, apibrėžimai labai skiriasi. Faktiškai iš to, ką aš perskaičiau apie 2007 m. Komisijos surengtas konsultacijas, matyti, kad iš esmės jų metu buvo gauta labai išsamių atsiliepimų iš pramonės ir suinteresuotųjų šalių, taigi ir klausiu savęs, kur šuo pakastas. Kodėl mes nepriimame sprendimo dabar? Taip pat girdėjosi raginimų dėl tam tikros rūšies „Kelionių apsaugos ženklų“. Būčiau norėjusi išgirsti Komisijos nario nuomonę šiuo klausimu.

Mano antras klausimas susijęs su kelionių agentūrų vaidmeniu ir atsakomybe. Juos reikia daug aiškiau apibrėžti, nes vartotojus užplūsta informacija internetu, kuri toli gražu nėra patikima ir net gali sukelti daug žalos: kraštutiniais atvejais žmonės būdavo sumokėję nuomos mokestį už atostogoms skirtus apartamentus, kurie net neegzistavo. Dėl to turėtų būti daug tiksliau reguliuojamas kelionių agentūrų vaidmuo.

Mes jau aptarėme bankrotų klausimą. Parlamento rezoliucijoje šie rūmai labai aiškiai paragino gerinti sunkumų patyrusių keleivių apsaugą. Kaip Flandrijos ir Nyderlandų pasienio regiono gyventojai taip pat norėčiau atkreipti ypatingą dėmesį į tarpvalstybinę prekybą, nes apsauga dažnai yra ribota ir priklauso nuo kelionės sutarties, sudarytos konkrečioje valstybėje narėje.

Mano paskutinis klausimas susijęs su vartotojams skirta informacija apie kainas. Daugelyje kitų sektorių parduodamų paslaugų kainos turi būti nekintamos ir apimti viską. Tai turėtų būti taikoma ir kelionių paslaugoms. Ar pritariate šiam požiūriui? Būčiau norėjusi išgirsti jūsų nuomonę šiuo klausimu. Vartotojų teisės turi būti išaiškintos, be to, turi būti taikomi griežtesni ir konkretesni reikalavimai dėl informacijos teikimo *force majeure* atveju, taip pat ir pakeitus siūlomų kelionės paslaugų asortimentą. Galbūt mes taip pat turėtume apsvarstyti galimybę naujoje direktyvoje įvesti sankcijas. Tikiuosi, kad Komisija labai greitai susidoros su šia užduotimi ir pateiks mums naują pasiūlymą, kurį apsvarstysime šiuose rūmuose.

Adam Bielan, ECR frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, ES direktyva dėl kelionių paketų, kurią šiandien aptariame, buvo priimta 1990 m. t. y. prieš 20 metų, taigi ir tuo metu, kai populiariausia atostogų forma buvo dviejų savaitių trukmės kelionių paslaugų paketai, dažniausiai užsakomi kelionių agentūroje ir renkant iš pasiūlymų, likusių lankstinuke.

Direktyvoje numatomos pagrindinės vartotojo apsaugos priemonės tokios rūšies kelionių atveju; šios priemonės daugiausia apima aiškią informaciją apie siūlomą kelionių paketą, teisę atsisakyti kelionės, kompensaciją už žemesnio lygio paslaugas, nei buvo sutartos, ir klausimus, susijusius su kelionių agentūrų nemokumu. Bėda ta, kad per paskutiniuosius 20 metų kardinaliai pasikeitė ir verslo modelis, ir vartotojų elgesys. Aš pats didžiąją dalį savo atostogų kelionių užsisakau internetu, labai daug žmonių Lenkijoje daro tą patį, o visoje Europos Sąjungoje žmonių, kurie tokiu būdu rezervuoja savo keliones, dalis šiuo metu siekia 23 proc. Yra ir tokių šalių, kaip Airija ir Švedija, kuriose ši dalis siekia 40 proc., nors beveik du trečdaliai žmonių, tokiu būdu perkančių savo keliones, nesuvokia, kad jų interesai apsaugomi daug mažiau nei žmonių, kurie keliones įsigyja įprastu būdu. Turėtume su tuo kovoti. Esu patenkintas, kad Europos Komisija pagaliau iškėlė šį klausimą. Manau, kad 20 metų yra aiškiai per ilgas laiko tarpas.

Tikiuosi, kad šiandien iš Komisijos išgirsime, kada konkrečiai ši direktyva bus persvarstoma ir kokia linkme persvarstymas pasuks. Tai neturi būti tas atvejis, kai Europos Parlamente ar kitose ES institucijose skatiname Sąjungos piliečius naudotis elektroninės prekybos paslaugomis ir pirkti paslaugas peržengiant sienas, nors tuo pat metu neužtikriname jokios žmonių, kurie tai daro, apsaugos.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, be abejo, iki šiol sunkumų organizuojant „paketines“ išvykas į kitas valstybes nares kyla ne tik dėl vartotojų apsaugos skirtumų, bet taip pat ir dėl kalbos barjero. Prabėgo jau 15 metų nuo tada, kai Europos Sąjungoje buvo sukurta pagrindinė bendrosios apsaugos sistema, taip pat numatytos bendros procedūros. Mano nuomone, šių procedūrų persvarstymas neturi išslysti mums iš rankų, t. y. jos neturėtų būti užtrauktos ant vieno standartizacijos kurpaliaus vien tik laisvės teikti paslaugas labui. Įvairiose šalyse kelionių poreikiai gali būti skirtingi. Apskritai, aš taip pat manau, kad pavojinga viską vertinti pagal tuos pačius kriterijus ir visur reikalauti laikytis tų pačių standartų.

Jei norime, kad kelionių agentūros, kaip kelionių pardavimo tarpininkai, prisiimtų didesnę atsakomybę, turime suvokti, kad tai gali turėti rimtų ekonominių padarinių. Jei norime išvengti mažų vietos kelionių agentūrų „žūties“ ir tuo pat metu augančios nekontroliuojamos prekybos kelionėmis internetu, tuomet turime siekti, jog atsakomybė pirmiausia tektų kelionių organizatoriui.

Tikimės, kad palyginti patenkinama apsauga, taikoma atostogų paketams, nuramins tuos poilsiautojus, kurie nerimauja dėl paskutinių neigiamų naujienų apie Graikiją. Jei būtų skelbiami nauji streikai ir protestai, tai galėtų paskatinti tendenciją rinktis kitas Viduržemio jūros regiono šalis ir sukelti dar didesnę kainų kritimą Graikijoje. Dėl krizės, susijusios su valstybės skola, Graikijos turizmo laukia kritiniai metai, tai mes žinome. Mes galime tikėtis tolesnių streikų ir protestų. Viliuosi, kad mums neteks sužinoti, kaip veikia kelionių apsauga valstybės bankroto atveju.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Norėčiau atkreipti savo kolegų Parlamento narių dėmesį į naujojo Komisijos nario, atsakingo už transportą, Siimo Kallaso per klausymus paminėtą labai gerą tikslą. Mano nuomone, tai, ką išgirdau, yra puikus principas: laisvas žmonių judėjimas yra viena svarbiausių laisvių. Taigi mums reikia sujungti teises, susijusias su įvairiais transporto būdais, ir įtraukti jas į vieną bendrą chartiją. Mums reikalingi skaidrūs mechanizmai. Norėčiau pabrėžti, kad šis klausimas įtrauktas į pirmininkaujančios valstybės narės Ispanijos prioritetus. Kodėl tai taip svarbu? Tai svarbu, nes 20 metų senumo direktyvoje nėra kiekvienoje srityje atsižvelgiama į keliaujančių žmonių, turinčių negalią, teises, net jei jie keliauja grupėmis. Žmonėms, turintiems negalią, nesuteikiama jokių galimybių. Todėl grįžtu prie savo pradžioje pasakytos pastabos. Viena keleivių teisių chartija leistų visiems – taip pat ir neįgaliesiems – naudotis transporto paslaugomis, įskaitant ir kelionių paslaugas grupėms. Kai tai taps tikrove, galėsime visiškai nuoširdžiai sakyti, kad Europos Sąjungoje kiekvienas gali laisvai keliauti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Direktyva dėl kelionių paketų apima transporto ir apgyvendinimo paslaugas, taip pat kitas susijusias paslaugas, numatomas kelionių paketuose. Ji taip pat nustato vartotojų teises ir platinimą bei turizmo paslaugų teikėjų atsakomybę.

1999 m. direktyvoje neatsižvelgiama į naujas tendencijas, pvz., kelionių paslaugų paketo išsigijimą ir apmokėjimą internetu. Naudojimosi internetu lygis auga, ir atsiradus pigių kelionių organizavimo operatoriams 23 proc. Europos turistų ir 20 proc. Europos namų ūkių perka individualiam vartotojui pritaikytus kelionių paketus specializuotose interneto svetainėse.

Taigi direktyva turi būti persvarstyta, kad į ją taip pat būtų įtraukti nestandartinių kelionių paslaugų paketų tiekėjai. Vartotojai turi būti labai gerai informuoti apie savo teises ir apie tai, kaip šios teisės užtikrinamos kiekvienu prieinamu pasiūlymu, tiek kalbant apie visą kelionių paketą, tiek ir apie kiekvieną jo sudedamąją dalį.

Taip pat laikau, jog svarbu, kad interneto svetainės, kuriose siūlomos kelionių paslaugos, būtų oficialiai patvirtintos. Tai leistų užtikrinti, kad galėtų būti nustatyta turizmo paslaugų teikėjo tapatybė, ir tada būtų aišku, kam tenka atsakomybė už informacijos ir paslaugų teikimą.

2009 m. sausio mėn. paskelbtame Komisijos pavedimu atliktame tyrime dėl kelionių paketų, kurie vadinami „nestandartiniais paketais“, pažymima, kad 2009 m. internetu įsigytų kelionių paketų dalis išaugo 12 proc., nors jų vertė sudaro tik 25 proc. visų turizmo sektoriuje parduotų paslaugų vertės. 66 proc. internetu sudarytų sandorių apima tiesioginius pirkimus per oro linijų operatorių interneto svetaines, kelionių agentūras ar specializuotas interneto svetaines, siūlančias paskutinės minutės keliones.

Turistai linkę rinktis nestandartinius paketus, nes juose siūlomas didesnis lankstumas, mažesnės kainos, palyginti su tradiciniais kelionių paketais, ir geresnė paslaugų kokybė arba dėl to, kad jie neranda tradicinių kelionių paketų, atitinkančių jų reikalavimus. Be to, nusipirkti nestandartiniai kelionių paslaugų paketai gali būti apmokami tik naudojantis apmokėjimo internetu būdais.

Tačiau maždaug 70 proc. praeitais metais Europos vartotojų centrų tinklui pateiktų skundų yra susiję su turizmo paslaugomis ir su neteisingos ar nepakankamos informacijos suteikimu prieš kelionę ar jos metu, žemesne negu reklamuota paslaugų kokybe, atšauktu ar atidėtu skrydžiu ir net su nusipirktų paslaugų nesuteikimu.

Manau, dėl to svarbu ir būtina persvarstyti šią direktyvą.

Ačiū.

Malcolm Harbour (ECR). – Pone pirmininke, mūsų frakcijos vardu ir kaip Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pirmininkas norėčiau labai padėkoti Komisijos nariui už tai, kad pačiu laiku atvyko pas mus šį vakarą, ir už tai, kad jis taip greitai reagavo ir labai išsamiai atsakė į mano komiteto gruodžio 3 d. pateiktą klausimą žodžiu, kuris apėmė daug sričių.

Manau, kad dabar, kol Komisijos narys derina savo idėjas, turime šiek tiek laiko, per kurį mano komitetas ir, esu tikras, Transporto komitetas, kurio atstovų čia taip pat yra, norėtų kartu apmąstyti daug jūsų iškeltų klausimų ir tai, kaip būtų galima žengti į priekį.

Manau, kad atsižvelgiant į visą kelionių ir atostogų verslo prigimtį ir pasikeitimus bei daug kitų klausimų, kuriuos šįvakar iškėlė kolegos, naujoji direktyva turi būti aiškiai orientuota į ateitį, o tai reiškia, kad ji neturi būti pernelyg nelanksti bandant nuspėti vartotojo poreikius.

Vis dėlto manau, kad Komisija turi pagalvoti, kad yra ir kitų aspektų, į kuriuos interneto vartotojas turi atsižvelgti pirkdamas keliones internetu; tai, pvz., klausimai dėl viešbučio saugumo, jei jie turi mažų vaikų, saugaus baseino ar viešbučio priešgaisrinės saugos, kuriais mano komitetas jau yra nuveikęs didelį darbą. Mums reikalingi tam tikri tinkami indikatoriai ir rodikliai, kurie būtų priimti savanorišku susitarimu, bet manau, kad tai turi būti išsamus ir plataus užmojo pasiūlymas. Manau, kad norėtumėte prisidėti prie šito ir kad mano komitetas jus parems rengiant tokį pasiūlymą.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pone pirmininke, tai vienas tų atvejų, kai Europos Sąjunga gali iš tiesų suteikti apčiuopiamą naudą pasiūlydama apsaugą milijonams ES gyventojų, kurie atostogauja Europoje ir perka čia kelionių paslaugas. Tarpvalstybinėms problemoms spręsti reikalinga tarpvalstybinė strategija ir požiūris.

Visi čia esantys sutinkame, kad 1990 m. direktyva yra beviltiškai pasenusi. Prieš dvidešimt metų dauguma žmonių rinkosi keliones iš kelionių lankstinuko ir tada eidavo į vietinę kelionių agentūrą jų užsisakyti. Šiais laikais vis daugiau žmonių savo atostogas planuoja patys ir užsisako keliones internetu. Be to, pigių oro skrydžių bendrovių atsiradimas ir augantis kruizų sektorius irgi yra sąlyginai naujas reiškinys.

Taigi kokie, mano manymu, turėtų būti pagrindiniai šios naujos direktyvos elementai? Pirmiausia, direktyvos taikymo srities nustatymas, trumpiau – kokiems kelionių paslaugų paketams ji taikoma? Antra, tiksliai apibrėžta teisinė atsakomybė ir – ne mažiau svarbu – plati vartotojų apsauga operatoriaus bankroto atveju. Tik visiškai tinkamai suregulius šiuos klausimus persvarstymas bus sėkmingas ir bus užtikrinta geresnė apsauga milijonams ES vartotojų.

David Casa (PPE). – (MT) Norėčiau pasinaudoti proga ir pasveikinti Komisijos narį J. Dalli su pirmąja jo sesija šiame Parlamente. Iš tikrųjų, kaip jau buvo pasakyta, pastaraisiais metais kelionių pirkimo mastas per kelionių agentūras smarkiai smuko, o internetu įsigytų kelionių paketų daugėjo. Vartotojai nesuvokia fakto, kad kelionių paketams, įsigytiems internetu, teikiama tik ribota apsauga, kuri yra daug menkesnė, nei teikiama kelionių agentūrų. Kita vertus, agentūrų kelionių paketų pasiūlymai apima papildomas sąnaudas ir patenkina šios direktyvos reikalavimus, o į internetu įsigijamus paketus tokios išlaidos neįtrauktos. Dėl šių priežasčių manau, kad šia direktyva vartotojai neapsaugomi, be to, taip pat atsiranda nevienodos sąlygos kelionių organizatoriams turizmo sektoriuje. Raginu Komisiją užtikrinti vienodą apsaugą visiems kelionių paketams nepriklausomai nuo to, kur tokie paketai buvo įsigyti, tam, kad būtų užtikrintos vartotojo teisės, kurios, žinau, Komisijos nariui yra pirmosios svarbos. Taigi persvarstant šią direktyvą turėtų būti užtikrintas apibrėžimų ir terminų išaiškinimas ir atnaujinimas, įskaitant vartotojo, pardavėjo, kelionių operatoriaus apibrėžimus ir esmines sutartines sąlygas, taip pat, kaip jau minėta, pačios direktyvos taikymo sritį. Mano nuomone, tik kelionių organizatorius privalo vykdyti direktyvą nepriklausomai nuo to, koku būdu – tiesiogiai ar per agentūrą – parduodamas paketas. Kelionių organizatorius turėtų būti subjektas, kuris savo vardu parduoda ar siūlo parduoti bent vieną iš paslaugų, įtrauktų į paketą, ir kuris bet koku būdu suteikia prieigą prie kitų pakete esančių paslaugų. Manau, tai aiškiai parodo, kaip, mano nuomone, Komisijos narys John Dalli dirbs ateinančiais metais. Mums pateiktas aiškus įrodymas, kad vartotojui bus suteiktos visos teisės, kurių jis nusipelnė.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisijos nary, ponai ir ponios, Direktyvos dėl kelionių paketų persvarstymas turi atsakyti į daugybę naujų iššūkių turizmo srityje, ypač dėl naujų technologijų, padariusių įtaką informacijos teikimo ir paslaugų pardavimo būdams, plėtros. Tai daugiausia liečia pardavimą internetu, kuris, be kita, palengvino stulbinamą pigių oro linijų augimą. Kiekvienas iššūkis turi savų galimybių ir pavojų. Galimybės apima didesnį lankstumą ir paslaugų prieinamumą vartotojams, o galimos grėsmės – nepakankamą vartotojų apsaugos lygį.

Prieš keletą mėnesių Transporto ir turizmo komitetas, reaguodamas į pigių oro linijų bankrotus, pateikė klausimų Komisijai. Šiomis aplinkybėmis matėme, kokioje padėtyje atsidūrė keleiviai, įstrigę oro uostuose be pinigų ir bandantys susitarti dėl kitų kelionių atgal būdų. Tai tik vienas nepakankamos vartotojų ir (arba) oro linijų keleivių apsaugos pavyzdys. Komisija turėtų rasti sprendimą, kuris jau artimoje ateityje leistų veiksmingai išspręsti padėtį padedant vartotojams ir keliant pasitikėjimą sektoriumi. Po kelių mėnesių prasidės atostogų sezonas ir, žinoma, nenorime vėl susidurti su problemomis, panašiomis į patirtas praeitais metais žlugus bendrovei „SkyEurope“.

Vis dėlto konsultacijos su Komisija dėl šios direktyvos atskleidė ir kitų dalykų. Jų bendras vardiklis yra poreikis sustiprinti vartotojų apsaugą, ypač didinant klientų informuotumą apie realias sąlygas ir paslaugų kainą.

Norėčiau baigti pridurdama dar vieną pastabą, kuri taikoma apskritai viešosioms konsultacijoms su Europos Komisija įvairiomis temomis. Manau, kad tuo atveju, jei tikrai norime plataus nuomonių spektro šia tema, svarbu, jog šios konsultacijos vyktų visomis ES valstybių narių kalbomis. Šiuo atveju ES piliečiai yra klientai, turintys teisę į informaciją, dėl kurių mes ir norime persvarstyti Direktyvą dėl kelionių paketų.

Jacqueline Foster (ECR). – Pone pirmininke, norėčiau pateikti pastabų tik dėl trečiosios šį vakarą užduoto klausimo žodžiu dalies apie oro linijų bankrotą.

Neseniai Parlamento priimtoje rezoliucijoje raginama įsteigti garantijų fondą, kuris būtų naudojamas keleivių kompensacijoms oro linijos bankroto atveju. Tačiau tokio fondo įsteigimą neišvengiamai turėtų finansuoti vartotojas, tai reiškia, kad keleiviams už bilietus reiktų mokėti dar daugiau. Šiame etape tai nebūtinas žingsnis ir tai pailgintų didelį jau dabar egzistuojančių oro uostų mokesčių, saugumo priemonių ir kitų mokesčių, kuriuos jie yra priversti mokėti, sąrašą.

Be to, Komisija turėtų užtikrinti, kad nacionalinės aviacijos institucijos ir reguliuotojai laikytųsi esamų įpareigojimų, pvz., reguliariai vykdytų oro linijų finansinės padėties patikrą ir naudotųsi savo teise panaikinti oro linijų veikimo licencijas prieš joms bankrutuojant. Prašome Komisijos dabar energingai veikti šia kryptimi.

Galiausiai paraginčiau Komisiją imtis kitų priemonių, kurios galėtų šiuo atžvilgiu apsaugoti keleivius, įskaitant informacijos apie su tuo susijusią riziką, draudimo galimybes ir kitus apsauginius mechanizmus teikimą.

Jim Higgins (PPE). – Pone pirmininke, manau, visi pritarėme 2009 m. rugpjūčio 29 d. ankstesnio Komisijos nario, atsakingo už vartotojų apsaugą, pareiškimui, kad dabartinė direktyva yra visiškai pasenusi ir neatitinka iššūkių ar šiuolaikinės keliaujančios visuomenės reikalavimų.

Kodėl ji pasenusi? Na, šios priežastys jau buvo išvardytos šį vakarą, bet verta į jas dar kartą pažvelgti. Anuomet direktyva buvo tinkama, bet dabar ji aiškiai netinka susidoroti su šiuolaikiniais keliaujančios visuomenės iššūkiais.

Ja neatsižvelgiama į tai, kad vartotojai patys organizuoja savo atostogas ir tai tampa vyraujančia tendencija. Ji neapima vartotojų, savo šalyje perkančių iš tiekėjų, įsisteigusių ne Europos Sąjungoje. Ji neapima reguliarių skrydžių, ir vis daugiau žmonių sudaro savo kelionių paketus patys, nes gali lengvai naudotis internetu.

Iš tikrųjų per pastaruosius metus kelionių, kurioms taikoma apsauga, dalis sumažėjo nuo 90 proc. iki maždaug 60 proc. Kitaip tariant, dabartinės priemonės neapima internetinių kelionių bendrovių, parduodančių atostogas užsienyje su skrydžiais ir gyvenimo viešbučiuose paslaugomis kaip atskirais „nestandartinių dinamiškų paketų“ komponentais.

Mes didžiuojamės daug pasiekę ES ir giriamės – visiškai teisingai – dėl savo pasiektų rezultatų, bet, pažiūrėjus į dabartinę padėtį, susijusią su kelionių apsauga, Europos Sąjungos kelionių paslaugų rinka mažiausiai integruota palyginti su bet kuriuo kitu šiuolaikiniu prekybos bloku.

Tai pat egzistuoja didelė painiava dėl to, kas prisiima atsakomybę, ir kokiais atvejais apsaugomas klientas. Pvz., papildomos apsaugos priemonės gali būti taikomos naudojantis kreditine kortele, bet ne tada, kai sąskaita pateikiama, tarkim, mano paties šalyje Airijoje.

Ir dėl šiandieninės produktų įvairovės rinkoje išnyksta ribos tarp oro linijų, kelionių operatorių, kruizų operatorių, agentūrų ir t. t., taigi skubiai reikalingas naujas teisės aktas.

Mums reikalinga labai patobulinta, šiuolaikinė naujos direktyvos įgyvendinimo technika, kad būtų apimti visi nenumatyti atvejai. Mums reikalingas išaiškinimas, tikrumas ir vartotojų apsauga.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Pritariu Direktyvos dėl kelionių paketų persvarstymui. Direktyva priimta prieš 20 metų ir neatspindi šiandienos realijų.

Šiandien daugiau nei pusė vartotojų patys organizuoja savo keliones, dažnai naudodamiesi internetu ir pigių oro linijų pasiūlymais. Prieš mane kalbėję nariai tai minėjo. Tačiau ne visi atkreipė dėmesį į tai, kad turi būti tiksliai apibrėžta šios direktyvos taikymo sritis. Negalime leisti susidaryti padėčiai, kai būtų nežinoma, kam taikoma direktyva. Tokia padėtis nėra gera nei vartotojams, nei verslui.

Be to, nemanau, kad būtina išplėsti direktyvos taikymo sritį įtraukiant atskirus produktus ar paketus, sudarytus iš produktų, nupirktų iš skirtingų tiekėjų, nes direktyvos reikalavimų taikymas taip pat ir nestandartiniais paketams ar susijusiam pardavimui galiausiai reikštų, kad vartotojas brangiau mokės už bilietą. Neįsivaizduoju, kad, tarkim, viešnage viešbutyje, nusipirkta paspaudus nuorodą „WIZZ Hotels“ tuoj po to, kai buvo nusipirkta bilietas iš „WIZZ Air“, taptų paketu, kuriam būtų taikomi direktyvos reikalavimai. Vartotojai turi žinoti, kada ir koku mastu juos saugo ES teisė konkrečios kelionės atveju. Visa kita – laisvosios rinkos reikalas.

Būtų neblogai, jei kelionės, patenkančios į direktyvos taikymo sritį, būtų ženklintos specialiu Europos logotipu.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Pone pirmininke, esu iš Austrijos, šalies, kurioje turizmas ir turizmo ekonomika ir toliau atlieka labai svarbų vaidmenį. Beveik kiekvienas iš mūsų vienaip ar kitaip yra susijęs su turizmo sritimi. Taigi šis klausimas yra gana svarbus mūsų šaliai, todėl labai džiaugiuosi, kad Komisija siekia jo imtis iškart kadencijos pradžioje. Norėčiau dėl to pareikšti savo padėką ir Komisijos nariui.

Dėl laisvės keliauti ir kelionių galimybių šiai sričiai vien kiekybiniu požiūriu tenka visiškai kitoks vaidmuo, nei jis buvo galbūt prieš dvidešimt ar daugiau metų. Dėl interneto teikiamų galimybių taip pat atsirado visiškai kitokie kelionių įpročiai. Vis dėlto dar svarbiau užtikrinti, kad mūsų piliečiai, galintys krizės metu įpirkti tinkamas atostogas, taip pat galėtų iš jų grįžti patenkinti. Jei jie patirtų problemų, tuomet turėtų galėti bent jau atgauti dalį savo sunkiai uždirbtų pinigų.

Be abejo, užsakymas internetu – viliojantis dalykas, be to, tai ir pigiau. Vis dėlto nė vieno keliautojo neįtikinsime, kad su juo, užsisakiusiu vietą viešbutyje per kelionių agentūrą, jame bus elgiamasi visiškai kitaip, nei su tuo, kuris užsisakė tą patį viešbutį internetu, ir kad, svarbiausia, pretenzijos dėl kompensacijų bus tvarkomos visiškai skirtingai.

Galiausiai, dar viena maža problema. Atrodo, kad niekas nemato nuostatų dėl garantijų skirtumų, t. y. to, kad jos visiškai skirtingai taikomos kelionių operatoriams ir oro skrydžių bendrovėms. Pastarosios atsako tik tuomet, jei jų kaltė įrodoma. Visi, kurie jau susidūrė su šiais sunkumais, žino, kad tai rimta problema, kurią paprastai galima išspręsti tik turint labai gerą teisinę pagalbą.

Dėl to tikiuosi, kad Komisija pateiks mums pasiūlymą, kuriame būtų atsižvelgta į šias problemas ir, svarbiausia, pasirūpinta mūsų piliečiais, kurie turi teisę į atostogas be rūpesčių (ypač šiais laikais).

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, platus interneto naudojimas, be abejo, suteikia galimybę vartotojams kitokiais būdais planuoti savo veiklą, net ir atostogas. Kitaip tariant, jie turi galimybę internetu pirkti ne parengtus paketus, kaip buvome pripratę daryti anksčiau, o pasirinkti savo atostogų planavimo būdą. Be abejo, dabar, atsiradus didesniai suinteresuotųjų šalių skaičiui, kyla klausimas, kas yra atsakingas iškilus problemoms dėl paslaugų ir iš ko vartotojas galiausiai turės reikalauti kompensacijos. Mano kolegos Parlamento nariai teisingai iškėlė šį klausimą, todėl turime rasti atsakymus ir atnaujinti iki šiol mūsų taikytą direktyvą.

Tai taip pat labai svarbu Graikijai, kuri, kaip žinote, yra turizmo šalis, todėl kuo aiškiau apibrėšime, kas atsakingas kiekvienu atveju (Graikijos viešbučio savininkas, kelionių agentūra ar bet kuris su procedūra susijęs asmuo), tuo labiau galėsime pasitikėti kiekvienu prekiautoju turizmo sektoriuje.

Norėčiau užbaigti pasakydamas, kad teisinė Europos piliečių apsauga – labai svarbus dalykas. Tuo pačiu metu, Komisijos nary, privalome informuoti visus, kurie nusprendžia atostogauti Europos šalyse, kokiomis teisėmis jie iki šiol galėjo pasinaudoti, ir, svarbiausia, informuoti juos apie esamas spragas bei patobulinimus, kuriuos norime įdiegti. Visa tai svarbu, todėl piliečiai turi apie tai žinoti, kad galėtų pasinaudoti šiomis teisėmis.

PIRMININKAVO: P. SCHMITT*Pirmininko pavaduotojas*

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pone pirmininke, beveik viskas jau buvo pasakyta. Vis dėlto norėčiau daugiau dėmesio skirti keturiems klausimams. Šiai direktyvai dvidešimt metų. Moteriai dvidešimt metų – puikus amžius. Direktyvos atveju dvidešimtmetis reiškia, kad jai reikia „plastinės operacijos“.

Taip atsitiko dėl keturių mūsų gyvenimą papildžiusių dalykų, visų pirma interneto. Šiuo metu, kai internetas tapo mūsų gyvenimo dalimi, mes galime išsirinkti atostogas toliausiame pasaulio kampelyje daug apie tai nemąstydami. Vis dėlto ten nuvykę kartais galime konstatuoti, jog galbūt būtų buvę geriau viską apsvarstyti dukart.

Antrasis dalykas – kainos. Vartotojai turi ir pareigą, ir teisę žinoti, ar kainos, iš kurių jiems teks rinktis, yra sąžiningos, ar esama nesąžiningos konkurencijos.

Trečiasis dalykas – kokybė. Išskirtinėmis vienoje valstybėje narėje laikomos apgyvendinimo sąlygos kitos valstybės narės piliečio gali būti laikomos vidutinėmis.

Ir pagaliau saugumo klausimas. Kadangi žmonės labai sunkiai dirba, kad sutaupyti pinigų atostogoms, privalome užtikrinti, kad jie jaustųsi saugiai. Štai ko mes norime iš naujos direktyvos.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, daugelis kolegų nurodė, kad būtinas persvarstymas, ir kuo greičiau, tuo geriau. Jie ypač pabrėžė jos naudą vartotojams (ir tai visiškai teisinga), bet tai, kad persvarstymas bus naudingas vartotojams nereiškia, kad jis turės įtakos pramonei. Vis dėlto jis gali būti naudingas tiek pramonei, tiek ir vartotojui.

Turiu omenyje ypač tai, kad per kelerius ateinančius metus Europos Sąjungoje du milijonai žmonių taps vyresni nei 60 metų. Tai suteikia puikią galimybę pramonei pasidomėti apie tai, kuo, kalbant apie keliones, ypač keliones be rūpesčių, šie žmonės norėtų užsiimti. Jei ši direktyva apima visas sritis ir užtikrina visišką apsaugą, tai pramonei atsiveria puiki galimybė teikti paslaugas Europos Sąjungoje gyvenantiems vyresniems nei 60 metų žmonėms, kuriems tai būtų labai naudinga. Dėl to manau, kad šiuo atveju, kaip ir Pakaitinio naudojimosi bendra nuosavybe direktyvos atveju, tai gali būti vertinama kaip naudingas dalykas tiek vartotojams, tiek ir pramonei.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, esu didelės šeimos motina ir per ilgus metus išmokau skaityti lankstinukus. Tai didelis iššūkis, kuris kartais per sunkus net ir kelionių agentūrų darbuotojams. Todėl norėčiau, kad ši nauja direktyva man, kaip vartotojai, suteiktų tikrą pasirinkimo laisvę. Aš turėsiu pasirinkimo laisvę tik tuomet, kai bus sudaryta galimybė palyginti, t. y. kai man bus pateikti kriterijai, kuriais remdamasi galėsiu palyginti skirtingus pasiūlymus vieną su kitu.

Man vienas iš šių kriterijų – vaikų amžius. Kad ir apie kokius kelionių organizatorius kalbėtume, visi yra nustatę fiksuotas kainas vaikams. Kartais jos nustatytos šešerių metų amžiaus, kartais dešimties metų amžiaus, o dar kitais atvejais dvylikos metų amžiaus vaikams. Kai kuriems operatoriams pirmas vaikas nevertas tiek, kiek antras, o trečias ir ketvirtas jiems visai neegzistuoja. Siekiant užtikrinti vartotojų apsaugą (taip pat ir kelionių agentūrų bei operatorių apsaugą) svarbu, kad aš, kaip vartotoja, žinočiau, ką perku, o taip būtų, jei jausčiausi tikrai gerai iš anksto informuota ir būtų nustatyti kriterijai, kuriuos galėčiau palyginti.

Catherine Stihler (S&D). – Pone pirmininke, norėčiau pareikšti, kad pritariu kolegų mintims dėl neįgalių keleivių teisių, K. Kadenbach mintims dėl vaikų, dėl priešgaisrinės saugos viešbučiuose ir ypač dėl priešgaisrinių vandens purkštuvų sistemų įrengimo visuose ES viešbučiuose poreikio, taip pat dėl poreikio parengti ateities iššūkius atitinkantį naują pasiūlymą. Kas galėjo numatyti tokį pokyčių tempą, kokį mes matėme per pastaruosius 20 metų? Vis dėlto norėčiau iškelti du konkrečius klausimus.

Mes girdėjome apie mokėjimo naudojant kreditines korteles klausimą, taip pat buvo aptariami paslėpti mokesčiai. Vis dėlto oro linijos ir kelionių bendrovės naudoja tuo, kad vis daugiau žmonių rezervavimą atlieka savo kreditinėmis kortelėmis dėl apsaugos, kuri suteikiama jas naudojant, ir nustato dvigubus kreditinės kortelės mokesčius už kiekvieną mūsų kelionės žingsnį arba įveda kreditinės kortelės mokesť kiekvienam užsakymą internetu pateikusiam keleiviui. Jūs galite būti pateikę vieną užsakymą internetu, bet jums reikės mokėti keturis kartus už naudojimąsi kreditine kortele, nes užsakymas susijęs su keturiais keleiviais. Komisijos nary, gal galėtumėte į tai pasigilinti, kad žmonės būtų apsaugoti.

Galiausiai yra ir bankroto klausimas. Škotijoje matėme bendrovės „Globespan“ žlugimą, todėl turime užtikrinti, kad žmonės gautų kompensacijas ir kad niekas nepatirtų nuostolių. Šiaip ar taip, tai didžiausia daugelio

šeimų biudžeto išlaidų per metus dalis, todėl žmonės tikisi, kad mes juos apsaugosime. Privalome padaryti daugiau. Taigi ačiū, Komisijos nary.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kelionių rinka per pastaruosius du dešimtmečius vystėsi labai dinamiškai. Vis daugiau žmonių patys susikomplektuoja keliones pirkdami paslaugas iš skirtingų operatorių ir paslaugų tiekėjų. Tačiau dabar galiojančios direktyvos nuostatos šioms naujiems kelionių paketams netaikomos, o tai reiškia, kad mūsų piliečiai keliauja nesaugiai. Manau, kad persvarstant direktyvą būtina kuo tiksliau apibrėžti jos taikymo sritį, ir neturėtume leisti, kad nelanksčios taisyklės paliktų mūsų piliečius be tinkamos apsaugos. Be to, turi būti išspręstas ir atsakomybės klausimas tais atvejais, kai bankrutuoja oro vežėjai ar kelionių paslaugų tiekėjai. Per pastarąjį dešimtmetį bankrutavo daugiau nei septynioliosdešimt oro linijų bendrovių, palikdamos keliautojus visiškai nežinioje. Todėl manau, kad šis klausimas turi būti aiškiai pabrėžiamas persvarstant direktyvos nuostatas.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, su dideliu susidomėjimu klausiausi gerbiamų narių nuomonių. Daugelis iš jūsų pritarėte Komisijos pasirinktai kryptčiai. Kiti pabrėžėte ir atkreipėte dėmesį į įvairius klausimus, kuriuos mes pasižymėjome, kad būtume tikri, jog į juos visus bus atsižvelgta svarstymuose ir diskusijose, skirtose šios direktyvos persvarstymui. Norėčiau jus patikinti, kad Komisija vertina šias problemas labai rimtai ir yra pasiryžusi rasti geriausius sprendimus ateičiai.

Šiuo metu esame konsultacijų proceso pusiaukelėje. Mes analizuojame pastabas, gautas per paskutines viešąsias konsultacijas internetu. Savo indėlį įnešę vartotojai, verslo įmonės, organizacijos ir valstybės narės. Be to, galiu jus informuoti, kad 2010 m. balandžio 22 d. Komisija surengs suinteresuotųjų šalių seminarą. Šiame seminare daugiausia dėmesio bus skirta galimiems Kelionių paketų direktyvos persvarstymo būdams, įskaitant visus klausimus, kurie buvo paminėti per šias diskusijas. Turiu pabrėžti, kad kol kas per anksti spręsti apie ateities perspektyvas. Labai svarbu laikytis poveikio vertinimo procedūros. Vis dėlto esu įsitikinęs, kad bet kokiais veiksmais turėtų būti siekiama užtikrinti aukštą ES piliečių apsaugos lygį.

Prieš baigdamas kalbą norėčiau dar kartą padėkoti visiems už indėlį į šias diskusijas. Labai ačiū.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

17. Finansinių sandorių apmokestinimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – žodinis klausimas Komisijai dėl finansinių sandorių apmokestinimo (O-0025/2010), kurį pateikė Sharon Bowles Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu (B7-0019/2010).

Edward Scicluna, autorius. – Pone pirmininke, šį klausimą iškėlėme Ekonomikos ir pinigų politikos komitete, taip pat pateikėme rezoliuciją, nes tai reikia nuodugnai išnagrinėti. Praėjusiais metais komitete diskutavome su Komisijos nariu L. Kovacsu dėl finansinių sandorių apmokestinimo, ir jis, kaip ir daugelis, teigė, kad ši idėja patraukli, ir kartu nusprendėme, kad būtų gerai paanalizuoti, kaip tai veiktų, įskaitant ir tam reikalingą infrastruktūrą.

Nuo to laiko šis klausimas nagrinėjamas Komisijoje, ir šiuo metu iškilo daug įvairių klausimų, į kuriuos reikia atsakyti. Iškelta pasiūlymų, taip pat rugsėjo mėn. vykusiame Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikime, kad finansinis sektorius padengtų stabilumo fondų sukūrimo išlaidas ir atlygintų už realiajai ekonomikai padarytą žalą. Pirmininkas J. M. Barroso pasiūlė visuotinį finansinių sandorių mokestį naudoti aplinkos apsaugos projektams finansuoti. Taip pat prisiminta pirminė Tobino mokesčio idėja finansinių sandorių mokestį taikyti pagalbai vystymuisi.

Šia rezoliucija nesiekama kam nors daryti spaudimą, ja siekiama tik atsakymų ir poveikio vertinimų, tačiau, tiesą sakant, daug žmonių pritaria, kad būtų įvestas finansinių sandorių mokestis, taip pat yra daug tokių, kurie tam prieštarauja. Panašu, kad šiais laikais surinkti finansinių sandorių mokesčius daug lengviau, netgi tarptautiniu lygmeniu, ir taip yra dėl to, kad daugelis sandorių vykdomi elektroniniu būdu, tačiau negalime neatsižvelgti į tai, kad yra daug alternatyvių sričių, kuriose galima panaudoti iš mokesčių gaunamas pajamas.

Dar viena su šiuo mokesčiu susijusi pastaba ta, kad kiekvienu atveju šis mokestis būtų nepastebimas, nes būtų mažas. Tačiau kiti teigia, kad toks mokestis galėtų būti naudojamas siekiant atgrasyti nuo besaikių sandorių. Komitete nusprendėme, kad jeigu galutinė surinkta suma bus didelė, – tai patvirtina skaičiavimai, – tai kažkas iš tikrųjų šį mokestį mokės. Daugelis finansinių sandorių yra tarpiniai, o ne galutiniai, kaip pardavimai, todėl tarpininkai, pvz., bankai ir panašios įstaigos, pajus mokesčio našą. Tačiau, be abejonės,

papildomos išlaidos – būtent dėl jų kyla klausimas – paprasčiausiai bus perkeltos galutiniam vartotojui. Kai kurie pasakytų, kad tai nesvarbu. Bet yra ir kitų būdų, kaip padidinti finansinių paslaugų mokestį.

Iškyla ir kitas klausimas – kas rinks šį mokestį ir kas spės, kaip jis bus panaudotas. Čia net iškyla vadinamasis draudimo apmokestinimo nesant atstovavimo klausimas. Jei Londone bus renkamas su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusių sandorių mokestis, kuris nėra taikomas kitose pasaulio šalyse, kas turi spėti, kaip jį panaudoti? Į šį klausimą būtų lengviau atsakyti, jeigu jis būtų susijęs su finansinio stabilumo užtikrinimo procesu, kuriame akivaizdžiai dalyvauja mokėtojai, o ne tada, kai kalbame apie aplinkos apsaugos projektus ar vystymuisi skirtas išmokas, kurios nepatenka į finansinės srities ribas. Visuose minėtuose klausimuose yra tarptautinis elementas ir mokėjimo, ir išlaidų atžvilgiu. Tikriausiai negalėsime visų šių dalykų įgyvendinti ir gauti visos laukiamos naudos, todėl bent jau reikia susitarti, ką stengiamės išspręsti, kokį metodą rengiamės naudoti ir koks pagrindinis šio mokesčio tikslas.

Ir galiausiai, ar tikrai esame teisūs, reguliavimą susiedami su mokesčių didinimu? Ar šie dalykai iš tikrųjų papildo vienas kitą?

Algirdas Šemeta, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, džiaugiuosi galėdamas prisidėti prie šių svarbių diskusijų dėl naujoviškų finansavimo priemonių ir atsakyti į šį žodinį klausimą.

Dėl bendro finansinių sandorių mokesčio įvedimo tai Komisija siekia prisidėti prie diskusijų dėl pažangaus finansavimo pasaulio lygmeniu, kaip jau minėta 2020 m. ES strategijoje.

Šiuo metu siekiame apibrėžti ir įvertinti skirtingus pasiūlymus, iš kurių vienas ir yra bendras finansinių sandorių mokestis (FSM). Kitos galimybės yra JAV siūlomas įvesti „atsakomybės už finansų krizę mokestis“, taip pat tam tikram banko turtui taikomas „stabilumo mokestis“, kuris įvestas Švedijoje.

FSM klausimu akivaizdu, kad šiuo metu aptariamos kitokios galimybės negu per pirmines diskusijas dėl Tobino mokesčio, nes šis mokestis būtų taikomas platesniam finansinių produktų spektrui.

Dėl bendro FSM įvedimo pranašumų ir trūkumų Komisija mano, kad vertinant skirtingas priemones svarbu išvengti iniciatyvų sankaupos, nes tai gali būti žalinga finansiniam sektoriui, taip pat svarbu užtikrinti, kad naujosiomis iniciatyvomis nebūtų skatinama perkelti sandorius į kitus regionus, nes tai darytų neigiamą įtaką Europos konkurencumui.

Atsakydamas į klausimą, ar yra galimybė įvesti bendrą FSM Europos Sąjungoje, jeigu pagrindiniai partneriai neįvestų tokio mokesčio, norėčiau priminti, kad TVF, kaip ir Komisija, nagrinėja įvairias galimybes, taip pat galimybę įvesti pasaulinį finansinių sandorių mokestį.

Tai rodo, kad šis klausimas yra pasaulinio masto, o Komisija tiki, kad geriausias būdas išspręsti padėtį – rasti visuotinių ir koordinuotų sprendimų. Tai mūsų pirmasis ir labiausiai pageidaujamas pasirinkimas.

Dėl mokesčio naudojimo, kaip papildomos priežiūros priemonės, vykdant finansų rinkų reformas, galiu patvirtinti, kad Komisija atsižvelgia į tai, kad mokestis ir priežiūros priemonės gali papildyti vieni kitus, ir atkreipia dėmesį į kaupiamąjį šių dviejų priemonių rūšių poveikį finansinio sektoriaus galimybėms remti ekonomikos atsigavimą.

Dėl galimybės suteikti finansinei sistemai ilgalaikę kryptį įvedant bendrą FSM tai Komisija neturi aiškių duomenų ar tyrimų apie tokio mokesčio ir finansinio tarpininkavimo termino struktūros santykį.

Iš FSM gautų pajamų paskirstymo klausimu reikia pasakyti, kad naujoviško finansavimo analizė vis dar vyksta, ir manau, kad bet kokios išvados dėl pajamų padalijimo ir paskirstymo per daug ankstyvos. Tačiau nepaisant to, norėčiau pabrėžti, kad galimos pajamos iš bendro FSM būtų labai asimetriškos ir tikriausiai būtų sukauptos tik tose keliose šalyse, kurios turi didžiausius finansinius centrus. Ši asimetrija atskleidžia visuotinių sprendimų, taip pat dėl pajamų padalijimo ir paskirstymo, poreikį.

Svarbus ir skirtingų iniciatyvų suderinimas. Pirmasis žingsnis – šiuo metu Komisijos tarnybose nagrinėjamas pažangių finansinių priemonių bendrumo klausimas. Komisija taip pat atsižvelgs į pagrindinių tarptautinių partnerių išvadą, kad nustatyti didžiausią potencialą turinčias galimybes. Remiantis jomis, antrasis žingsnis turėtų būti konkretūs pasiūlymai su detaliais poveikio vertinimais, kurie bus suderinti, atsižvelgiant į standartinę Komisijos požiūrį dėl geresnės priežiūros.

Jean-Paul Gauzès, *PPE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, finansų krizė, kurią patiriame, privertė valdžios institucijas įsikišti finansinėmis priemonėmis, naudojant viešuosius pinigus.

Esant tokioms aplinkybėms, reikėtų apsvarstyti galimybę įvesti finansinių sandorių mokestį. Iš šio mokesčio gautos lėšos galėtų būti panaudojamos, pvz., ekonomikos atgaivinimui finansuoti ir tvariai ekonomikai plėtoti, o iš pradžių padengti toms sąnaudoms, kurias dėl krizės patyrė ekonomikos ir mokesčių mokėtojai. Šį mokestį būtų galima įtraukti į finansinį sektorių reguliuojamas taisykles ar net į šiuo metu rengiamas išvestinių priemonių reguliavimo taisykles, taip pat šis mokestis padėtų panaikinti mokesčių rojų.

Šioje stadijoje naudinga įvertinti mokesčio poveikį finansiniams sandoriams. Tai ir yra pagrindinis šio žodinio klausimo tikslas: paskatinti Komisiją praktiškai patikrinti reglamento projekte pateiktus punktus ir pateikti atsakymą dėl tokio mokesčio įgyvendinamumo ir ar jis siūlomas laiku.

Komisijos nary, jūs ką tik pasakyti žodžiai – žingsnis teisinga linkme. Tačiau reikėtų pabrėžti, – ką jūs ir padarėte, – kad ši priemonė turės būti įgyvendinta realistiškai ir pragmatiškai. Toks mokestis neturi būti žalingas Europos ekonomikai ar Europos finansinio sektoriaus konkurencingumui.

Apibendrinant, svarbu pabrėžti šio mokesčio įgyvendinimo vien tik Europos Sąjungoje padarinius, kaip kai kurie pataria, jeigu nepavyktų pasiekti susitarimo tarptautiniu lygmeniu. Esame įsitikinę, kad neturi būti pritarta šiam tik europietiškam sprendimui.

Udo Bullmann, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, norėčiau tik užduoti kelis klausimus dėl E. Sciclunos pozicijos, išsakytos komiteto vardu. Komisijos nary, jeigu pasaulyje yra septyniasdešimt, aštuoniasdešimt, devyniasdešimt ar šimtą kartų daugiau finansinių sandorių, palyginti su bendruoju vidaus produktu, ir šis augimas tampa dar dinamiškesnis, ar galite pasakyti, kad šie spekuliaciniai elementai iš esmės susiję su taip staigiai išaugusia finansinių produktų gausa? Jeigu taip, kaip planuojate pažaboti juos, arba kas galėtų prisidėti prie jų pažabojimo? Jei trumpalaikių finansinių sandorių skaičius vis didės, palyginti su bendruoju vidaus produktu visame pasaulyje, ar tada pritarсите mūsų nuomonei, kad turime stiprinti ilgalaikį požiūrį į realiąją ekonomiką, kurioje žmonės dirba, uždirba pinigus ir gamina produktus, kuriuos galime įsigyti ir naudoti. Jei pritariate šiai nuomonei, tai kaip ir kokiomis priemonėmis, jūsų manymu, galėsime tai pasiekti?

Komisijos nary, jei finansinių sandorių mokestis gali prie to prisidėti, – būtent tai ir norime nustatyti, – koks terminas bus paskirtas deryboms su tarptautiniais partneriais? Mums susidarė įspūdis, kad mūsų sukurtos finansinės priemonės pasaulyje šiuo metu naudojamos spekuliacijoms, veikiant prieš euro zoną, prieš eurą ir silpniausias valstybes nares. Ar dabar ne pats tinkamiausias laikas spręsti šiuos klausimus ir apibrėžti Europos strategiją?

Komisijos nary, niekaip negaliu suprasti vieno dalyko, kodėl raginame valstybes nares trimis, keturiais ar dar daugiau procentinių punktų didinti pridėtinės vertės mokestį, kai 0,01 ar 0,05 procentinio punkto sandorio mokestis tikriausiai sužlugdytų konkurenciją ir susilpnintų Europos poziciją. Negaliu tuo patikėti. Imkitės veiksmų. To ir siekia Parlamentas.

Carl Haglund, ALDE frakcijos vardu. – (SV) Pone pirmininke, kaip jau girdėjome, šiuose Parlamento rūmuose buvo nupūstos dulkės nuo vadinamojo Tobino mokesčio, ir dėl ekonomikos krizės ir vis sudėtingesnių diskusijų dėl klimato kaitos šis mokestis vėl buvo ištrauktas iš dienos šviesą.

Be to, girdėjome, kiek daug vilčių siejama su šiuo mokesčiu, kuriuo, be kitų tikslų, siekiama apsaugoti finansų rinkas ir gauti pajamų, kurios galėtų būti naudojamos įvairiems vertingiems projektams finansuoti, pvz., pagalbai vystymuisi ir kovai su klimato kaita.

Manau, kad šios viltys yra gana naivios, ir labai skeptiškai vertinu galimybes įvesti realiai veikiančių finansinių sandorių mokestį. Viena vertus, esu iš tų, kurie abejoja, ar pavyks iš tiesų įvesti šį mokestį. Kita vertus, netikiu, kad jis atneš daugelio laukiamų rezultatų. Be to, esu įsitikinęs, kad joks mokestis pasaulyje nebūtų galėjęs užkirsti kelio pastaruoju metu ištikusiai finansų krizei.

Asmeniškai nepritariu idėjai apmokestinti kažką, o po to panaudoti padidėjusias pajamas tikslui, kuris visai nesusijęs su apmokestinama veikla. Mano nuomone, tai nelogiška, ir negalėčiau laikyti tokių veiksmų gera mokesčių politika.

Prašyčiau nesuprasti manęs klaidingai. Norėčiau, kad kuo daugiau lėšų būtų skirta pagalbai vystymuisi. Kritiškai vertinu savo šalies, kuri nesugebėjo pasiekti 0,7 proc. BVP lygio, kuris neretai laikomas minimaliu, veiksmus.

Ekonomikos ir pinigų politikos komitete parengėme subalansuotą dokumentą. Puiku, kad ES lygmeniu atliekamas tyrimas, kaip galėtų veikti toks mokestis. Todėl tikiuosi, kad šiose diskusijose turėsime daugiau

faktų ir mažiau politinių nuomonių. Kitu atveju iškiltų pavojus įklimpti į diskusijas apie mokestį, kurio neįmanoma įgyvendinti, kartu nesugebėti surasti galimybių ir sprendimų skirti pakankamai lėšų vystomajam darbui ir mūsų pastangoms kovojant su klimato kaita.

Būtų blogiausia, jeigu ES mėgintų priverstinai ir dėl ideologinių priežasčių įvesti šį finansinių sandorių mokestį, o likusios pasaulio šalys atsisakytų tą daryti. Tai tik sukeltų ekonominį Europos žlugimą, kuris mums šiuo metu būtų visai nenaudingas. Turime to nepamiršti. Tikiuosi, kad tyrimas bus ir rimtas, ir veiksmingas.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, užduotą pakėlus mėlynąją kortelę, pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį)

Catherine Stihler (S&D). – Pone pirmininke, mėginu taikyti naują Darbo tvarkos taisyklę – galimybę užduoti klausimą, pakėlus mėlynąją kortelę.

Su susidomėjimu klausiausi, kai pirmiau kalbėjęs narys minėjo savo šalį, išreiškė jį apnikusias abejones ir kalbėjo apie 0,7 proc. BVP bei Tobino mokestį.

Akivaizdu, kad Tobino mokestis labai skiriasi nuo finansinių sandorių mokesčio, ir čia dažnai atsiranda painiava. Manau, kad esate visiškai teisus, nes mums reikia daugiau aiškumo, tačiau gal galėtumėte nuodugniau panagrinėti klausimą, kodėl nepasiekiamas 0,7 proc. BVP. Ir kaip galėtume pasiekti daugiau aiškumo realiai veikiančio finansinių sandorių mokesčio klausimu?

Carl Haglund (ALDE). – Pone pirmininke, šis naujas diskutavimo būdas iš tikrųjų įdomus. Jis mums suteikia dialogo galimybę.

Deja, Suomija yra ta šalis, kuri neskiria 0,7 proc. BVP pagalbai vystymuisi, ir tai blogai. Šį klausimą savo šalyje turėtume spręsti politinėmis priemonėmis. Gėda, kad mūsų vyriausybė nesugebėjo to padaryti.

Dėl Tobino mokesčio ir finansinių sandorių mokesčio esate teisi: tikriausiai nėra taip, kaip įsivaizdavo J. Tobin. Vis dar labai skeptiškai vertinu tai, ar tikrai galime turėti pasaulio lygmeniu veikiančią mokestį, į šį procesą įsitraukiant visoms pasaulio šalims, nes tai – vienintelis būdas, kaip šis mokestis galėtų veikti, neperkeliant kapitalo į kitas pasaulio šalis.

Pamatysime, ar tai įmanoma, nes būtent šiuo atžvilgiu Komisija nagrinėja šį klausimą. Bus įdomu.

Pascal Canfin, Verts/ALE vardu. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, valstybės finansų sektoriuje išgyvename krizę ir žinome, kad vienas iš sprendimų – mažinti išlaidas, tačiau geriausias sprendimas – valstybių narių gebėjimas pritraukti daugiau lėšų.

Todėl labai svarbu suvokti, kokį mokestį galima padidinti, kokį mokestį reikia padidinti ir kokie šio mokesčio padidinimo padariniai. Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso nariai mano, kad būtų sunku labai padidinti mokesčius smulkiąjam verslui, kuriame sukuriamą didžiąją dalį darbo vietų. Būtų sunku padidinti mokesčius, kuriuos moka šeimos, – galbūt išskyrus tuos mokesčius, kuriuos moka turtingieji, – nes daugeliu atvejų jie jau pakankamai dideli, ypač Europoje.

Todėl iškyla toks klausimas: kurie mokesčiai turėtų būti padidinti? Jei negalėsime padidinti mokesčių mažosioms ir vidutinėms įmonėms, taip pat PVM, neišvengiamai teks ieškoti kitų galimybių. Manome, kad vis dėlto finansinių sandorių mokestis – mažiausiai skausmingas Europos ekonomikai. Toks mokestis sukeltų mažiausiai neigiamų padarinių Europos ekonomikos pasauliniam konkurencingumui.

Be to, finansinių sandorių išlaidos labai sumažėjo per pastaruosius dešimtį metų, tiek dėl tam tikrų techninių patobulinimų, – jeigu juos galima taip vadinti, – tiek dėl Europoje galiojančio reguliavimo.

Tiesą sakant, šį išlaidų sumažėjimą įsisavino tik finansų sektorius ir bankai. Nebūtų labai neteisinga, jeigu įvedus finansinių sandorių mokestį dalis pelno, kurį bankai sutaupo dėl šių sumažėjusių išlaidų, sugrįžtų toms valdžios institucijoms, kurios padėjo jį sutaupyti.

Kaip paprastai, Parlamentas šį klausimą pavertė labai ideologinėmis diskusijomis, nors iš tikrųjų tai yra ganėtinai techninis klausimas. Anksčiau buvusi sandorių kaina šiuo metu sumažėjusi. Šiandien siūlome ją vėl padidinti, nes taip ne tik privačios įmonės, bet ir valdžios institucijos gautų naudos iš šių techninių patobulinimų.

Be abejo, iškilo klausimas, ar Europos Sąjunga gali savarankiškai žengti tokį žingsnį. Visiems akivaizdu, kad daug geriau tai daryti tarptautiniu lygmeniu. Jeigu kiti – ypač Jungtinės Amerikos Valstijos – nepaseks mūsų pavyzdžiu, iškils toks klausimas: ar Europos Sąjungos pastangos yra įmanomos?

Kai kurie išsakyti teiginiai – pvz., J. Gauzès'o – rodo, kad Europos liaudies partijos frakcija tiki, jog Europa nieko negali padaryti viena pati. Tokia padėtis, be abejo, nebūtų labai palanki ir atsirastų tam tikrų kliūčių. Tačiau ar tai reiškia, kad Europos Sąjunga būtinai turėtų priimti žemiausiojo bendro vardiklio poziciją, taikyti mažiausią galimą reglamentavimą ir būti mažiausiai siekių turinčia veikėja? Neatrodo, kad toks elgesys sustiprintų Europos Sąjungos poziciją pasaulyje.

Be to, įmanoma įsivaizduoti Europos Sąjungą, savarankiškai įgyvendinančią šį sprendimą. Tai gana paprasta, nes mus dominantys kapitalo srautai prasideda Europos Sąjungoje, vėliau gali judėti kitur, tačiau tik tam, kad sugrįžtų į Europos Sąjungą.

Kai šie srautai išeina ir grįžta, turime galimybę reikalauti, kad jie būtų kontroliuojami, ir sužinoti, ar jiems taikomas finansinių sandorių mokestis, ar netaikomas. Jei taikomas – problemų nėra. Jei netaikomas – galime taikyti įėjimo ar išėjimo mokestį. Ekonomikoje tai jau darome daugelį metų, nustatydami bendrą išorės muitų tarifą. Šiuo metu finansų globalizacija įpareigoja elgtis taip pat ir finansinėje ekonomikos srityje, ir tai įmanoma techniniu požiūriu. Tam reikia tik politinės valios.

Kay Swinburne, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, susirūpinę dėl suirutės pasaulio finansų rinkose akademikai, politikai ir Nobelio premiją laimėję ekonomistai pagrįstai ieško būdų, kaip susigrąžinti pinigų, kurie išleisti gelbstint finansų įstaigas. Įvairių formų finansinių sandorių apmokestinimas – tai tik viena iš daugelio pasiūlytų idėjų, ir neturėtume riboti priemonių, prieinamų ES ir jos valstybėms narėms, tik viena idėja. Turime būti kūrybingi ir žvelgti kuo plačiau, ieškant geriausių būdų finansų krizei įveikti ir mūsų nacionalinėms finansų sistemoms sustiprinti. Prezidento B. Obamos finansų įstaigų apmokestinimo koncepcija gali atskleisti daug pranašumų.

Ir vis dėlto šis pasiūlymas – labai specifinis, ir jame neanalizuojamos visos kitos finansinių sandorių mokesčių ar apmokestinimo formos. Kaip jau minėjo Komisijos narys, TVF atlieka tyrimą apie galimus finansinių sandorių mokesčius, remiantis G20 nurodymais, tačiau panašu, kad šioje rezoliucijoje ieškoma sprendimų dar prieš baigiant minėtą tyrimą.

Neįstengiu suprasti šio mėginimo pritaikyti ES sprendimą visuotinei problemai spręsti logikos. Beprasmiška ir naivu manyti, kad ES įvedus sandorių apmokestinimą, neturint kitų svarbiausių pasaulio partnerių paramos, nepralaimėtume prieš kitas šalis.

Mano būgštavimai dėl šios rezoliucijos dėl finansinių sandorių mokesčių yra dvejopi.

Pirma, negalime pritarti tokiai priemonei, dėl kurios ES įgautų mokesčių didinimo galių. Tai, kad ES valstybės narės išlaiko teisę kontroliuoti savo mokesčių sistemas – svarbiausias jų suverenumo bruožas. Taigi reikėtų išsiaiškinti, ar šis pasiūlymas susijęs su suderintu atskirų valstybių narių mokesčių didinimu, – kurį reikėtų išlaikyti ir taikyti tokiu lygmeniu, – ar tai iš tikrųjų būtų ES mokestis.

Antra, manau, kad mokesčių didinimas stabilizuojant finansų sistemą neturėtų tapti ES biudžeto linijos tąsa. Yra daug iniciatyvų ir išlaidų programų ES ir valstybių narių lygmeniu, kuriose patikrintais metodais mėginama kovoti su pasaulio klimato kaita. Turime plataus užmojo tikslų skirti lėšas besivystančioms šalims. Tačiau negaliu pritarti planams, dėl kurių didėtų mokesčiai, siekiant kitų tikslų.

Miguel Portas, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (PT) Pone pirmininke, manau, kad šios techninio pobūdžio diskusijos neabejotinai labai svarbios, tačiau jos neturi užgožti to, kad šis pasirinkimas – politinis. Todėl grįžti visus įrodymus techniniu pagrindu, vengiant priimti politinį sprendimą – ne visai teisėta.

Pvz., C. Haglund aiškino, kad įvedę Tobino mokestį vis tiek nebūtume galėję išvengti finansų krizės. Galėčiau jam pritarti, tačiau būtume neabejotinai turėję daug daugiau išteklių įveikti finansų krizės padarinius mūsų valstybėse ir nepalankiausioje padėtyje atsidūrusiems Europos sektoriams.

Taigi šis klausimas yra svarbiausias. Antrasis aspektas susijęs su... todėl Komisijos nario A. Šemetos atsakymas manęs visai neįtikino nei planavimo, nei pagrindiniu klausimu. Ir galiausiai, Komisijos narys A. Šemeta mėgino mums pasakyti, kaip ir J. Gauzès, kad šis mokestis – patraukli ir labai įdomi idėja, tačiau negalime jo taikyti tik Europos lygmeniu. Jis turi būti taikomas pasauliniu lygmeniu.

Išsiaiškinkime. Tai tolygu pasakymui, kad Tobino mokestis niekada nebus įvestas pasauliniu lygmeniu. Taigi nėra reikalo apgaudinėti žmones. Tai, kas pasakyta, reiškia, kad šis mokestis bus pasaulinis arba iš viso nebus įvestas. Vadinasi, tvirtinama, kad šis mokestis neveiks. Aš laikausi visai kitokio požiūrio. Manau, kad Europos Sąjunga turi pakankamai stiprią finansų rinką, kurioje būtų galima įvesti bendrą likutinį mokestį visiems sandoriams, išvengiant kapitalo nutekėjimo.

Taigi, visų pirma savo piliečiams pateiktume labai įtikinantį atsakymą: per šią krizę, bent jau likutiniu principu, finansinis kapitalas, kuris nulėmė krizę, turi atlyginti padarytą žalą, taip pat bent jau likutiniu principu. Be to, padėtume suprasti, kad tuo iš esmės ir ryžtingai ketiname kovoti su badu ir skurdu pasaulyje ir finansuoti socialinio ramsčio kūrimą Europos projekte, ramsčio, kurio mums trūksta ir kurio dar neturime.

Piliečiai šį atsakymą labai gerai suprastų.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, prieš vienuolika metų buvau vienas iš narių, įkūrusių tarpartinę Tobino mokesčio darbo grupę, į kurios posėdžius dažnai buvo žvelgiama su paniekinama šypsena. Prasidedant naujam tūkstantmečiui, tenka nuolat atsigręžti į akivaizdų rinkos racionalumą, konkurencijai kylančias grėsmes ir galimas globalizacijos spragas.

Negerai, kad šiuo metu ir vėl iškeliame šie argumentai. Ką tik išvengėme didelio žlugimo, ir tai ne tik kainavo daugybę pinigų, bet praradome ir daug pasitikėjimo. Jei manote, kad šiuo metu galime sulėtinti tempą, sprenddami tokius klausimus kaip finansinių sandorių mokestis, tai spekuliantai, – kaip juos vadiname, – su kuriais aš asmeniškai gerai sutariu, arba, švelniau tariant, investavimo fondų valdytojai, laikosi visai kitokio požiūrio, nes vykdo savo verslą vis labiau ir intensyviau laikydamiesi šios skiriamosios linijos.

Todėl nesu įsitikinęs, kad finansinių sandorių mokesčiu, priklausančiu nuo finansinių sandorių skaičiaus, pasieksime kažko daugiau nei vien tik šių didžiulių spekuliacinių bangų nuslopinimo. Iš tikrųjų norėčiau, kad Komisijos nariai ir nacionalinės vyriausybės visų pirma įsiklausytų į Žaliųjų frakcijos narių nuomonę, taip pat į U. Bullmanno ir kairiųjų pažiūrų atstovų žodžius. Tai politinis klausimas, o techninius aspektus galima sparčiai išspręsti, nes šioje srityje turime specialistų.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pone pirmininke, gali kilti klausimas, ar finansinių sandorių mokestį įmanoma įvesti administraciniu požiūriu, ar jį įmanoma įvesti politiniu požiūriu, tačiau, mano manymu, esminis klausimas turi būti toks: ar šis mokestis yra tinkamas? Ar ekonominei plėtrai naudingas toks finansinių sandorių mokestis? Nes tai reiškia, kad apmokestinsite investicijas; tarptautiniu požiūriu, apmokestinsite investicijas tose šalyse, kurios ir taip turi mažiau kapitalo.

Jeigu mokestis turės poveikį, ar jis padės tarptautinei prekybai, ar ribos tarptautinę prekybą?

Šiuo klausimu galėčiau pateikti du pavyzdžius, kuriuos galime panagrinėti. Visų pirma, trisdešimt metų vyko didžiulis ekonomikos augimas dėl gerai veikiančių pasaulio finansų rinkų. Vėliau susidūrėme su krizės padariniais, kurie sukėlė paskolų krizę. Manau, kad mums reikia turtingesnių ir geriau veikiančių finansų rinkų, o ne kažko, kas sukeltų paskolų krizę.

Sandorių mokesčiu, kaip ir kiekvienu kitu mokesčiu, siekiama sumažinti apmokestinamo dalyko mastą, ir nesuprantu, kuo gali būti naudingas tarptautinės prekybos masto sumažinimas, nes jau supratome, kokie gali būti jo padariniai. Nesutinku, kad apmokestinti investicijas į neturtingas šalis gali būti naudinga.

Dėl finansinių sandorių apmokestinimo nebus apriboti finansiniai sandoriai. Nebus apribota netgi tai, kas kartais vadinama spekuliaciniu investavimu. Tačiau šis mokestis sumažins didelį normalių investicijų srautą ir apribos prekybą, kurie mums reikalingi.

Komisijos nary, manau, kad turime daug priežasčių būti atsargūs ir turėti abejonių, aptardami šį klausimą.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, panašu, kad Komisijos narys yra atsakingas už mokesčius ir kad jo indėlis į šios srities 2020 m. strategiją bus naujo tipo mokesčių pasiūlymas. Pateikti pasiūlymą įvesti naujo tipo mokestį reikia drąsos, ir neturėtumėte atmesti sumanau ir naudingo darbo, kurį atliko jūsų pirmtakai. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad 2020 m. strategijoje net neužsimenama apie pelno mokesčio suderinimą, galbūt šią temą pamiršote. Patarčiau šiek tiek atsakingiau tai įvertinti.

Vis dėlto, jeigu tokią pačią drąsą rodysite ir dėl finansinių sandorių mokesčio, daug nepasieksime. Europos Sąjungoje ir Komisijoje, kurios narys esate, į G20 pateiktas išvadas žvelgiama kaip į evangeliją. Finansinių sandorių mokestis pabrėžiamas ir G20 išvadose, kurias raginame įgyvendinti. Prašom neargumentuoti, kad

turime elgtis taip, kaip elgiasi kiti, nes kai Paulo Volckerio skatinamas prezidentas B. Obama siūlo reformuoti Jungtinių Amerikos Valstijų bankų sistemą, jis atgręžia nugarą G20 pateiktoms išvadoms!

Kodėl turėtume atmesti metodą, kuris tinka Jungtinėms Amerikos Valstijoms? Juo labiau, Komisijos nary, kad pastebėjau, kaip jūsų kolega M. Barnier teigė, jog ši reforma iš esmės puikiai tiktų Amerikoje susiklosčiusiomis sąlygomis, tačiau neturi nieko bendro su Europa, kad Europa turi savo metodus, kaip taikyti finansinių sandorių mokestį. Tai tiesa. Komisijos nary, laukiame iš jūsų drąsos ir pažangių pasiūlymų.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, kalbant visai atvirai – visi žino, kad labai palaikau Komisiją – jūsų pasiūlymai atrodo labai nedrąsūs. Nė viename iš jų neatskleidžiamas siekis turėti aukštų politinių užmojų srityje, kuri man atrodo labai svarbi.

Norėčiau priminti, kad 2002 m. Monterejaus konsensuse ir 2008 m. Dohos konferencijoje rekomenduota taikyti naujus ir alternatyvius finansavimo metodus plėtros srityje. Netikiu, kad šiuo finansinių sandorių mokesčiu galėtų būti reguliuojama pasaulio finansų sistema, nes mūsų tikslas kitoks. Tikiu, kad Europos Sąjunga – be abejo, kartu su G20 – turi imtis iniciatyvos įvesti tarptautinių finansinių sandorių mokestį, kurio dydis būtų, kaip jau minėta, nuo 0,01 proc. – kokie dideli pinigai! – iki 0,1 proc. sandorio vertės. Be abejo, laukiamos pajamos skiriasi atsižvelgiant į šiuos du koeficientus. Galime tikėtis surinkti nuo 20 mlrd. iki 200 mlrd. JAV dolerių.

Šis mokestis gali būti ir globalinio, ir bendrojo pobūdžio. Tačiau vienu klausimu visai su jumis nesutinku: netikiu, kad reikia pasiekti susitarimą dėl šio mokesčio įvedimo su kiekviena pasaulio šalimi – tai turėtų spręsti pagrindiniai ekonomikos subjektai. Neturime laukti, kol visas pasaulis pritartų šiam mokesčiui, nes gerai žinome, kad tai sužlugdytų pačią idėją.

Visų pirma mokestį reikia įvesti valstybiniu lygmeniu ir savanoriškai, kas, savo ruožtu, paskatintų pačią idėją. Pagrindiniai ekonomikos subjektai, ypač G20, turėtų imtis koordinavimo veiksmų. Kadangi klausiate, kam jis galėtų būti naudojamas, viena iš alternatyvų būtų pasaulio ar net Europos fondas; Europos plėtros fondas puikiai tam tiktų kaip pagalbos vystymuisi teikimo priemonė. Kita alternatyva – valstybės galėtų jį panaudoti plėtodamos vystymosi politiką.

Turiu rimtų abejonų dar vienu klausimu, ir panašu, kad viskas taip ir klostosi. Tai pasitvirtina, pvz., kai girdime Tarptautinio valiutos fondo generalinį direktorių atmetant Tobino mokesčio filosofiją ar finansinių sandorių mokestį kaip priemonę, kuria užbėgama už akių ar saugoma nuo finansinio pasaulio rizikos – tai vadinu finansiniu sukčiavimu. Tačiau kalbame visai ne apie tai! Nenoriu, kad šio mokesčio tikslas būtų saugoti nuo finansinio pasaulio rizikos, šis klausimas turi būti sprendžiamas kitaip. Tai neteisėtas pasisavinimas, kuriam negaliu pritarti.

Norėčiau priminti, kad visa per pastaruosius keletą metų pasiekta pažanga kai kuriose besivystančiose šalyse – net ir tose, kurioms sekasi geriausiai – tikriausiai bus sunaikinta, ir bus užkirstas kelias pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslus. Taigi esu aistringas finansinių sandorių mokesčio rėmėjas.

Vicky Ford (ECR). – Pone pirmininke, yra daug priežasčių reikalauti, kad finansų įstaigos labiau prisidėtų prie mokestinių pajamų reguliavimo po finansų krizės, todėl gėda, kad šioje rezoliucijoje atsižvelgiama tik į finansinių sandorių apmokestinimą, o ne, į pvz., apmokestinimą, kurį palaiko B. Obama.

Finansinių sandorių mokesčio klausimu man nerimą kelia trys dalykai.

Pirma, šio mokesčio poveikis finansinių paslaugų galutiniams vartotojams. JK jau daugelį metų taikomas žyminis mokestis daro neproporcingą įtaką smulkesniems investuotojams ir kapitalo siekiančioms įmonėms.

Antra, šio mokesčio poveikis tuo atveju, kai mokestis bus įvestas tik Europos Sąjungoje. Žinome, kad finansų rinkos yra pasaulinės ir labai nestabilios. Kyla didelė rizika, kad tiesiog išstumsime sandorius iš ES, o tai būtų visai nenaudinga.

Trečias nerimą keliantis dalykas – tai moralinis pavojus, jeigu pinigai būtų skiriami gelbėjimo fondui. Nemanau, kad kiekvieną žlungančią finansų įstaigą turėtų automatiškai gelbėti mokesčių mokėtojai savo pinigais. Turėtume leisti bankui bankrutuoti, kartu apsaugant jo klientus. Ekspertai išpėjo tiek Ekonomikos ir pinigų politikos komitetą, tiek Specialųjų finansų, ekonomikos ir socialinės krizės komitetą, kad tokie kuriami fondai skatintų nepagrįstai prisiimti riziką. Nenorime rizikuoti, prisiimdami dar didesnę riziką, todėl šis klausimas turėtų būti nuodugniai išnagrinėtas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, pastarojo meto finansų krizė neabejotinai parodė, kad finansų rinkų liberalizavimas ir beatodairiškas siekimas sukurti laisvą rinką leido pavojingai išsiplėsti finansų sistemai, palyginti su realiąja ekonomika, ir ilgus metus uždirbti didelį pelną, be jokios atskaitomybės ir reguliavimo, kas neabejotinai ir sukėlė krizę.

Taigi įvestas finansinių sandorių mokestis galėtų apriboti finansų sistemų dydį ir tam tikras spekuliacines finansines galimybes paversti nepelningomis. Bet ši priemonė bus bevertė, jeigu jos nepapildysime integruotu finansų sistemų reguliavimo planu, ribodami bankų naudojamą piktnaudžiavimo politiką, rizikos draudimo fondų ir kreditų reitingo agentūrų spekuliacijas, kurios vis didėja ir kelia ekonominių problemų daugelyje šalių.

Vis dėlto manau, kad tokia priemonė neturėtų būti vertinama kaip laikina. Bankai turi sumokėti už didžiulius paramos paketus, kurių sulaukė iš Europos vyriausybių, paketus, dėl kurių neabejotinai padidėjo tų šalių finansinis deficitas. Dabar šios šalys priverstos skolintis iš tų pačių bankų ir mokėti jiems dvigubai.

Turime būti atviri. Bankai turi grąžinti skolą vyriausybėms. Būtent todėl, jau neminint visų kitų priežasčių, turime įvesti finansinių sandorių mokestį, visų pirma, kad apribotume finansinio sektoriaus dydį, ir antra, kad sukauptume lėšų naujoms socialinės ir vystymosi politikos kryptims.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, apie ką čia diskutuojame? Klausimas ganėtinai paprastas: kaip finansų rinkos galėtų padėti sumažinti išlaidas, kurias patyrė valstybės, bendruomenės ir ekonomika dėl jų kaltės? Tai esminis klausimas, į kurį privalome atsakyti.

Manau, kad dirbdami kartu parengėme labai darnų dokumento tekstą. Taip pat esu labai dėkingas Komisijos nariui už jo formuluotę. Kita vertus, negalime elgtis taip, tarsi Europa būtų Palaimintųjų sala, kurioje galime elgtis, kaip norime, nesulaukdami jokios finansų rinkų reakcijos. Veiksmai turi būti derinami tarptautiniu lygmeniu. Taip pat privalome užtikrinti, kad šis sektorius tinkamai prisidėtų prie krizės įveikos.

Todėl norėčiau įspėti, kad privalome liautis kiekvieną savaitę teikę naujus planus, kuriais galima išspręsti visas pasaulio problemas. Prieš porą mėnesių svarstėme papildomą lėktuvų bilietų apmokestinimą, kuriuo vylėmės išspręsti visas mūsų problemas, šiuo metu svarstome finansinių sandorių mokestį, o kitą mėnesį kas nors pasiūlys naują sprendimą. To jau per daug. Tai finansinių rinkų įtraukimo į tarptautiniu lygmeniu koordinuojamą procesą klausimas. Jei Komisija galėtų surasti pagrįstą sprendimą ir įtraukti jį į tarptautines derybas, tai jau būtų žingsnis teisinga linkme.

Taip pat turėtume būti sąžiningi patys sau. Tie, kurie mano, kad tokiomis priemonėmis galėsime sustabdyti spekuliacijas, akivaizdžiai save apgaudinėja. Norime, kad spekuliantai įneštų savo indėlį į riziką ir šios rizikos įveiką. Tai teisingas požiūris. Komisijos nary, taip elgdamasis sulauksite visiškos mano paramos.

Catherine Stihler (S&D). – Pone pirmininke, šiuo metu JK vyksta kampanija, pavadinta Robino Hudo vardu, kurioje dalyvauja NVO, bažnyčios ir pilietinė visuomenė, o jai vadovauja aktorius Bill Nighy. Komisijos nary, jei dar neapsilankėte jų interneto svetainėje, labai rekomenduoju apsilankyti vykstant šioms diskusijoms. Kampanijos pagrindas – 0,05 proc. finansinių sandorių mokestis, kuris, jų nuomone, regione padėtų surinkti 37 mlrd. svarų.

Finansinių sandorių mokestis nėra skirtas asmenims, kurie iš bankomato išsiima pinigų: jis taikomas neviešiesiems sandoriams, ir juo siekiama, kad tie, kurie prisidėjo prie finansų krizės, dabar ką nors grąžintų. Objektiviai vertinant, prieš tris savaites klausiausi ekonomisto Johno Kay'aus, kuris viešėjo Škotijoje; jeigu Škotija būtų nepriklausoma šalis ir bankai bankrutuotų, kiekvienas Škotijos vyras, moteris ir vaikas privalėtų atlyginti 750 000 svarų sterlingų. Negalime leisti, kad tai atsitiktų ateityje. Laimei, kol kas taip nenutiko, nes Škotija – Jungtinės Karalystės dalis, tačiau, žvelgdami į ateitį, turime rimtai apsvarstyti finansinių sandorių mokestį ir kaip galėtume jį taikyti.

Robino Hudo kampanija – iš tikrųjų įdomi, ir manau, kad ji turėtų būti vykdoma santykiu 80:20; 80 proc. reikėtų skirti visuomeninėms paslaugoms, o 20 proc. – fondui, kuris užtikrintų, kad bankų krizė daugiau nepasikartotų.

Dėkoju jums, Komisijos nary, laukiu jūsų pasiūlymo. Galbūt galėtumėte nustatyti terminą, kada galėtume tikėtis išgirsti jūsų nuomonę. Suprantu, kad ES 2020 m. strategija bus svarstoma balandžio mėn., tačiau būtų puiku sužinoti, kokį terminą esate numatę.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, dabartinės krizės sąlygomis turime tik dvi pasirinkimo galimybes. Pirmoji – priversti žmones mokėti už krizę, ką šiuo metu ir darome: griežtais

taupymo planais, bedarbių programomis ir mokesčių didinimu, kaip pastaruoju metu Graikijoje padidintas PVM. Kita galimybė – spekuliacinio kapitalo judėjimo ir finansinių sandorių apmokestinimas. Tai padėtų surinkti dideles lėšas Europos ekonomikai, ir manau, kad taptų ginklu kovojant su dabartine finansų krize. Taip pat būtų naudinga panaikinti vadinamąjį mokesčių rojų.

Šis pasiūlymas – visai ne revoliucinis, nes numatytas G20 pasiektuose susitarimuose. Dėl kai kurių minėtų principų čia jau diskutuota ir balsuota, tačiau svarbu nuveikti daugiau negu rengti tikslo neturinčias deklaracijas. Turime nedelsdami nutraukti šias pavojingas spekuliacijas. Tiesą sakant, kai kurie ekonomistai įsitikinę, kad finansinius sandorius apmokestinus nedideliu 0,5 proc. mokesčiu, Europos Sąjunga įstengtų surinkti sumą, prilygstančią 500 mlrd. EUR. Tai būtų pinigai, kuriuos galėtume panaudoti atkurti ekonomikai, įgyvendinant darbo, mokymų, tyrimų, atlyginimų ir naujas aplinką tausojančias pramonės ir žemės ūkio politikos sritis.

Todėl turime imtis veiksmų. Turime būti drąsūs, balsuodami už tokio mokesčio idėją, ir jį įgyvendinti.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, Austrijos parlamente ir Austrijos federalinėje vyriausybėje, taip pat ir mano partijoje – Austrijos liaudies partijoje – išreikšta politinė valia pradėti finansinių sandorių mokesčio kampaniją. Finansų ir ekonomikos krizė turi visuotinę poveikį, kaip ir priežastys, kurių negalime priskirti vienam žemynui.

Mums reikia ne tik valdymo mechanizmų pasaulio mastu; mums reikia ir priežiūros mechanizmų pasaulio mastu, reglamentavimo gairių mechanizmų pasaulio mastu, taip pat finansavimo šaltinių. Vis dėlto nepakanka spręsti vien tik finansavimo šaltinių klausimą. Valdymo poveikis taip pat labai svarbus.

Visų pirma mums reikalingas bendras sutarimas Europoje, europinis projektas, nes tik taip galėsime sėkmingai veikti pasaulio lygmeniu. Komisijai pateikti klausimai ir ši rezoliucija, kurią, tikiuosi, Parlamentas trečiadienį patvirtins didele balsų persvara – tai bendros politinės valios išraiška, kuria siekiama plėtoti ir įgyvendinti finansinių sandorių apmokestinimo modelį, pageidautina pasaulio lygmeniu. Tikiuosi, Komisija pateiks labai konkretų pasiūlymą, kuris prisidės prie šio Europos solidarumo, taip pat tikiuosi, kad Komisija šį pasiūlymą pateiks kuo greičiau, kaip ir atsakymus į mūsų klausimus.

Kokį poveikį turės šis finansinių sandorių mokestis realiajai ekonomikai ir Europos Sąjungos ekonominiam ir finansiniam konkurencingumui? Ką reikia apmokestinti, koku procentiniu dydžiu, kas rinks šį mokestį ir kam bus skiriami pinigai? Ar lėšos turėtų būti paskirstomos numatytiems tikslams? Manychiau, taip, tačiau kokiems? Turime atsakyti į šiuos klausimus. Per šiandienines diskusijas ir trečiadienį vyksiantį balsavimą turime nustatyti kryptį. Todėl raginame pateikti skubų atsakymą.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Komisijos nary, krizė parodė, kad Europos Sąjungoje trūksta reikiamų priemonių, kuriomis galėtume įveikti krizę ir nustatyti tinkamas ekonomikos atgaivinimo gaires.

Todėl turime parengti bendrą atsaką. Jis turėtų ne tik apimti valstybių narių strateginių planų derinimą, bet ir suteikti Europos Sąjungai tinkamų priemonių, leidžiančių jai imtis reikšmingų veiksmų, pvz., neatidėliotino atsako pasaulio lygmeniu.

Pirmasis tikslas turėtų būti suteikti ES platesnio masto ir veiksmingesnį ekonomikos valdymą, o šiuo atveju reikia ir didesnės finansinės autonomijos. Tokiomis aplinkybėmis finansinių sandorių mokestis, kuriuo siekiama trejų tikslų, būtų labai naudingas. Galiausiai, turime suteikti ES galią plėtoti savo politikos sritis, didinti ekonominį stabilumą ribojant spekuliacines operacijas, taip pat turime teikti reikalingą informaciją, kad būtų galima prižiūrėti padėtį finansų rinkose ir jų evoliuciją. Be to, kuriant šią fiskalinę priemonę, turi būti imtasi atsargumo priemonių siekiant užtikrinti, kad finansinis sektorius prisidėtų prie žalos visai ekonomikai ištaisymo ir padengtų bankų sistemos stabilizavimo išlaidas.

Komisijos nary, ar galite pateikti mums tokį planą?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pone pirmininke, Europos Parlamentas visiškai teisus, užduodamas klausimus svarstoma tema ir nepateikdamas galutinės pozicijos dėl naujojo finansinių sandorių mokesčio.

Yra keletas priežasčių taip elgtis. Turite įsiklausyti, ką teigia neklystantys šio mokesčio rėmėjai. Jie teigia, kad tai – politinė problema, o techniniai sprendimai neturi didelės reikšmės.

Visų pirma, jie ragina įvesti šį mokestį, o tada spręsti, kaip reikėtų jį įgyvendinti. Tai klaida. Negalime išspręsti finansų krizės sukeltų problemų vien tik pasitelkdamis ideologiją.

Antra, jie teigia, kad tai bus mokestis, kuris padės labiausiai nepasiturintiems, kaip Robino Hudo mokestis, nes turtingiausieji pagerins jų padėtį, skatindami ekonomikos augimą.

Klausimas, ar mokestį reikia įvesti Europos, ar pasaulio, lygmeniu, nėra labai svarbus. Be to, vengiama atsakyti į šį klausimą. Kas nutiks, jeigu šis mokestis taikysime tik Europoje?

Reikia atsižvelgti į keletą veiksnių. Per krizę įvestas naujas mokestis vargu ar išspręstų kokią nors problemą. Naujas mokestis neišspręstų valstybės finansų problemos. Naujas mokestis negali būti baudžiamuoju mokesčiu, kuriuo siekiama nubausti kaltuosius, nes jie sukėlė krizę.

Galutiniai vartotojai nukentės nuo naujai įvesto mokesčio. Asmenys, norintys gauti paskolas, taip pat nukentės nuo naujojo mokesčio.

Antra, reikia aptarti tam tikras technines problemas. Problemas, kurios atrodo nesvarbios. Ar sukurta bendra Europos administracinė sistema, kuri padėtų įgyvendinti šį mokestį? Ar gali kas nors atsakyti, kiek mums kainuos įvesti tokį mokestį? Ar gali kas nors atsakyti, kokią poveikį šis mokestis turės likvidumui ir paskoloms? Kaip pasaulio mastu veikiantis mokestis bus taikomas, atsižvelgiant į laiko juostų skirtumus ir sekundę trunkančius sandorius? Kaip galima kontroliuoti šiuos procesus?

Vis dar turime atsakyti į šiuos klausimus. Manau, kad turime pasimokyti iš šios krizės ir priimti reikiamą poziciją. Abejoju, ar naujasis mokestis būtų teisingas pasirinkimas.

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nary, diskusijos dėl tarptautinių finansinių sandorių mokesčio įvedimo galbūt ir nėra naujos, bet tai labai svarbi šiandienos tema, nes pagrindinė krizės pamoka pasaulio ekonomikai, ypač euro zonai, pastaruoju metu sistemingai puolamai spekuliantų, yra ta, kad pirmesnė finansų rinkų neatskaitomybė ir esminio finansinio reglamentavimo ir valdymo stoka turėjo staigų ir akivaizdų atgarsį visai ekonomikai, paveikė valstybių ekonomikos gyvybingumą ir socialinį stabilumą.

Todėl apmokestinėti tarptautinius sandorius labai svarbu, nes tai vienas esminių ilgai laukto finansinės kontrolės mechanizmų restruktūrizavimo bruožų. Be abejo, įvesti dar vieną europinį mokestį, kuris turėtų abejotiną poveikį Europos konkurencingumui, nėra gera išeitis; turime parengti plataus užmojo Europos pasiūlymą ir pateikti jį Didžiajam dvidešimtukui (G20).

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Pone pirmininke, finansų rinkos yra pasaulinės, finansų bendrovės taip pat pasaulinės, tiesą sakant, šiuo metu finansų sektorius – didžiausias pasaulio sektorius. Kadangi mūsų poreikiai taip pat pasauliniai, – pvz., plėtros darbotvarkė, Tūkstantmečio vystymosi tikslai ar kova su klimato kaita, – man atrodo natūralu, kad finansinių sandorių apmokestinimas turėtų tapti pirmuoju pasaulinio apmokestinimo bandymu.

Kaip žinome, politika nėra pasaulinė, kaip, savaimė suprantama, ir Europos Sąjunga. Kažkas turi imtis iniciatyvos sprendžiant šį klausimą, ir visai suprantama, kad šios iniciatyvos turėtų imtis Europos Sąjunga. Paprastai tas, kuris imasi iniciatyvos – kuria mechanizmus, modelius, turi intelektualinę nuosavybę – turi įtaką ir pirmavimo pranašumą.

Nors turėtume šiek tiek naudoti, pažabodami labiausiai spekuliacinius sandorius, manau, kad didžiausia nauda yra susijusi su įžengimu į naują apmokestinimo sritį; turėsime pasaulinį mechanizmą ir surinksime lėšų – ne tiek mūsų finansų sektoriui, kiek mūsų europiniams ir pasauliniams plėtros ir aplinkos apsaugos poreikiams tenkinti.

Iš tikrųjų, siekdama aktyviai spręsti šį klausimą, Europos Sąjunga turėtų aiškiai mąstyti, laikytis vieningos pozicijos, ir būtent todėl norėčiau, kad Komisija kuo greičiau pateiktų pasiūlymą, kaip įvesti FSM.

Edward Scicluna (S&D). – Pone pirmininke, praėjo ne mažiau kaip keturiasdešimt metų nuo to laiko, kai būdami studentais diskutavome dėl naujos tarptautinės ekonomikos tvarkos ir TVF buvo pateiktas pasiūlymas panaudoti specialiąją skolinimosi teisių (SST) paskolas ir tam tikru mokesčiu apmokestinėti vyriausybes, o šio mokesčio lėšas skirti pagalbai neturtingoms šalims. Kaip žinome, tai nebuvo įgyvendinta.

Po daugelio metų reali padėtis pasikeitė: globalizacija kartu su technologiniais laimėjimais ir tvirtesne politine valia tam tikrus planus pavertė labiau įgyvendinamais. Padaugėjo pasaulinės politikos tikslų. Be skurdo, kuris vis dar egzistuoja, esame susirūpinę ir pasaulinėmis aplinkos apsaugos problemomis, pvz., klimato kaita, o

šiuo metu dar iš esmės kalbame ir apie pasaulinę draudimo įmoką, kuri kaip kompensacija būtų naudojama finansinių katastrofų sukeltų socialinių ir ekonominių nelaimių aukoms, siekiant atlyginti joms patirtą žalą.

Susidūrę su daugybiniais tikslais, turime būti atsargūs. Siūlau griežtai laikytis išmintingos taisyklės, t. y. kiekvienam tikslui turime sukurti atskirą priemonę. Leiskime Komisijai būti drąsiai, tačiau privalome užtikrinti, kad finansinių sandorių mokestis bus gerai apibrėžtas ir įgyvendinamas. Nesistenkime imtis visko iš karto ir visiems.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Esu įsitikinusi, kad įvestas finansinių sandorių mokestis neduos jokios naudos. Jis nepadės mums išbristi iš finansų krizės, taip pat nepadės apsaugoti nuo naujos krizės ar prisidėti prie finansų rinkų stabilumo. Šis mokestis tik padidins kapitalo ir paskolų išlaidas ir sustabdys investavimą.

Prieš įvesdama naująjį mokestį, Europos Komisija privalo labai atidžiai išanalizuoti visus argumentus „už“ ir „prieš“. Jei bus priimtas sprendimas apmokestinti finansinius sandorius, tai gali padaryti įtakos Europos ekonomikos konkurencingumui pasauliniu lygmeniu. Taip pat turime vengti dvigubo apmokestinimo ir nekurti kliūčių laisvam kapitalo judėjimui.

Tokio mokesčio išlaidos neturi būti užkrautos eiliniams piliečiams. Tikslinga apsvastyti galimybę įvesti tokį mokestį tose šalyse, kuriose kaupiamas spekuliacinis kapitalas, kuriantis trumpalaikes išorės skolas. Toks mokestis galėtų sukludyti spekuliacinio kapitalo kaupimuisi.

2009 m. Švedijoje įvestas kasmetinis stabilumo mokestis bankams ir kreditinėms įstaigoms, kuris lygus 0,036 proc. nuo visų įsipareigojimų. Tačiau Rumunijoje toks mokestis nėra patvirtintas. Derybose tarp Rumunijos Vyriausybės, TVF ir Europos Komisijos susitarta dėl teisinių priemonių, kad Rumunijos nacionalinis bankas, taikydamas specialią administracinę procedūrą, galėtų greitai ir veiksmingai įsikišti kreditinei įstaigai susidūrus su sunkumais.

Todėl norėčiau Europos Komisijos pasiteirauti, kokie mechanizmai ar formulė taikomi, apsaugant šalis nuo spekuliacinio kapitalo kaupimosi, ir ar Komisija svarstys kitas priemones, skirtas finansų sistemai reguliuoti ir prižiūrėti.

Ačiū.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, per diskusijas šiuo klausimu prisiminiau du lotyniškus žodžius: *festina lente*, arba skubėk lėtai, nes ši tema – ganėtinai prieštaringa, kaip ir patys mokesčiai. Suprantu, kad labai patrauklu kalbėti apie finansinių institucijų apmokestinimą, siekiant, kad jos labiau atsižvelgtų į galimą riziką ir galbūt atlygintų už padarytas nuodėmes, tačiau finansiniai sandoriai savo mastu yra pasauliniai, ne vien europietiški, taigi, kaip minėjo K. Swinburne, turime įvertinti visas pasirinkimo galimybes.

Panagrinėkime, kuria kryptimi juda TVF ir G20, ir galbūt pajudėkime patys, tačiau, be abejonės, viską reikia atidžiai apsvastyti. Todėl ir sakau: *festina lente*, skubėkime lėtai, gerai apsvastydami, pasitardami, o tada imkimės veiksmų, su Robino Hudo pagalba ar be jos.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nary, nors išsivysčiusios šalys ir atsakingos už 80 proc. išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, besivystančios šalys šiandien moka už blogiausių jų sukeltus padarinius. Šie itin drastiški rezultatai smogia skurdžiausioms šalims, kurios niekuo neprisidėjo prie šiltnamio efekto.

Šiuo metu yra dvidešimt milijonų pabėgėlių, kurie jais tapo dėl aplinkos pokyčių. Jeigu nedelsiant nieko nesiimsime, 2050 m. šių pabėgėlių jau bus penki šimtai milijonų. Šioms šalims turime didelių su klimatu susijusių įsipareigojimų, kurie prilygsta 100 mlrd. EUR per metus. Europos Sąjungos dalis – 35 mlrd. EUR.

Labai svarbu nedelsiant įvesti finansinių sandorių mokestį, nes tada galėsime finansuoti su klimatu susijusius savo įsipareigojimus. Kartu šis mokestis leistų mums sumokėti su klimatu susijusias skolas ateinančioms kartoms ir padėtų pasiekti energetikos nepriklausomybę nuo anglies.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Komisijos nary, pasiūlymas, kuris prieš du dešimtmečius nesulaukė pritarimo, šiandien dėl finansų ir ekonomikos krizės vėl tapo diskusijų ir derybų objektu. Šiam pasiūlymui jau pritaria ne tik akademikai ir mažumos arba opozicinės frakcijos. Šiuo metu G20, Tarptautinis valiutos fondas ir kai kurių labiausiai išsivysčiusių šalių lyderiai jau patys siūlo įvesti šį mokestį. Turime pasinaudoti šia galimybe, nes atėjo tinkamas metas.

Kaip Vystymosi komiteto narys pritariu požiūriui, kad įvedus tokį mokestį, dalis surinktų lėšų turėtų būti skiriama vystymuisi finansuoti. Jei surinktos lėšos bus naudojamos vien tik indėlių draudimui finansuoti ar

kitiems išimtinai ekonominiams tikslams, tokiu atveju finansų sektoriuje negalėsime sąžiningai prisidėti prie visuotinio teisingumo. Todėl dalis šių lėšų ir turėtų būti skiriama vystymuisi finansuoti.

Algirdas Šemeta, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, labai malonu, kad skyrėte savo laiko šioms svarbioms diskusijoms. Finansinių sandorių mokesčio idėja kol kas sulaukia labai daug dėmesio. Kaip ir minėjau, Komisija šiuo metu nagrinėja naują finansavimo būdą pasaulio lygmeniu ir itin daug dėmesio skiria toliau išvardytiems klausimams.

Pirma, konkurencingumo aspekto analizei. Kadangi finansiniai sandoriai yra tokie mobilūs, o finansinės rinkos labai konkurencingos, atsiranda labai didelė rizika, kad veikla bus perkelta į kitas rinkas. Tai reiškia, kad reikia vieningo požiūrio ir bent jau gero bendradarbiavimo tarptautiniu lygmeniu.

Antras klausimas – bendras įvairių iniciatyvų, kuriomis neturime sukurti kliūčių finansų sektoriui remti ekonomikos atgaivinimą, poveikis.

Trečia, turime teisingai atlikti analizę. Komisija netrukus paskelbs įvairių pasirinkimo galimybių analizę. Turiu pasakyti, kad tai nėra lengva. Mes atliekame analizę ir analizuojame įvairias priemones. Šios priemonės susijusios ne su finansinių sandorių mokesčiu, bet ir su galimu bankų turto, bankų finansinių svertų apmokestinimu ir pan. Kad padarytume teisingas išvadas dėl geriausio pasirinkimo varianto, turime atlikti labai kruopščią analizę.

Komisija palygins savo išvadas su tarptautinių partnerių pateiktomis išvadomis. Remiantis šiais duomenimis, bus nustatyta daugiau perspektyvių priemonių, kurias Komisija vėliau dar detaliau išnagrinės.

Taip pat noriu pasakyti, kad ES 2020 m. strategijoje daug kartų minimos sąvokos „mokestis“ ir „apmokestinimas“, kurių nebuvo pirmesniuose strateginiuose dokumentuose. Manau, kad Komisija skiria daug dėmesio apmokestinimo srities vystymo klausimams.

Apibendrinamas norėčiau pabrėžti, kad Komisija remia ir palaiko išsamią analizę pasauliniu mastu apie galimą skirtingų pažangių finansinių priemonių, pvz., finansinių sandorių mokesčio, naudą ir žalą. Norėčiau padėkoti Parlamentui už susidomėjimą ir dalyvavimą svarstant šį klausimą.

Pirmininkas. Gavau pasiūlymą dėl rezoliucijos⁽¹⁾, kuris pateiktas Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu remiantis Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalimi baigiantis diskusijoms.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2010 m. kovo 10 d., trečiadienį, 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Proinsias De Rossa (S&D), *raštu*. – Jau seniai pritariu finansinių sandorių mokesčiui (FSM) arba, kaip jį vadina šalininkai JAV, finansinių spekuliacijų mokesčiui. James Tobin buvo vienas iš pirmųjų, pasiūliusių šią idėją kaip pasaulinių finansų rinkų stabilizavimo priemonę, siekiant surinkti pinigų vystymuisi finansuoti. Galingi finansiniai spekuliantai atmetė šią idėją, kaip ir galingų šalių vyriausybės, pavadindamos ją neįgyvendinama. Ištikus krizei TVF nagrinėja jos galimumą, ir turime reikalauti, kad dėl lobistų poveikio ekspertų parengta ataskaita netaptų nuvilianti ar nenaudinga. Šiuo metu turime priemonių, pvz., SWIFT sistemą Europoje, kuri sukuria galimybes įvesti tokį mokestį. Tačiau ir toliau pateikiami senieji melagingi argumentai, prieštaraujantys atliktų tyrimų rezultatams; „tai gali būti apeinama, tai būtų našta vartotojams“. Finansų krizė, kurią sukėlė nesąžiningi finansiniai spekuliantai, kurie ir toliau kraunasi turtus ir kurių veikla parklūpdė pasaulio ekonomiką, turi būti suvaldyta. Vis didėjantis pritarimas FSM, kaip visuomeninės nuomonės išraiška, turi skatinti vyriausybės imtis veiksmų, o ne nusileisti žmonėms, kurių godumas niekada nebus patenkintas.

18. Bendros mokėjimų eurai erdvės (angl. SEPA) sukūrimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – žodinis klausimas Komisijai dėl bendros mokėjimų eurai erdvės (angl. SEPA) (O-0027/2010), kurį pateikė Sharon Bowles. .

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

Sharon Bowles, *autorė*. – Pone pirmininke, mano pirmtakas, prieš tai vadovavęs Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui, 2009 m. kovo 12 d. pateikė rezoliuciją dėl bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA). Kadangi pokyčių sulaukėme nedaug, 2010 m. kovo mėn. pateikiau savo rezoliuciją. Galiu pasakyti, kad iš tikrųjų tikimės pažangos iki 2011 m. kovo mėn. vidurio.

Komisija įdėjo daug pastangų ir 2009 m. rugsėjo mėn. pateikė SEPA planą. Sutariame dėl veiksmų šešiose prioritetinėse srityse, tačiau dauguma Komisijos konsultacijų respondentų minėjo, kad reikia apibrėžti užbaigimo datą, siekiant paraginti veikti tuos, kurie norėtų uždelsti. Tai pačios Komisijos žodžiai. Negalima pasakyti dar aiškiau, todėl siūlome privalomą užbaigimo datą nustatyti ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d.

Gyvename laikais, kai vis daugėja tarpvalstybinių pirkimų ir sutarčių. Svarbu sukurti bendruosius standartus šiems tarpvalstybiniam mokėjimams, kreditų pervedimams ir tiesioginiams nurašymams, siekiant užtikrinti gerą bendrosios rinkos veikimą ir augimą. Vartotojams daug patogiau, kai nereikia tikrinti, ar kitose šalyse sudaryti skirtingi susitarimai, ar pasijusti netikėtai užkluptiems, jeigu tokie susitarimai iš tikrųjų sudaryti.

Taigi vartotojai palankiai vertina šį projektą, tačiau jie turi būti saugūs, todėl reikia susirūpinti, jei nėra pakankamos tiesioginio debeto operacijų valdymo ir įgaliojimų vykdymo kontrolės. Mokėjimo sistemos sudaro vieną trečiąją bankų veiklos išlaidų, todėl bankams naudinga, kad būtų sukurta SEPA, tačiau jie negali visko padaryti savaip. Europos mokėjimų taryba turi pripažinti, kad vartotojai nerimauja dėl sukčiavimų ir piktnaudžiavimo jų pasitikėjimu, taip pat asmenų, prižiūrinčių šį procesą. Kai kurie užimti žmonės gali nepastebėti naujo sandomio, ypač jeigu suma nėra didelė. Todėl vartotojui turi būti suteiktos galimybės turėti papildomų apsaugos priemonių dėl tiesioginio debeto. Neteisinga teigti, kad bankai užsiima sukčiavimu. Bankai nesukūrė padirbtų čekių praktikos. Pvz., Prancūzijoje susidurta su problemomis dėl sukčiavimo pasirašant ant antrosios čekio pusės, kai bankui būdavo pateikiami čekiai, pagal kuriuos lėšos būdavo pervedamos į trečiųjų asmenų sąskaitas. Tai atsitiko praėjus ketveriems metams po to, kai JK Finansinių paslaugų tarnyba panaikino su tuo susijusias spragas. Neužtenka išspręsti šių problemų papildomu reguliavimu ar papildomai siūlant paslaugas, kurios neapsaugo nė vieno. Tai sukčiautojo privilegija. Neužtenka tai atlikti kiekvienoje šalyje. Tai tarptautinio sukčiautojo privilegija.

Todėl, Komisijos nary, tikimės, kad būsite griežtas, spręsite šias problemas ir iki 2010 m. rugsėjo 30 d. pateiksite sprendimus dėl SEPA tiesioginio debeto sistemos.

Šiais metais turėtų akivaizdžiai padidėti valdžios institucijų naudojimas SEPA, todėl dabar tinkamas metas paraginti tas valstybes nares, kurios neplanuoja dalyvauti apklausose. Taip pat raginame, kad tos – o gal reiktų sakyti toji – valstybė narė, kuri neišsprendė esamų tiesioginio debeto įgaliojimų teisėtumo problemos, imtųsi ir išspręstų šią problemą. Gali būti, kad kita kliūtis – daugiašalių operacijų mokestis už mokėjimus banko kortelėmis, ir vėlgi tai reikia spręsti, atsižvelgiant į konkurencijos politiką.

Tai svarbūs klausimai, todėl, Komisijos nary, sakome, kad atėjo laikas būti griežtam ir nustatyti užbaigimo datą, kad galėtume sėkmingai pereiti prie SEPA klausimo ir imtis šio projekto, kuris turi didelę reikšmę bendrajai rinkai.

Michel Barnier, *Komisijos narys*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, malonu jus ir vėl matyti, ir norėčiau pradėti savo kalbą, išreikšdamas pritarimą S. Bowles išsakytoms mintims, t. y. kad vartotojams reikia saugumo. Tai atspindi užmojį, apie kurį kalbėjau per klausymus šiame Parlamente, kad vartotojai susigrąžintų vidaus rinką, įgyvendinant specifinius projektus. Vienas iš jų – bendra mokėjimų eurais erdvė (SEPA). Tai sudėtingas projektas, tačiau jo tikslas – paprasti finansiniai pervedimai Europoje – pateisina mūsų veiksmus.

Ponia S. Bowles, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti Parlamentui už jo paramą SEPA ir pateikti konkrečius atsakymus į penkis S. Bowles užduotus klausimus, kuriuose tiksliai atspindi problema, kurią privalome spręsti. Taip pat nepamiršau parengiamojo darbo, atlikto P. Berėso ir J. Gauzès'o, labai teigiamų ir įdomių pranešimų, susijusių su SEPA.

Ponia S. Bowles, esate teisi, teigdama, kad nustatytas terminas suteiktų SEPA projektui postūmį, kurio jam reikia. Esu tuo įsitikinęs. Nustatytas galutinis terminas duotų teigiamų rezultatų. Teisinė pozicija taptų aiškesnė, būtų galima planuoti reikalingas investicijas ir panaikinti dviejų mokėjimo sistemų – nacionalinės ir europinės – veikimą, dėl kurio patiriamos tik nereikalingos išlaidos.

Terminas sukuria sąlygas teisėkūrai. Mano komandoje šiuo metu analizuojamos įvairios galimybės, ir šią analizę ruošiamasi baigti kitą pavasarį. Ja remdamiesi nustatysime, kokie veiksmai bus patys veiksmingiausi. Galiu užtikrinti, kad tai bus paremta teisės aktais.

Šiuo metu – kovo mėn. pradžioje – iš tikrųjų dar per anksti paskelbti užbaigimo datą. Girdėjau, kad siūlėte 2012 m., ponias S. Bowles, ir tai atsiminsiu. Kad ir ką nuspręstume, turime nustatyti operatoriams pereinamąjį laikotarpį, pvz., 12 mėn. pavedimams ir mažiausiai 24 mėn. išėmimui. Teisėkūros iniciatyva galėtų būti naudinga ir tuo, kad būtų galima išspręsti kai kuriuos jūsų rezoliucijoje ir Ekonomikos ir finansų reikalų taryboje iškeltus klausimus, siekiant pagerinti vartotojams SEPA produktų kokybę.

Antras svarbus dalykas, ponias S. Bowles, yra tas, kad mums reikalingas aiškumas dėl daugiašalių operacijų mokesčių. Tai svarbu finansavimo požiūriu, taip pat SEPA kortelių ir išgryninimo tobulinimo klausimais. 2009 m. pabaigoje Komisija paskelbė diskusijų dokumentą, kuriame pateikti nauji duomenys ir įvairi vartotojų nuomonė šiuo klausimu. Netrukus paanalizuosime visuomenės apklausos rezultatus. Be abejo, šį klausimą reikia nagrinėti, atsižvelgiant į jo suderinamumą su konkurencijos politika, už kurią atsakingas mano kolega J. Almunia.

Vis dėlto norėčiau pareikšti keletą pastabų. Iki 2012 m. lapkričio mėn. veikia trumpalaikė pereinamoji pinigų išėmimo sandoriams, pagal kurią galima taikyti iki 8,8 proc. dydžio daugiašalių operacijų mokesčių vykdant tarptautinius sandorius. Tačiau norėčiau pabrėžti, kad šiuo metu Europoje daugiau nei 70 proc. pinigų išėmimo sandorių vykdomi, netaikant daugiašalių operacijų mokesčio. Taigi neatrodo, kad daugiašalių operacijų mokestis galėtų būti vienintelis mokestis, kuris užtikrintų finansavimą, ar veiksmingiausias mokestis.

Dėl kortelių – Komisija, kaip žinote, priėmė sprendimą netaikyti „MasterCard“ tarptautinio daugiašalių operacijų mokesčio. Toks pat sprendimas priimtas ir dėl „Visa“ kortelių. Sprendimas dėl „MasterCard“ apskųstas Teisingumo Teismui. Šiame procese, ypač šių mokesčių lygio ir tipo atžvilgiu, Europos Komisija jau išaiškino taisykles. Galutiniam Teismo sprendime turėtų būti suteiktas tvirtesnis teisinis pagrindas šiam klausimui.

Trečia, kaip jau minėjau per klausymus, pritariu Europos iniciatyvai dėl kortelių. Privačią sektorių išplėtotos tam tikros iniciatyvos, pvz., Monnet projektas, „PayFair“ ir Europos mokėjimo sistemų aljansas. Ponia S. Bowles, ponios ir ponai, netrukus susitiksiu su pagrindiniais šios rinkos veikėjais, kad galėtume kartu įvertinti jų pasiryžimą judėti į priekį, galbūt suderinti iniciatyvas ir nubrėžti veiksmų gaires. Kartu Komisija konkurencijos taisyklių atžvilgiu analizuos kortelių sistemų atstovų pateiktus argumentus, siekdama pagrįsti jų finansinę sistemą.

Ketvirtasis klausimas susijęs su valdymo ateitimi. Kaip žinote, SEPA sistemai nėra jokios naudos iš europinės valdymo sistemos. Todėl kartu su Europos centriniu banku ėmėmės iniciatyvos įkurti SEPA tarybą, kuri susidėtų iš tam tikro skaičiaus aukšto lygio mokėjimų sektoriaus atstovų ir vartotojų atstovų. Tikslas – ne priimti sprendimus, o palengvinti dialogą ir užtikrinti, kad SEPA projektas būtų tinkamai įgyvendintas. Pirmas susitikimas vyks pavasarį.

Ponia S. Bowles, ponios ir ponai, asmeniškai informuosiu Parlamentą apie SEPA tarybos darbą, visų pirma per susitikimus su Ekonomikos ir pinigų politikos komitetu.

Paskutinis klausimas susijęs su vartotojų interesais ir jų gerbimu – šią temą jau minėjo S. Bowles. Deja, banko mokėjimų sektoriuje dažnai nenoriai pripažįstami vartotojų interesai. Europos mokėjimų tarybos valdymą galima tobulinti, skatinant skaidrumą ir atsižvelgiant į vartotojų interesus. SEPA taryba padarys gerą pradžią, siekiant šių patobulinimų.

Taip pat ketinu imtis tiesioginių veiksmų sprendžiant konkrečius klausimus, visų pirma tobulinant pinigų išėmimo sistemą. Netrukus Komisija su Europos centriniu banku kreipsis į Europos mokėjimų tarybą, prašydama, kad ji, atsižvelgdama į vartotojų interesus, įvestų tam tikrus pakeitimus. Negaliu atmesti galimybių, kad Komisijai gali tekti imtis tam tikrų priemonių įveikti iškilusias kliūtis, siekiant, kad būtų atsižvelgta į vartotojų interesus.

Pone pirmininke, ponias S. Bowles, ponios ir ponai, manau, supratote, kad esu pasiryžęs imtis veiksmų ir įgyvendinti SEPA, kaip jau minėjau sausio mėn. Žinoma, pasikliauju Parlamento parama ir jūsų pasiryžimu įgyvendinti šiuos patobulinimus.

Jean-Paul Gauzès, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, neabejoju jūsų pasiryžimu, o ką tik pasakytoje kalboje jau atsakėte į klausimus, kuriuos ketinau užduoti ir kurie keliami šioje rezoliucijoje.

Tiesiog priminsiu, kad temos sudėtingumas kyla iš to, kad Bendra mokėjimų eurais erdvė (SEPA) – tai mokėjimų institucijų, visų pirma bankų, iniciatyva. Taip pat galiu pasakyti, kad Mokėjimo paslaugų direktyva, kurią man teko garbė pristatyti, parengta siekiant nustatyti ir apibrėžti teises priemones, kurios reikalingos įvedant šią Europos mokėjimų sistemą. Kitas direktyvos tikslas – padidinti konkurenciją mokėjimų srityje,

o II antraštinėje dalyje nustatomos sąlygos mokėjimų institucijoms įkurti, taip siekiant panaikinti bankų monopolį.

Ši sudėtinga pradžia iš dalies paaiškina vėlavimą, tačiau tiesa ir tai, kaip minėjote, kad mokėjimo paslaugų įstaigos – bankai – rodo tam tikrą nenorą įgyvendinti šią priemonę. Pateikiamas paaiškinimas: išlaidos. Esu tikras, kad tai jau žinote, tačiau norėčiau pasiūlyti jums idėją: pvz., Prancūzijoje SEPA įgyvendinimo kaina yra didesnė negu perėjimo prie euro procedūros kaina.

Taip pat iškilo tarpbankinių atsiskaitymų mokesčio klausimas, kurį reikia aptarti. Yra dvi problemos. Pirmoji, kaip jau minėjote – konkurencijos taisyklių laikymasis, o antroji, kuri taip pat negali būti ignoruojama, yra ta, kad mokėjimo paslaugos yra komercinė mokėjimų institucijų veikla, už kurią turi būti teisingai atlyginta. Smerkiama tik galimybė vienašališkai, savavališkai ir be konsultacijų nustatyti tarpbankines maržas, kai jos tampa nepagrįstai didelės.

Komisijos nary, pasikliaujame jumis ir manome, jog sugebėsite užtikrinti, kad sukurta bendra mokėjimų rinka leis sparčiai įgyvendinti europines priemones dėl pavedimų ir tiesioginio debeto procedūrų.

Udo Bullmann, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, bendra mokėjimų eurai erdvė – tai svarbi ir netgi esminė priemonė kuriant bendrąją Europos rinką. Šis klausimas svarstomas tik J. Gauzès'o dėka. Mano frakcijos nariai palaiko šią idėją ir tikisi, kad erdvė puikiai veiks. Asmeniškai taip pat neprieštarauju, kad būtų nustatytas pereinamasis terminas, tačiau man ne itin svarbu, ar tai truks tris, keturis ar penkis mėnesius, o svarbu, kad ji veiktų.

Ar erdvė iš tikrųjų veiks, priklauso nuo dviejų dalykų. Pirma, poveikio sektoriui, kuris privalo būti palankus galutiniam vartotojui. Šiuo metu negalime skleistų nepagrįstų gandų, slapto pasipriešinimo ar siekio sugrįžti prie senosios sistemos. Taigi, erdvė privalo tinkamai veikti, visų pirma tų, kuriems teks ja naudotis, atžvilgiu.

Antra, ši erdvė neabejotinai turi duoti naudos ekonomikai. Čia norėčiau paminėti vieną dalyką, kuris vis dar kelia nesutarimų – kaip turi būti skaičiuojamas tiesioginis debetas. Panašu, kad ekonomikos požiūriu čia dar negalime pasiūlyti pagrįsto modelio. Vis dar yra kliūčių, vis dar yra nesutarimų, ir jeigu ekonominiu požiūriu negalime pasiūlyti tokio bendro modelio, kuris veiktų Europos Sąjungoje, tada Komisija – kaip ir nurodoma šiame rezoliucijos pasiūlyme – privalo per tam tikrą laiką, pvz., iki metų pabaigos, pateikti konkrečių pasiūlymų. Neturėtų susidaryti tokia padėtis, kai veikiame ekonomikos nenaudai ir reikalaujame pereinamojo termino, nesiimdami iniciatyvos pašalinti pasipriešinimą, kurio mokėjimo paslaugų teikėjai akivaizdžiai negali įveikti savarankiškai. Kad viskas veiktų sklandžiai, reikės bendruomenės iniciatyvos. Toks mūsų požiūris į šias diskusijas.

Martin Ehrenhauser, nepriklausomų Parlamento narių vardu (NI). – (DE) Pone pirmininke, puiku, kad turime eurą. Kitu atveju tokios mažos šalys kaip mano gimtoji Austrija 2007 m. finansų krizės metu būtų patyrusios didžiulį spaudimą.

Tačiau kita euro pusė – nuoseklumo ir atskaitomybės stoka, ir, be abejonės, šia tema turime keletą klausimų Komisijai. Pirma, kas atsakingas už kontrolės euro sistemoje stoką? Antra, kas atsakingas už tai, kad anksčiau nebuvo susivokta dėl neteisingų Graikijos biudžeto ataskaitų? Trečia, ar nėra taip, kad kalbant apie Graikiją, tikroji problema – Ispanija? Ketvirta, ar Europos Komisija gali garantuoti, kad Ispanija nepateikia iškraipytų biudžeto ataskaitų, ir kokių veiksmų imasi šiuo atžvilgiu?

Reikalauju aiškumo, skaidrumo ir, pirmiausia, kad atsakingi asmenys prisiimtų atsakomybę. Tik tada, kai šie asmenys prisiims atsakomybę, galėsime garantuoti, kad galų gale bus nuosekliai laikomasi žaidimo taisyklių.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau pabrėžti, kad teisinga bendras procedūras vykdyti kartu su bendra valiuta. Reikia apsispręsti, kaip šios bendros procedūros, kurios dar nėra įgyvendintos visoje Bendroje mokėjimų eurai erdvėje, galėtų būti vykdomos tiek geriau.

Kita vertus, galiu pakankamai aiškiai pasakyti, kad vis dar turime pritaikyti vidaus tvarkos taisykles tam tikrose teritorijose. Esu iš šalies, kurioje labai plačiai paplitusios tiesioginio debeto procedūros, nes jomis siekiama palengvinti tam tikrų periodinių mokėjimų vykdymą.

Procedūra, kuri šiuo metu planuojama vidaus tvarkos taisyklėse, labai biurokратиška ir labai sudėtinga, todėl, Komisijos nary, man būtų labai malonu, jei atsižvelgiant į galutinę datą – ko visi ir siekiame – būtent šios srities klausimai būtų dar kartą svarstomi. Viena vertus, neturėtų būti palikta vietos sukčiavimui, – tai

tarptautinės srities problema, – tačiau, kita vertus, turėtų būti palikta galimybė taikyti vietinius mokesčius; žurnalo prenumeratos, draudimo išmokų, mobiliojo telefono sąskaita ir pan. turėtų ir toliau būti tvarkomos suinteresuotų bendrovių, remiantis paprasta procedūra.

Tai mano prašymas, ir šiai temai skyrėme atitinkamą pastraipą pasiūlyme dėl rezoliucijos, taigi norime prisidėti užtikrindami, kad sėkmingai valstybėse narėse veikiančios procedūros ir toliau galėtų būti vykdomos, sukūrus Bendrą mokėjimų eurais erdvę.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tikriausiai visi turime vieningą poziciją dėl Komisijos nario pateiktų atsakymų į klausimą ir esame už juos dėkingi. Jie atitinka Europos Parlamento tikslus.

Antra, norėčiau pasakyti, kad bankų srities savireguliacijos metodas, kurį pasirinkome SEPA, yra toks metodas, kurį taikant puikiai veikia visos institucijos ir per labai trumpą laiką prie SEPA prisijungia keletas šimtų bankų. SEPA – bendrosios rinkos dalis, ji didesnė už euro zoną, tačiau vis dar nėra išbaigta. Esu už nuoseklų, įpareigojantį galutinės datos nustatymą, nes tikiuosi, kad nustatę šią datą, padidinsime spaudimą, kad būtų sprendžiami einamieji klausimai, ir sugriežtinsime įsipareigojimą pradėti nuoseklų šio proceso įgyvendinimą. Tai padės visiems dalyviams dar kartą iškelti klausimus, kurie turi būti išspręsti. Bendra data būtina siekiant kuo greičiau ir veiksmingiau įgyvendinti SEPA, taip pat geriausiai užtikrinant tinkamumą bendrajai rinkai.

David Casa (PPE). – Pone pirmininke, SEPA – pagirtina iniciatyva, kuri neabejotinai atneštų daug naudos, siekiant gerinti tarptautinių mokėjimų veiksmingumą ir sujungti suskaldytas nacionalines euro mokėjimų rinkas į bendrąją vietinę rinką, sukuriant vartotojams sąlygas bet kurioje erdvės vietoje mokėti eurais, nenaudojant grynųjų pinigų, tiesiog turint banko sąskaitą ir mokėjimo priemonių rinkinį.

Be to, Europos ekonomikai taip pat būtų labai naudinga, kad būtų sumažintos bendrosios išlaidos dėl kapitalo judėjimo regione, nes šiuo metu jos sudaro nuo dviejų iki trijų procentų bendrojo vidaus produkto. Turime nepamiršti, kad galutinis SEPA tikslas buvo visoje Europoje sukurti vidaus mokėjimų erdvę, ir, be abejo, nėra lengva pasiekti tokį plataus užmojo tikslą, visų pirma dėl būtinybės surasti kompromisus tarp neretai nesuderinamų europinės bankų bendruomenės interesų.

Ekonomikos krizė sutrukdė įgyvendinti SEPA procesą; tai brangus procesas, ir suprantama, kad bankai šiuo metu turi kitų, skubėsiu prioritetinių sričių. Turėtų būti atlikta esamos padėties analizė, ir, mano nuomone, turėtų būti kuo greičiau nustatytas realistiškas grafikas.

Labai svarbu nustatyti teisiškai pagrįstą perėjimo prie SEPA priemonių terminą, kaip ką tik minėjo mano kolega O. Karas. Nepriimtina, kad iki šiol nėra patvirtintas konkretus tvarkaraštis. Požiūris, kad vidaus standartams reikia leisti veikti lygiagrečiai su SEPA, yra neveiksmingas ir galintis atnešti prieštaringų rezultatų.

Todėl raginu Komisijos narį ir Komisiją įnešti tikrumo į šį trapų sektorių ir užtikrinti, kad galiausiai būtų nustatyta teisiškai pagrįsta perėjimo prie SEPA priemonių data.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Norėčiau pranešti, kad mano šalyje, Rumunijoje, imamasi svarbių žingsnių, susijusių su perėjimo prie SEPA įgyvendinimu. 2009 m. rugsėjo mėn. Direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų perkelta į Rumunijos teisės aktus. Dar 2007 m. Rumunijos bankų asociacija, Europos mokėjimų tarybos narė, prisiėmė palaikančiosios organizacijos vaidmenį, prisijungiant prie SEPA sistemų. Iš tikrųjų, perėjimas prie SEPA kreditų pervedimo bus užbaigtas iki euro įvedimo datos, o kol kas tik penki bankai per artimiausius trejus metus planuoja prisijungti prie SEPA tiesioginio debeto sistemos.

Viešasis administravimas atlieka esminį vaidmenį perėjimo prie SEPA procese. Viešosios institucijos, kartu su komunalinėmis įstaigomis, telekomunikacijų operatoriais ir draudimo bendrovėmis gali suteikti reikiamą postūmį, siekiant paskatinti perėjimo prie SEPA procesą. Rumunijos finansų ministras pranešė, kad Rumunija prisijungs prie SEPA sistemų nedelsiant, kai tik bus įvestas euras.

Dėkoju.

Michel Barnier, Komisijos narys. – (FR) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti visiems kalbėjusiems už jų įnašą į šias diskusijas. Per S. Bowles įvadinę kalbą mane labai sujaudino tai, kad visi Parlamento nariai vieningai palaikė Bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) sukūrimą, kaip jau buvo praeityje. Tai patvirtinama ir rezoliucijos projekte. Tai dvejų metų senumo projektas, ir manau, kad dabar jis turi būti įgyvendintas. Dar kartą norėčiau pabrėžti, kad mane sujaudino vieningumas, kuris vėl buvo parodytas vos prieš akimirka, svarstant poreikį nustatyti terminą.

Taigi patvirtinu savo pasižadėjimą nustatyti šį terminą. Prašyčiau man duoti keletą savaitių laiko, – manau, tas laikotarpis bus praleistas naudingai, – kad galėčiau susitikti su visais svarbiausiais bankininkystės sektoriaus veikėjais. Po trumpų konsultacijų – šiuo ir kitais susijusiais klausimais dėl tinkamo SEPA įgyvendinimo – kuomet skubiau priimsiu sprendimą, kaip ragino S. Bowles.

SEPA bus sėkminga tik tuo atveju, jeigu bus visiškai patenkinti vartotojų ir šia sistema besinaudojančių žmonių lūkesčiai. Kalbu apie verslą, visų pirma apie smulkųjį verslą, vartotojus ir nacionalines administracijas. Komisija tikisi, – ir ji dirbs šia kryptimi, – kad įgyvendinant SEPA bus atsižvelgta į vartotojų interesus. Norėčiau pasakyti E. Băsescu, kad būtina atkreipti dėmesį į naujųjų valstybių narių pastangas – žinau, kad šios pastangos dedamos jūsų šalyje ir kitose šalyse – visiškai dalyvauti SEPA projekte, kuriuo visi esame suinteresuoti.

Galiausiai, dėl kortelių norėčiau pasakyti, kad per klausymus minėjau, jog reikia didesnio aiškumo, sprendžiant šį klausimą. Kartoju dar kartą, kad man reikia kelių savaitių arba daugiausia kelių mėnesių, kad galėčiau surengti susitikimus, siekdamas sužinoti pagrindinių veikėjų planus ir išsiaiškinti, ar jie pasirengę koordinuoti arba suderinti savo pastangas dėl galimos europinės kortelių sistemos finansinio modelio. Dėl konkurencinės struktūros, kurioje turėtų veikti ši kortelių sistema, tai yra klausimas, kurį iškelsiu per susitikimus su pagrindiniais bankų sektoriaus veikėjais.

Norėčiau jums padėkoti, ponie pirmininke, ponios ir ponai, už naudingą ir didelę paramą, kurią dar kartą išreiškėte SEPA projektui. Ji atitinka Europos Komisijos įsipareigojimą.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2010 m. kovo 10 d., trečiadienį, 12.00 val.

19. Tam tikrų tipų bendrovių metinės finansinės atskaitomybės nuostatos, susijusios su mikrosubjektais (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Klausio-Heinerio Lehne pranešimas (A7-0011/2010) Teisės reikalų komiteto vardu dėl tam tikrų tipų bendrovių metinės finansinės atskaitomybės nuostatų, susijusių su mikrosubjektais (COM(2009)0083 – C6-0074/2009- 2009/0035(COD)).

Klaus-Heiner Lehne, pranešėjas. – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, tai pranešimas apie projektą, kurio Parlamente siekėme daugelį metų, ir dabar galbūt galėsime žengti dar vieną žingsnį sėkmės link.

Siekėme išlaisvinti mikrosubjektus – kalbame apie tokias bendroves, kurios labai mažos, turi vos keletą darbuotojų, minimalius apyvartos ir pelno rodiklius ir kurios veiksmingai veikia tik regioniniu ar vietiniu lygmeniu, pvz., nedidelė kepykla, dažytojas ar dekoruotojas – nuo atskaitomybės įsipareigojimų. Bendradarbiaudami su Taryba – kalbame apie keletą kartų papildytą ketvirtąją direktyvą – Parlamente pakartotinai mėginame tai įgyvendinti. Paskutinis mėginimas – L. Van den Burgo pranešimas 2008 m. pabaigoje. Tada nesugebėjome išspręsti šio klausimo derybose su Taryba. Todėl 2008 m. gruodžio mėn. Parlamente beveik vienbalsiai patvirtinta rezoliucija, kurioje Komisijai siūlėme teisėkūros požiūriu pradėti įgyvendinti mikrosubjektų išlaisvinimo procedūrą. Taip ir buvo padaryta. Komisija pateikė pasiūlymą ir padarė tai, ko Parlamentas ir prašė. Be to, Europos Komisijos įsteigtas komitetas – E. Stoiberio grupė, kurios nariai suinteresuoti mažinti biurokratiją – taip pat pristatė savo požiūrį į šią problemą ir nurodė, kad tai būtų pagrindinė priemonė, siekiant palengvinti Europos mikrosubjektų našą. Tai galimybė sutaupyti iš viso 6,3 mlrd. EUR. Be to, nereikia pamiršti, kad būtent mikrosubjektai itin kenčia nuo biurokratinės našos.

Šis Komisijos pasiūlymas – geriausias kovos su biurokratija ir Europos Sąjungos politikos, nukreiptos prieš biurokratiją, pavyzdys, todėl jis labai svarbus. Yra labai daug pagrindų priežasčių, kodėl šis pasiūlymas teisingas. Dabar mūsų aptariama direktyva veikia nuo 1978 m. Ji skirta stambiajam ir vidutiniam verslui. Ši direktyva niekada nebuvo skirta mikrosubjektams. Tai, kad mikrosubjektams taikomi šios direktyvos įsipareigojimai, t. y. finansinės atskaitomybės tvarkymas, kuri savo struktūra ir sudėtinėmis dalimis iš esmės yra tokia pati, kaip didelėms įmonėms taikomi reikalavimai, reiškia, kad visiškai neatsižvelgiama į tai, kas iš tikrųjų reikalinga, taip pat į mikrosubjektų poreikius. Jeigu mikrosubjektui reikia paskolos, toks balansas visiškai nieko vertas. Be to, norėčiau atkreipti dėmesį, kad dauguma šių mikrosubjektų – tai patvirtina ir Komisijos atlikti tyrimai – visiškai nesupranta savo ataskaitų. Dar kartą pabrėšiu, kad jų vertė beveik lygi nuliui. Skiriant paskolą, didžiausias dėmesys skiriamas pinigų srautui. Pvz., svarbus likvidumas ir rezervai, kuriuos galima aktyvuoti. Tai yra dalykai, kurie iš esmės negali būti nustatyti pagal balansą, bent jau šia forma; tai tėra tik atsitiktinis vaizdas, kuris visiškai nerodo, ar tokia įmonė verta gauti paskolą, ar ne.

Tai taip pat nėra konkurencijos klausimas, priešingai, nei girdėjome iš lobistų. Dažniausiai tokios įmonės nekonkuruoja bendrojoje rinkoje, tarptautinėje veikloje. Jos veikia regioniniu arba vietos lygmeniu. Todėl ši problema niekaip nesusijusi su bendrąja rinka. Be to, bendroji rinka nėra savaime pabaiga. Svarbu ir gerai, kad ją turime. Tačiau jos taisyklės turėtų būti taikomos bendrajai rinkai, tarptautinei prekybai, o ne dalykams, kurie veikia tik viduje ir svarbūs tik nacionalinei ekonomikai.

Todėl reikia padėti tašką šioje pabaigos neturinčioje istorijoje. Turėtume patvirtinti šį pranešimą. Tai suteiktų galimybę Tarybai persvarstyti šį klausimą ir galbūt išardyti esamą kvalifikuotą mažumą. Tai būtų naudinga Europos smulkiajam verslui.

Michel Barnier, *Komisijos narys*. – (FR) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti ir pasidžiaugti dviejų pranešėjų darbu: ką tik kalbėjusio Teisės komiteto pirmininko K. Lehne ir D. Sterckxo. Norėčiau priminti, kad, kaip teigė K. Lehne, ši Komisijos direktyva – tai atsakas į Parlamento pageidavimą. Parlamentas 2008 m. gruodžio 18 d. priėmė rezoliuciją. Joje Komisijos buvo prašoma parengti teisėkūros pasiūlymą, kuriuo būtų leidžiama valstybėms narėms išskirti mikrosubjektus iš finansinės atskaitomybės direktyvos srities.

Kartu E. Stoibero vadovaujamos aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų subjektų grupės administracinei naštai mažinti nariai taip pat akivaizdžiai pritarė šiam pasiūlymui, kaip ką tik minėjo K. Lehne.

Galiausiai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas taip pat remia šį pasiūlymą supaprastinti finansinės atskaitomybės procedūras. Taigi padėtis yra tokia.

Kodėl ši priemonė tokia svarbi? Sukūrus bendrą pranešimų sistemą, šiuo pasiūlymu būtų leista valstybėms narėms suvienodinti visiems mikrosubjektams keliamus reikalavimus ir paversti juos tinkamesniais. Šis naujasis požiūris turėtų padėti iš esmės sumažinti mikrosubjektų patiriamas išlaidas.

Pone K. Lehne, kalbėjote apie keletą milijardų eurų. Pats asmeniškai turiu savo komandos pateiktus skaičius, kurie rodo, kad būtų galima daugiausia sutaupyti 6,3 mlrd. EUR. Net jeigu šis skaičius būtų mažesnis, tai, mano nuomone, paragintų toliau diskutuoti šiuo klausimu, siekiant skatinti Europos mikrosubjektų veiklą. Tai dar viena priežastis, kodėl siūlau kuo greičiau patvirtinti šį pasiūlymą dėl mikrosubjektų.

Jei turėtume šį pasiūlymą įtraukti į bendresnę atskaitomybės direktyvos persvarstymo struktūrą, kaip siekia Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nariai, tai neabejotinai užtruktų ilgiau. Galbūt prireiktų net keleto metų, kol įsigaliotų šios nuostatos.

Būtent dabar, ponios ir ponai, girdžiu kritiką, pastabas ir pasiūlymus iš abiejų pusių ir norėčiau pamėginti į jas atsiliepti ir nuraminti jus dėl trijų konkrečių dalykų.

Pirma, pasiūlymas suteikia valstybėms narėms galimybę, kuria jos gali pasinaudoti arba nepasinaudoti. Kitaip tariant, valstybės narės gali pasilikti turimas taisykles ir nekeisti nacionalinių nuostatų.

Antra, norėčiau pabrėžti, kad šiuo pasiūlymu siekiama supaprastinimo ir subsidiarumo. Siekdami, kad viešojo ir verslo sektoriaus atstovai suprastų ir pasinaudotų vidaus rinkos pranašumais, neturime primesti europinio lygmens taisyklių, išskyrus tuos atvejus, kai tai būtina. Manau, kad šiuo konkrečiu mikrosubjektų atveju dabartinės taisyklės pernelyg griežtos.

Trečia, priešingai tam, kas galėjo būti pasakyta, šis pasiūlymas nebūtinai visiškai atleidžia mikrosubjektus nuo visų finansinės atskaitomybės reikalavimų. Žinau, kad tuo susirūpinta kai kuriose valstybėse narėse. Teisės reikalų komiteto pateiktas kompromisas šiuo klausimu pakankamai aiškus. Šios įmonės turės pildyti patvirtinančius dokumentus, kuriuose aiškiai atsispindėtų sandoriai ir esama finansinė padėtis.

Baigdamas šią ižanginę kalbą ir prieš išgirdamas jūsų pastabas, norėčiau asmeniškai paraginti šių rūmų narius paremti šį pasiūlymą. Suinteresuotieji subjektai laukia šio sprendimo, ir manau, kad dabar reikia stipraus ženklo iš Parlamento tam, kad šis klausimas būtų toliau nagrinėjamas. Mes visi pritariame supaprastinimui. Manau, kad šis pasiūlymas, kurį tvirtai palaiko Teisės reikalų komiteto vadovas, yra tokio supaprastinimo pavyzdys, ir tikiuosi, kad mikrosubjektai netrukus galės naudotis pagal šį projektą sutaupytais lėšomis.

Dirk Sterckx, *Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomonės pranešėjas*. – (NL) Pone pirmininke, džiaugiuosi, kad plenariniame posėdyje galų gale galime pateikti Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto poziciją; to negalėjome padaryti prieš kelias savaites. Sutinku su pagrindine Komisijos idėja, kad mažųjų įmonių administracinė našta privalo būti palengvinta ir – kaip minėjo K. Lehne – turi būti nubrėžta riba tarp didelių ir mažų įmonių.

Tačiau pateiktame pasiūlyme šis tikslas, kuriuo paaiškinama Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pozicija, nepasiektas. Tai, kad nėra metinių finansinių ataskaitų, apsunkina mažųjų įmonių galimybes gauti informaciją apie kitas įmones. Šiuo metu įvairiose valstybėse narėse susiklosčiusi skirtinga padėtis, ir tam nepritariu, ypač mažųjų įmonių, kurios nėra patyrusios šioje srityje, atžvilgiu. Todėl norėčiau paprašyti Parlamento narių paremti mūsų poziciją.

Prašome atlikti išsamų poveikio vertinimą, kuris apimtų ne tik 6,3 mlrd. teigiamų rezultatų, bet ir neigiamą poveikį – Komisija pamiršo apie tai užsiminti. Administracinį supaprastinimą geriausia būtų atlikti kaip Bendrovių teisės direktyvos persvarstymo dalį, nes tokiu atveju ji visus vienodai paveiktų. Tokiu būdu galėtų būti įvesti supaprastinimai ir nubrėžtos ribos. Trečia, sukursime vienodą direktyvą visoms valstybėms narėms, stipresnę vidinę rinką ir tikrą administracinį supaprastinimą.

Tadeusz Zwiefka, *PPE frakcijos vardu*. – (PL) Pone pirmininke, gerai suprantame, kaip smarkiai mikrosubjektai skiriasi nuo mažųjų ir vidutinių įmonių, ką jau kalbėti apie didelius ekonominius subjektus. Todėl norėčiau atkreipti dėmesį į išorinius veiksnius, kurie nepalankūs tokių įmonių veiklai. Jie apima tiek makroekonominius veiksnius, pvz., įstatymų bazę, mokesčius ir biurokratiją, tiek mikroekonominius veiksnius, pvz., sunkumus išlikti neprasiskolinus ir mažą finansinį likvidumą. Kokie šios padėties padariniai? Per pastaruosius keletą metų mikrosubjektų, išgyvenusių pirmuosius savo veiklos metus, skaičius svyravo apie 60 proc. Tai reiškia, kad daugiau nei trečdalis naujai įsikūrusių mikrosubjektų rinkoje dalyvavo trumpiau nei vienus savo veiklos metus. Be to, jei suvoksime, kad daugelyje valstybių narių mikrosubjektai sudaro daugiau nei 90 proc. visų ekonominių subjektų, tada diskusijos dėl administracinių kliūčių ir įvairių kitų kliūčių mažinimo, visų pirma buhalterijos srityje, tampa labai svarbios.

Taip pat svarbu, kad diskusijose didžiausias dėmesys būtų skiriamas ne tik supaprastinimui, bet ir finansinės atskaitomybės reikalavimų poveikiui mažosioms šios rūšies įmonėms. Diskusijose dėl supaprastinimo dažniausiai vyrauja išlaidų klausimas, o diskusijose dėl atskaitomybės reikalavimų svarbos nagrinėjami finansinių ataskaitų ir individualių vartotojų poreikių klausimai. Yra daug bruožų, kurie skiria šias įmones nuo didelių bendrovių ir kurie skatina įvesti supaprastintą reguliavimą. Visų pirma, įvesti visuotiniai standartai turėtų daug mažiau pranašumų nei didelių bendrovių atveju. Standartų taikymas sukeltų išlaidų ir pelno disbalansą. Norint pasiekti tinkamą išlaidų ir pelno balansą, reikia mažinti išlaidas.

Antra, finansinės atskaitos neatlieka svarbiausio vaidmens dėl mikrosubjektų savininkams keliamų informacijos reikalavimų, nes šie savininkai paprastai būna šeimos nariai. Diskutuodami apie pokyčių poreikį finansų krizės sąlygomis, neturime pamiršti, kad krizę sukėlė ne mikrosubjektai.

Françoise Castex, *S&D frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, kaip pranešėjas ir Komisijos narys pažymėjo, šis pasiūlymas dėl direktyvos iš tikrųjų sulaukė daugumos pritarimo Parlamente.

Vis dėlto Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija šį pasiūlymą vertina kritiškai, nes jis gali atsisukti prieš žmones, kuriuos siekiame paremti. Siekdami palengvinti verslo sąlygas, rizikuojame iš jų atimti skaidrumą ir pasitikėjimą, kurie būtini jų valdymui ir veiklos dinamikai.

Manau, kad pirmiausia turime išsiaiškinti, kokios yra ribos ir kas iš tikrųjų yra tie mikrosubjektai. Tai mažoji arba vidutinė įmonė, turinti daugiau kaip dešimt darbuotojų ir didesnę nei 1 mln. EUR apyvartą. Kad ir kokią valstybę nagrinėsime, mikrosubjektai sudaro didžiąją verslo įmonių dalį.

Tikriausiai tiesa, kad tai vietiniu lygmeniu veikiantys subjektai, kurie retai dalyvauja Bendrijos rinkoje, tačiau tai nereiškia, kad jiems turi būti panaikintos finansinės atskaitomybės taisyklės. Jie susiduria su atskaitomybės taisyklėmis, kai tenka bendradarbiauti su bankinėmis institucijomis ar partneriais arba sudaryti sutartis su fiskalinėmis, ekonominėmis ar socialinėmis institucijomis. Tokiais atvejais jiems turės būti taikomos atskaitomybės taisyklės ir galbūt teks sumokėti didesnę kainą negu už įprastą ataskaitą, nes šie subjektai turės atitikti tam tikrus kriterijus, kurie nebūtinai taikomi rengiant paprastas ataskaitas.

Nenorėčiau, kad būtų įdiegta tokia sistema, kurioje išpareigojimas teikti metinę finansinę ataskaitą atsirastų už įprastos Europos Sąjungos sistemos ribų. Tai ne vien tik konkurencijos problema. Tai tiesiog ekonominės integracijos ir Bendrijos teisės klausimas, taip pat vienodų sąlygų visoms įmonėms Europos Sąjungoje nustatymo klausimas.

Atsižvelgiant į išvardytus dalykus, pakankamai aišku, kad atskaitomybės reikalavimų mažosioms ir vidutinėms įmonėms supaprastinimas yra reikalingas. Be to, turime tris iniciatyvas, kuriose siekiama šio tikslo: šiandien mūsų svarstomą pasiūlymą, Tarptautinių finansinės atskaitomybės standartų sistemą ir Ketvirtosios bei

Septintosios apskaitos direktyvų, dėl kurių Europos Komisija netrukus turėtų pateikti pasiūlymus, persvarstymo procedūras.

Pažadėjome šiuos pasiūlymus pateikti 2010 m. Gali atrodyti, kad šis laikotarpis ištęstas, tačiau nematau, kad toks ištęsimas rengiant šiuos tris pasiūlymus yra pagrįsta priežastis skubėti ir abejingai atlikti darbą, nes, nors jais siekiama to paties tikslo, tikriausiai šie pasiūlymai nebus parengti vienodai, ir manau, Komisijos nary, kad verslo įmonėms būtų priimtinau ir aiškiau, jei joms pateiktume atskirą ir apibendrintą atsakymą, leidžiantį pritaikyti įsipareigojimų supaprastinimą, kurio visi siekiame, atsižvelgdami į tikrąją mažųjų įmonių padėtį.

Problema ta, kad Europos Komisija delsia siūlyti persvarstyti šias direktyvas, o tai mums kliudo svarstyti ir spręsti šį klausimą. Todėl prašau Europos Komisiją paspartinti dialogą dėl šių lengvatų, kurios šiuo metu atskiria ekonomines institucijas ir Europos ekonomines grupes, taip pat parengti poveikio vertinimą.

Alexandra Thein, ALDE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kaip Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos šešėlinė pranešėja, tiesiog negaliu suprasti, kaip kas nors gali kliudyti išlaisvinti mikrosubjektus – noriu pabrėžti, kad būtent mikrosubjektus, o ne mažąsias ir vidutines įmones – nuo kasmetinių finansinės atskaitomybės įsipareigojimų. Čia kalbame ne apie vidutinę eksporto įmonę, turinčią šimtą darbuotojų iš Badeno-Viurtembergo, o apie mažas amatininkų įmones, gėlių parduotuvių, kepyklėles už kampo, naujai įkurtas IT verslą pradedančias bendroves. Ilgus metus politikai nuolat kartoja, kad būtent šie mikrosubjektai turi būti išlaisvinti ir nacionaliniu, ir Europos lygmeniu. Dabar labiau nei bet kada juos reikia išlaisvinti nuo nereikalingų išlaidų, šiuo atveju nuo nereikalingų išlaidų mokesčių konsultantams, o ne nuo kitų esminių išlaidų – Belgijoje metinės finansinės ataskaitas rengia teisininkai, Prancūzijoje rengia auditoriai – ir nuo nereikalingo darbo, taip pat administracinių kliūčių dėl dabartinės finansų ir ekonomikos krizės.

Dabar, kai Komisija pagaliau pateikė pasiūlymą, kurio Parlamentas taip ilgai prašė, staiga visi skeptikai ir nepritariantys susirūpino. Tik septyni procentai iš tų mikrosubjektų, apie kuriuos kalbame, vykdo tarptautinę veiklą. Todėl pagal subsidiarumo principą iš viso neturėtų būti jokio reguliavimo Europos lygmeniu. Padėtį dar labiau blogina tai, kad finansinės atskaitomybės taisyklės ir toliau orientuotos į didelių ir vidutinių įmonių poreikius ir visiškai nepritaikytos mikrosubjektams, apie kuriuos nuo pat pradžių kalbame.

Girdžiu opozicijos argumentus, pirma, kad smulkiajam verslininkui gali prireikti paskolos, o tokiu atveju jis neturės ką pateikti bankui. Norėčiau pabrėžti, kad kiekvienas, susipažinęs su Bazelio II sistema, žino, jog bankui metinė balanso ataskaita geriausiu atveju yra puikus priedas, ir nieko daugiau. Antra, galimų kreditorių apsauga: tokių kreditorių, kurie remiasi metinėmis balanso ataskaitomis, yra mažuma. Man dirbant teisininku, kai būdavo parduodamos tokio dydžio įmonės, niekada nesusidūriau su pirkėju, kuris būtų rėmęs metinėmis ataskaitomis, kad ir kokio tipo jos būtų. Trečia, Europos Sąjungos pietinės valstybės narės – taip, būtent tos, kurios kaip tik dabar nuolat gėdingai minimos laikraščių straipsniuose – siekia išlaikyti senąją tvarką. Jos tai gali padaryti, nes šis reguliavimas nėra privalomas. Beje, valstybės, kurios iš mikrosubjektų reikalauja metinių finansinių ataskaitų todėl, kad neturi veiksmingo mokesčių administravimo ir kontrolės, išskyrus metines finansines ataskaitas, neturėtų nustepti, susidūrusios su nesurenkamais mokesčiais ar sukčiavimu.

Todėl prašau visus Parlamento narius, ypač socialdemokratų, balsuoti už šias taisykles, visų pirma dėl to, kad K. Lehne iš Teisės reikalų komiteto atsižvelgė į visus nerimą keliančius dalykus kompromisinėse nuostatose, po kurių nebuvo pateikta jokių svarbių argumentų.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (Klausimas, užduotas pakėlus mėlynąją kortelę, pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį) Pone pirmininke, ar F. Castex sutinka, kad jos pateiktas prašymas atidėti pasiūlymą, kol bus atliktas poveikio vertinimas, iš tikrųjų prilygsta atsakymui „ne“?

Françoise Castex (S&D). – (Atsakydama į mėlynosios kortelės klausimą pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį) (FR) Pone pirmininke, suprantu klausimą. Jei šis pasiūlymas bus atmestas, jis bus grąžintas rengėjams, ir tada galėsime numatyti atlikti poveikio vertinimą.

Kaip jau sakiau, nesame nusistatę prieš finansinės atskaitomybės taisyklių supaprastinimą mažosioms įmonėms, ypač dėl to, kad turime tiek daug direktyvų ir priemonių, kad jas reikia persvarstyti, siekiant išaiškinti padėtį.

Mes tiesiog manome, kad užuot supaprastinę taisykles, šiuo pasiūlymu sukelsime nesaugumą verslo įmonėms.

Kay Swinburne, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, šis pasiūlymas dėl mikrosubjektų atleidimo nuo tam tikrų atskaitomybės reikalavimų toli gražu nėra tobulas, todėl ECON komitete mūsų frakcija palaikė

ECON pranešėją D. Sterckxą, prašydama Komisiją toliau siekti padėti mikrosubjektams ir MVĮ visoje ES gerokai sumažinti našta, atmesti šį pasiūlymą ir atlikti labai reikalingą Ketvirtosios ir Šeštosios bendrovių teisės direktyvų persvarstymą tam, kad būtų galima pateikti daug reikšmingesnį pasiūlymą.

Komisijos atliktas poveikio vertinimas ir teiginiai, kiek daug naudos gautume iš šio pasiūlymo, verčia susirūpinti. Panašu, kad šiame pasiūlyme numatytos labai ribotos galimybės. Tačiau šiais ekonominio sunkmečio laikais svarbu atsiminti, kad padeda net ir maži dalykai.

Tikiuosi, kad pritarus šiai priemonei, bent jau viena mažoji įmonė mano rinkimų apygardoje Velse gaus naudos iš šių lengvatų. Tai nebus sidabrinė kulka, kuri išspręs visas recesijos sukeltas problemas, todėl neturėtume į šią mažytę priemonę žiūrėti kaip į didžiulį laimėjimą. Bet jei šios lengvatos gali palengvinti veiklą bent kelioms įmonėms šiuo sunkiu ekonominiu laikotarpiu, tokiu atveju nederėtų joms užkirsti kelio.

Cornelis de Jong, GUE/NGL frakcijos vardu. – (NL) Pone pirmininke, kaip paprastai, džiaugiuosi, kai Europos Sąjungoje retkarčiais panaikinamos kokios nors taisyklės, nes jų jau turime tiek daug, kad jos tampa našta ir piliečiams, ir įmonėms. Tačiau turime pasirinkti teisingai, ką panaikinti, pvz., viešųjų pirkimų taisykles, kurios iš tikrųjų pernelyg griežtos ir sudėtingos.

Kita vertus, pareiga skelbti metines ataskaitas nėra tokia taisyklė, kurią turėtume panaikinti, net pačioms mažiausiosioms įmonėms (mikrosubjektams). Nesant aiškaus ir skaidraus finansų administravimo, įmonės negalėtų gauti paskolų, ir apskritai taptų daug sunkiau plėtoti verslą. Duomenys rodo, kad finansų administravimas mikrosubjektams neretai yra problema. Jei metinės ataskaitos nebus būtinos ir jų nereikės pateikti kaip informacijos šaltinio, tada vienintelis likęs šaltinis bus mokesčių tikslais rengiami dokumentai. Tačiau kas gali garantuoti, kad jie bus tokie patikimi, kaip patvirtintos metinės ataskaitos? Siekiant įrodyti jų patikimumą, reikėtų atlikti 100 proc. visų mokesčių deklaracijų ir lydimųjų dokumentų auditą. Panašu, kad mokesčių administracijos ir smulkusis verslas iš tikrųjų gali be to apsieiti.

Todėl sutinku su Ekonomikos ir pinigų politikos komitetu, kuris siūlo atmesti Komisijos pasiūlymą. Ši priemonė – viena iš tų, dėl kurių gali nukentėti daug mažųjų įmonių, o būtent to šiuo metu Parlamente mažiausiai siekiame, nes dabar mums be galo reikalingos mažųjų ir vidutinių įmonių kuriamos darbo vietos.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, šiuo metu JK yra 2 460 000 bedarbių. Jaunimo nedarbas JK siekia 20 proc. Jaunimo nedarbas Prancūzijoje siekia 24 proc. Italijoje – 25 proc., o Ispanijoje – net 39 proc. Per pastaruosius dvejus metus didelės bendrovės nuolat atleidinėjo žmones iš darbo ir toliau atleidinėja.

Daugiausia vilčių bedarbiams teikia mažosios ir vidutinės įmonės. Tačiau ES direktyvos apsunkina mikrosubjektų galimybes sėkmingai veikti. ES reglamentai užkerta kelią jų augimui, ir tik Komisija galų gale pateikia puikų pasiūlymą atleisti mikrosubjektus nuo kai kurių finansinės atskaitomybės reikalavimų. JK turime daugiau nei 1,7 mln. labai mažų įmonių. Jeigu šios įmonės galėtų įdarbinti bent po vieną papildomą darbuotoją, didelė JK nedarbo problema iš esmės būtų išspręsta.

Visi gavome D. Sterckx ir jo draugų aplinkraštį. D. Sterckx ir jo draugai prieštarauja šiam pasiūlymui, remdamiesi tuo, kad labai mažų įmonių išskyrimas iš ES direktyvų, reglamentuojančių finansinę atskaitomybę, kažkaip prieštarauja bendrosios rinkos principams. Tai visiškai absurdiškas argumentas, kurį tikriausiai galėtų sugalvoti tik ALDE frakcijai priklausantis EP narys iš Belgijos. Žinau, kad šiame Parlamente kritikuodamas Belgiją ar belgus, būsite nubaustas, tačiau norėčiau, kad šiek tiek prisimintume istoriją. Prieš devyniasdešimt šešerius metus Didžioji Britanija įsitraukė į Pirmąjį pasaulinį karą, siekdama apsaugoti Belgijos teritorinį vientisumą. Manau, D. Sterckx iš dalies galėtų atlyginti skolą, atsisakydamas pastangų sugriauti Didžiosios Britanijos ekonomiką ir apskritai Didžiąją Britaniją kaip tautinę valstybę.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, užduotą pakėlus mėlynąją kortelę, pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Dirk Sterckx (ALDE). – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti pirmiau kalbėjusiam nariui už Didžiosios Britanijos prieš daugelį metų suteiktą pagalbą.

Norėčiau užduoti jam tokį klausimą: jeigu paprašytume Komisijos persvarstyti dvi direktyvas, kurias rengiamasi priimti šiais metais, ir sukurti bendrą sistemą, ar tai netaptų kliūtimi mūsų siekiui – atlikti administracinį supaprastinimą?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pone pirmininke, atsakysiu vienu žodžiu: taip. Šiuo metu smulkiojo verslo srityje reikia atlikti administracinį supaprastinimą.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Pone pirmininke, norėčiau pradėti kalbą, padėkodamas K. Lehne už mums pristatytą pranešimą, už dialogo palaikymą ir atvirumą šiuo klausimu, taip pat už įsitikinimą, kad reikia ginti mikrosubjektus.

Šiandien aptariama priemonė turi savo istoriją, ir ji labai svarbi siekiant įveikti krizę ir atleisti mažąsias įmones nuo brangių ir biurokratinių reikalavimų, kurie neužtikrina didesnio skaidrumo.

Siekiant įmonių ir valstybės santykių skaidrumo, svarbu apibrėžti jų mokestinius įsipareigojimus. Negalima nustatyti vienodų reikalavimų visiškai skirtingoms įmonėms. Negalima nustatyti vienodų reikalavimų mažosioms ir didelėms įmonėms.

Atėjo metas ginti mažąsias ir vidutines įmones, taigi žodžius paversti veiksmais. Tai tinkamas laikas nustatyti paprastesnes ir mažiau kainuojančias priemones, skirtas MVĮ, kuriomis būtų galima sukurti daugiau darbo vietų ir padėti įmonėms plėstis.

Deja, Europoje susiduriame su problema, nes daugelis mažųjų įmonių uždaromos, todėl neturėtume atlikti vertinimų; turime tiesiog imtis veiksmų.

Būtent tai partija, kuriai aš atstovauju, pasiūlė Portugalijos parlamentui. Todėl raginu įvairioms frakcijoms priklausančius Parlamento narius iš Portugalijos balsuoti už šią priemonę, taip darant spaudimą Portugalijos Vyriausybei, kad būtų atsisakyta blokavimo pozicijos, kurios, deja, laikomasi Taryboje.

Norėčiau apibendrinti pabrėždamas, kad tai pranešimas, kuriuo galime žengti labai svarbų žingsnį į priekį, ne tik įveikdami krizę, bet ir siekdami mažosioms įmonėms taip reikalingo supaprastinimo ir išlaidų sumažinimo.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pone pirmininke, be abejonės, turėtume pritarti siekiui sumažinti administracinę naštą mikrosubjektams, taip pat siekiui apsaugoti mikrosubjektus nuo vienodų finansinės atskaitomybės reikalavimų mikrosubjektams ir didiesiems veikėjams. Tačiau ar šis tikslas iš tikrųjų gali būti pasiektas šiuo Komisijos pasiūlymu, ar jūsų, K. Lehne, pranešimu, ir apie ką kalbame, vartodami žodį „mikrosubjektai“? F. Castex apie tai jau užsiminė. Tačiau norėčiau smulkiau panagrinėti šį klausimą.

Mikrosubjektai dažnai nebūna tokie jau maži. Pvz., Austrijoje tai – ne gryniaisiais pinigais pagrįstos atskaitomybės klausimas, o uždarytų akcinių bendrovių, ribotos atsakomybės bendrovių, ribotos komercinės partnerystės bendrovių ir korporacijų klausimas. Visos kartu jos sudaro 90 proc. visų įmonių, ir kiekvienoje iš jų įdarbinta mažiau nei dešimt darbuotojų, o tai ir paaiškina padėtį.

Neigiamas ribotos atsakomybės aspektas turėtų būti įsipareigojimas teikti finansines ataskaitas, tačiau, kaip jau minėta iš pradžių, šios ataskaitos neprilygsta didžiųjų įmonių teikiamoms ataskaitoms, todėl nereikėtų panaikinti finansinių ataskaitų teikimo reikalavimo. Užuo visiškai pašalinus mikrosubjektus iš Ketvirtosios direktyvos veikimo srities, reikėtų aiškiai apibrėžti ir nustatyti mažesnius reikalavimus šioms įmonėms, persvarstant Ketvirtąją ir Septintąją direktyvas.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dabartinė ekonomikos krizė aiškiai mums parodė, kad Europa pradeda dusti ir nesuspėja su kitų pasaulio šalių, pvz., Azijos, ekonomikų dinamiškumu ir ekonomikos plėtra.

Mūsų verslo aplinkos organizacija yra gremėzdiška ir sustabarėjusi. Pažvelkite į prekybininkus Kinijoje ir Indijoje. Pabandykite spėti, kiek savo darbo laiko jie skiria įvairių ataskaitų ar pranešimų apie savo verslą pildymui? Nė kiek! Ir pažvelkite į mūsų prekybininkus. Pvz., pagal šalies įstatymus įmonės savininkas privalo pateikti tuos pačius verslo duomenis ir ataskaitas su tam tikrais pakeitimais keturioms skirtingoms valstybės institucijoms: mokesčių inspekcijai, komerciniam registru, sveikatos draudimo įstaigai ir statistikos biurui. Jeigu pamirštama pateikti kokius nors duomenis, geriausiu atveju skiriama didelė bauda, o blogiausiu atveju valdžia gali įmonę uždaryti. Keturi valstybės institucijos neduoda ramybės įmonei, atima iš jų laiką ir lėšas, nes visą biurokratinę sistemą „maitina“ mokesčiai, kuriuos moka verslo įmonės. Visus duomenis neabejotinai galėtų surinkti viena valstybės institucija, ir netgi ne tokia didelė.

Kaip pasiekti šį tikslą? Panaikinti beverčius teisės aktus, supaprastinti ir racionalizuoti administravimą ir suteikti daugumai pareigūnų galimybę užsidirbti pragyvenimui taip, kaip sąžiningi prekybininkai, arba susitaikyti, kad mus ištiks mūsų legendinių karališkųjų regentų, kurie 1618 m. buvo nepatenkintų čekų išmesti pro Prahos pilies langus, likimas. Reikėtų kuo greičiau pradėti įgyvendinti pirmąjį pasiūlymą.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, esu vienas iš MVĮ tarpfrakcinės darbo grupės vadovų. Daugelis iš mūsų bendradarbiavo rengdami Europos smulkiojo verslo aktą. Manau,

kad mus visus vienija noras padėti smulkiąjam verslui, todėl pritarsime pasiūlymui supaprastinti ir mažinti našta smulkiąjam ir vidutiniam verslui.

Be abejo, šiandien išgirstos nuomonės atrodo labai patrauklios. Tačiau jeigu tai, ką išgirdome, atrodo taip patrauklu, kodėl nesigirdi plovimų iš visų pusių? Kodėl tiek daug skirtingų pavyzdžių, kurie, nepaisant šio „supaprastinimo“, nėra sutinkami entuziastingais plovimais? Taip elgiamasi dėl tam tikrų priežasčių. Ar naujasis reglamentas suderinamas su Basel II? Daugelį metų skatinome taikyti bendrąsias finansinės atskaitomybės procedūras, o dabar staiga siekiame jas panaikinti.

Siekiame europinių sprendimų ir supaprastinimų, o ne nacionalinių sprendimų, ne teisinės fragmentacijos. Būtų ribojama mikrosubjektų tarptautinė veikla. Išlaisvinimas nuo įsipareigojimo teikti metines ataskaitas iš tikrųjų nereiškia palengvinimo, nes daugelyje valstybių narių vis tiek turime rinkti tuos pačius duomenis, tik kitu pavadinimu. Be abejo, kreditingumo stebėseną taptų dar sudėtingesnė. Mažosios įmonės taip pat turėtų laikytis ataskaitų apie įmonės veiklos kokybę standartų. Kitu atveju kyla pavojus prarasti skaidrumą.

Besiplečiančios įmonės privalo laikytis tokių standartų, kurie nebuvo taikomi mikrosubjektams, ir šiuo atveju valstybių narių pasirinkimo laisvė silpnina vieną bendrą rinką. Todėl pritariu Ketvirtosios ir Septintosios bendrovių teisės direktyvų persvarstymui, nes tai padėtų sukurti atitinkamą reglamentavimą ir palengvinimą.

Marianne Thyssen. – (NL) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, be abejonės, biurokratijos našta reikia mažinti, ir Europa turi atlikti savo vaidmenį, ir tai ypač svarbu, sprendžiant mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ), kurios labiausiai dėl to kenčia, problemas. Tačiau tai nereiškia, kad turime visiškai atsisakyti tam tikros sistemos.

Komisijos pasiūlymo patvirtinimas reikštų, kad būtų pradėta taikyti skirtinga metinių ataskaitų praktika, priklausomai nuo įmonės buveinės ir galbūt nuo to, ar veikla didesniu ar mažesniu mastu vykdoma Bendrijos viduje. Bet kokių atveju tokios taisyklės taptų kliūtimi augti mažosioms įmonėms ir sukurtų kliūtis tarptautinei veiklai.

Be to, – tai kelia nerimą ir kitiems šio Parlamento nariams, – numatomą supaprastinimą pakeistų kitokia administracinė našta, pvz., prašymas pateikti informaciją mokesčių inspekcijai, galimiems paskolos teikėjams ir netgi profsąjungoms; visa tai būtų daroma siekiant skaidrumo. Taip pat neturėtume pamiršti, kad įmonėms reikia žinoti apie savo padėtį, o pavyzdinga apskaita, aiškos metinės ataskaitos ir tvarkingai parengti pranešimai suteikia galimybę gauti šią informaciją.

Nors tikimasi sumažinti našta, gali atsitikti ir taip, kad ji padidės, o būtent to daugelis MVĮ organizacijų atstovų, veikiančių įvairiose šalyse ir Europos lygmeniu, baiminasi. Aš taip pat to baiminuosi. Todėl, nors ir labai vertinu gerus Komisijos ketinimus, taip pat K. Lehne ir Teisės reikalų komiteto atliktą darbą, negaliu pritarti šiam pasiūlymui.

Tačiau palaikau D. Sterckx'o parengtą Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomonę, kurioje raginama atlikti išsamų poveikio vertinimą prieš Ketvirtosios bendrovių teisės direktyvos persvarstymą, apie kurį mums pranešta. Tai planuojama atlikti šiais metais, todėl nebūtų labai ilgai uždelsta.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Pone pirmininke, mano kalba bus tiesiog santrauka. Viskas jau pasakyta, tiek už, tiek prieš dabartinės formos direktyvą. Tikiu, kad niekas iš čia esančių nėra nusiteikęs prieš mus, siekiančius mažinti finansinių ataskaitų reikalavimus palengvinant mikrosubjektų veiklą. Tačiau man atrodo, kad sustojome pusiaukelėje, arba norėtume sustoti, ir tiesiog neturime drąsos žengti į priekį.

Visi žinome, kad finansinės ataskaitos reikalingos, jų reikia net mažiausioms įmonėms tam, kad jos galėtų įrodyti savo verslo padėtį. Šiuo metu tai gali būti Basel II, mokesčių deklaracijos ir kt. Ateityje gali būti naudojamos kitos priemonės, perimtos iš kitų šalių, – pvz., JAV ir pan., – ir jas turėsime taikyti. Tačiau šiuo metu galime žengti žingsnį į priekį ir apsvarstyti, kaip galėtume pakeisti finansinės atskaitomybės nuostatas. Tokioje konkurencingoje teritorijoje kaip Europa turi būti įmanoma kartą ir visiems laikams sukurti tikrai konkrečias direktyvas ir, mano nuomone, skirtas ne tik mikrosubjektams, bet ir stambiajam verslui.

Ir stambiojo verslo atveju pastangos, – tai žinau iš teisininkės patirties, – kurias reikia įdėti, kad reikalingi duomenys būtų pateikti ir vėliau analizuojami kartu su keliais kolegomis, yra didžiulės. Reikia įdėti daug darbo ir išlaidų. O mikrosubjektai iš viso negali to sau leisti. Todėl jeigu ketiname spręsti šių įmonių problemas ir iš tikrųjų norime keisti finansinės atskaitomybės nuostatas, persvarstydami Ketvirtąją ir Septintąją bendrovių teisės direktyvas, raginu ir apsvarstyti administracinės naštos supaprastinimą, ir sukurti praktiškas ir aiškias direktyvas.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Ačiū jums, pone pirmininke, Komisijos nary, jeigu šiais laikais kas nors nuspręstų steigti įmonę, bent jau iš pradžių tai būtų mikrosubjektas.

Visi žinome, kad šiuo metu Europa kenčia nuo krizės ir nedarbo. Siekiant išspręsti nedarbo problemą, Europoje mums reikia įkurti kuo daugiau įmonių. Galime daryti išvadą, kad mums reikia kuo daugiau naujų mikrosubjektų, todėl turime daryti viską, kad padėtume jiems sklandžiai veikti. Tiesą sakant, mes turime galimybę tai padaryti, būtent Komisijos pasiūlymą atleisti mikrosubjektus nuo įsipareigojimo teikti finansines ataskaitas, ir taip palengvinti jų veiklą ir įsteigimą. Tai Europoje sumažintų nedarbo problemą. Tai turime padaryti dėl daugelio priežasčių. Pirmą, turime suprasti, kaip jau pabrėžiau, kad praktiškai visos naujos įmonės yra mikrosubjektai, bent jau iš pradžių. Todėl mažindami reikalavimus, mažiname ir išlaidas, taip pat palengvinsime šių įmonių veikimą. Antra, tokių įmonių finansinėms ataskaitoms parengti reikalingos pastangos viršija pačios įmonės arba valstybės gaunamą naudą. Jeigu reikia prašyti banko paskolos, bankas prašo naujausios ataskaitos, rodančios dabartinę įmonės padėtį, o ne prieš pusę metų ar metus buvusią padėtį. Trečia, tai praktiška priemonė, kurią taikydami galime pradėti įgyvendinti Komisijos siekį 25 proc. sumažinti MVĮ našatą iki 2020 m. Todėl ir raginu savo kolegas Parlamento narius ne tik kalbėti apie paramą MVĮ, bet ir paversti savo žodžius veiksmais ir patvirtinti šią rezoliuciją siekiant palengvinti mikrosubjektams jų našatą. Ačiū.

Lara Comi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, nors mažosios ir vidutinės įmonės turi vis didesnę reikšmę Europos ekonomikai, jos vis dar neturi pakankamai paskatų savo žinioje.

Europos Komisija parengė ir įgyvendino tam tikras priemones, kurios buvo specialiai skirtos padėti tokioms įmonėms. Principas „pirmiausia galvokime apie smulkiuosius“ yra teisingas, o juo remiantis labai svarbu ir derėtų visų pirma pasirūpinti smulkiosiomis įmonėmis ir skatinti jų veiklą verslo aplinkoje.

Administracinių išlaidų mažinimas, procedūrų supaprastinimas ir galimybių patekti į rinką gerinimas, didinant konkurencingumą – tai esminės priemonės, kurios gali padėti įveikti krizę. Manau, kad K. Lehne pasiūlymas palengvinti mikrosubjektų metinės finansinės atskaitomybės našatą, mažinant administracinės biurokratijos lygį, turi būti vertinamas palankiai.

Taip pat pritariu minčiai, kad valstybėms narėms reikia suteikti pasirinkimo laisvę, nors ir ribotą, kaip taikyti šią direktyvą. Atsižvelgiant į tai, kad Europos Sąjunga dar nepasiekė visiško teisinio sektoriaus suderinimo, manau, kad tarpiniuose etapuose reikia įgyvendinti tam tikras lengvatas.

Mąstydamas apie savo šalį, kuri garsėja klestinčia biurokratija, manau, kad būtinai reikia supaprastinti finansinės atskaitomybės procedūras, kaip jau daroma kai kuriuose regionuose, įvedant elektronines procedūras, kurias taikant nebūtinas techninis konsultavimas ar papildomos išlaidos. Tai žingsnis į priekį.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, esu apstulbinta savo kolegų Parlamento narių diskusijų, nes jie, viena vertus, kalba apie sąlygų mažosioms ir vidutinėms įmonėms supaprastinimą, tačiau atėjus laikui imtis veiksmų dėl mikrosubjektų – tik apie jas šiandien ir kalbama, ne apie kitas įmones – yra linkę dar kartą atsakyti neigiamai. Mes negalime iš pradžių reikalauti, o vėliau pasakyti – „ne“.

Bendravau su daugeliu mikrosubjektų. Jie tikisi ir laukia šių taisyklių pakeitimo. Taip pat kalbėjausi su regioninių bankų atstovais, kurie labai aiškiai pasakė, kad jiems nebūtų jokių problemų dėl finansinių ataskaitų pakeitimo; jie bet koku atveju naudoja kitokius duomenis. Be to, nebus visai jokių pokyčių skaidrumo klausimu, nes – kaip jau paaiškino Komisijos narys – nuostatos tebegalios, todėl skaidrumas bus išlaikytas. Prekyba nenukentės, nes mikrosubjektai nedaro įtakos Europos rinkai prekybos visoje Europoje požiūriu.

Raginu Parlamento narius kartu žengti šį žingsnį, ir dėkoju K. Lehne ir komitetui už puikiai atliktą darbą.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, sutinku su daugeliu M. Thyssen, O. Karaso ir F. Castex argumentų. Nepaisant to, norėčiau iškelti tokį klausimą: atsižvelgiant į pasiektą kompromisą, kuriame išlaikomos pačių valstybių sprendimų galimybės, ar turėtume užkirsti kelią šiai direktyvai, kuri yra teigiamas žingsnis į mikrosubjektų veiklos supaprastinimą?

Jei galėčiau, Komisijos nary, norėčiau pateikti atvirą pasiūlymą. Pirmiausia siūlyčiau, kad Parlamentas pritartų K. Lehne pasiūlymui, o jūs atsižvelgtumėte į tai, kas ką tik pasakyta kitų direktyvų tobulinimo klausimu. Taip labai greitai pasiektume susitarimą: dėl mažųjų įmonių atskaitomybės taisyklių ir europinės sistemos šioje srityje.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, kaip ir dauguma kolegų, šiandien ryte kėliausi ketvirtą valandą, kad čia atvykčiau, bet džiaugiuosi sulaukęs diskusijų pabaigos, nes dvi paskutinės mūsų aptartos temos man suteikė daug vilčių.

Galimybė vien tik rankos mostu sutaupyti 6,5 mlrd. EUR yra labai svarbi. Kita vertus, tai tik patvirtina daugelio kritikų išreikštą mintį, kad Europos Sąjunga – per daug biurokратиška, tačiau mes bent jau turime sąžinės ir drąsos tai pripažinti ir imtis atitinkamų veiksmų, priešingai negu bankai, kurie iki šiol nepripažino savo kaltės ir neapgailestauja dėl savo veiksmų.

Beje, tai rodo, kad Europoje biurokratijos kur kas daugiau, nei manome, ir ją turime panaikinti, kad pasiektume nustatytą 25 proc. tikslą, ir juo greičiau tai padarysime, tuo geriau.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, išgyvename patį ekonomikos krizės įkarštį, ir nereikia net sakyti, kad mikrosubjektų atleidimas nuo įstatymuose numatytų jų įsipareigojimų rengti ir skelbti metines ataskaitas yra pagirtina paramos mažosioms ir vidutinėms įmonėms priemonė, todėl sutinku su pranešėju. Tiesa, kad tokie veiksmai mažina bendrovių veiklos išlaidas, didina jų pelną ir tikriausiai įneša teigiamą indėlį išlaikant darbo vietas.

Tačiau, ir manau, kad tai kelia nerimą daugeliui Parlamento narių, turime būti ypač atsargūs dėl metodų ir priemonių, kurias taikysime suteikdami skubią paramą šiam pažeidžiamam ekonomikos sektoriui. Tikslas turi būti suteikti pagalbą, o ne – būtent pabrėžiu – nesuteikti galimybės šioms įmonėms dengti ir slėpti tikrąją finansinę padėtį ir viską, kas turės įtakos jų būsimai veiklai.

Todėl manau, kad iš esmės turėtume palaikyti Komisijos pasiūlymą ir jam pritarti, taip pat būti atsargūs, kad mūsų susitarimai ateityje neiškraipytų mūsų tikrųjų tikslų, t. y. pagalbos bendrovėms.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Iš tikrųjų turbūt šiandien niekas neabejoja, kad labai mažas įmonės būtina visapusiškai skatinti ir remti, ir aš manau, kad pats geriausias būdas yra kiek įmanoma mokesčių sumažinimas kiekvienoje Europos Sąjungos valstybėje, taip pat įregistravimo, išregistravimo dokumentų reikalavimų supaprastinimas ir daugelis kitų dalykų. Šiandien nuskambėjo viena mintis, kad norint paimti iš banko paskolą vis tiek reikės teikti tam tikrą informaciją ir ne tik ataskaitas, bet reikės teikti ir dar kai kurią papildomą informaciją, kad bankai žinotų. Aš pasisakau už tai, kad ir valstybė turi žinoti, kokie vyksta procesai, ir todėl kalbant apie pačių ataskaitų pateikimą aš vis dėlto manau, kad yra labai svarbu galbūt tas ataskaitas supaprastinti, bet taip, kad mes nepažeistume elementarių skaidrumo reikalavimų ir įmonių principų.

Michel Barnier, Komisijos narys. – (FR) Pone pirmininke, nors jau vėlu, svarstome temą, kuri, kaip ką tik minėta, yra labai svarbi. Klausiausi kiekvieno kalbėjusio nario kalbos ir nematau, kad yra nors vienas narys, nepritariančias idėjai mažinti administracinę naštą įmonėms, kurias vadiname „mikrosubjektais“. Norėčiau priminti – patikrinome šiuos skaičius savo komandoje – kad mūsų aptariamas pasiūlymas galėtų turėti įtakos beveik penkiems milijonams Europos įmonių.

Vis dėlto, klausydamasis jūsų kalbų, pastebėjau, kad yra skirtingų nuomonių ir nesutarimų dėl grafiko, ponias F. Castex, ir (arba) dėl to, kaip tai turi būti padaryta. Norėčiau dar kartą pakartoti tai, kuo esu įsitikinęs. Pareiškiau Parlamentui, – kai prašėte stoti prieš jus, – kad visuomenė, vartotojai ir, kaip jau minėjau, mažosios ir vidutinės įmonės turi atgauti vieną bendrą rinką, t. y. Europos rinką.

Todėl su dideliu užsidegimu galime toliau tobulinti šį tekstą per būsimą dialogą su Taryba. Manau, – kaip jau minėjo K. Lehne, – kad mums reikia šio ženklo. Suprantu, kad Dartmuto grafas pasakė – gana retai skiriamą – komplimentą Komisijai. Jis pasakė: „bent kartą Komisija kažką daro“. Aš atkreipiau dėmesį į jūsų pastabas. Dabar, kai ketiname dirbti kartu, tikiuosi jums įrodyti, jog Komisija dažnai dirba tinkamai, naudingai ir konkrečiai, ir vis dar tikiuosi įtikinti jus ryžtingiau ir dažniau paremti Komisijos pastangas. Toks mano nusiteikimas šio Parlamento atžvilgiu: nors ir utopiška, tačiau nežadu pasiduoti, ir įtikinsiu jus, kad Parlamento remiama ir neretai jo raginimu Komisija atlieka naudingus darbus.

Ponios ir ponai, manau, kad šiuo konkrečiu, pažangiu ir pagrįstu pasiūlymu galėtume realiai palengvinti naštą mažiausioms įmonėms. Šiuo pasiūlymu nepanaikinsime pareigos tvarkyti buhalteriją. Įmonės vis tiek turės perduoti reikalingą informaciją suinteresuotosioms šalims, ir niekam nebus užkirstas kelias remtis direktyva, jei jie to pageidaus. Tai mano aiškus atsakymas į D. Sterckxo išreikštą nerimą.

Šiuo pasiūlymu suteiksime galimybę priimti finansinės informacijos viešinimo taisyklės nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis. Labai mažų įmonių atskaitomybė tvarkoma veiksmingiau tada, kai ji reguliuojama tuo lygmeniu, kuriame įmonės veikia; kitaip tariant – vietos lygmeniu.

Be to, manau, kad labai svarbu grafikas. Šį pasiūlymą galime sparčiai įgyvendinti. Tai galimybė padėti smulkiąjam verslui, ir negalime jos praleisti. Girdėjau F. Castex minint kitą galimybę: išipareigojimą ateityje persvarstyti atskaitomybę reguliuojančias direktyvas. Galutinis mūsų darbo terminas – minėjote 2010 m. pabaigą, tačiau tikriausiai tai bus 2011 m. pradžia – yra terminas, kurio nenorime praleisti. Taip pat girdėjau J. Gauzès'o rekomendacijas, kurios buvo mažiau įpareigojančios ir aiškesnės. Pasinaudosime ir atskaitomybę reguliuojančių direktyvų persvarstymo priemone.

Kita vertus, su jūsų parama tai neužkerta mums kelio siekti sparčios pažangos, kuri ir numatoma šiame pasiūlyme dėl mikrosubjektų veiklos. Vėliau galime daryti pažangą, atlikdami išsamų atskaitomybės direktyvų persvarstymą. Nelaukime. Šis visuotinis persvarstymas – kaip jau minėjau, truksiantis iki 2011 m. pradžios – pareikalaus laiko.

Atkreipiau dėmesį į daugelio narių pasakytas labai tikslias kalbas: C. de Jonge, A. K. Kariņš, D. Feio, K. Swinburne ir kitų, kurie minėjo krizę ir šiuo metu patiriamus ekonominius sunkumus. Mūsų atlikti skaičiavimai rodo, kad jei įstengsime atgaivinti vidaus rinką, ko šiuo metu ir siekia Pirmininkas J. M. Barroso, ir – tai labai svarbu mano mandatui – jeigu įstengsime paversti vidaus rinką veiksmingesnę ir sklandesnę, galėsime pasiekti papildomą ekonomikos augimą Europoje, nuo 0,5 proc. iki 1,5 proc.

Šio augimo galime ieškoti išorėje, pasaulinės konkurencijos sąlygomis, tačiau turime pradėti jo ieškoti savo namuose – Europoje. Manau, – kaip matyti iš K. Lehne pranešimo filosofijos, – kad didžiąją dalį šio augimo nulems penki milijonai labai mažų Europos įmonių, jeigu tik pasistengsime palengvinti joms veiklą. Tai ir yra šio pasiūlymo filosofija.

O. Karas ir H. Ranner užsiminė apie minimalius reikalavimus arba minimalius standartus. Be to, pastebėjau, kad K. Leone'o pranešime nenumatyti minimalūs reikalavimai. Tam mums reikia laiko. Pažiūrėsime, kokių veiksmų šiuo klausimu galime imtis kartu su Taryba. Raginu pritarti šiam pranešimui ir pasiūlymui, nes juose numatyta konkreti pažanga, etapas ir proceso, kurio reikia tam, kad penki milijonai labai mažų Europos įmonių kartu su milijonais jų sukurtų darbo vietų galėtų plėtoti savo verslą dabartinio sunkmečio sąlygomis, dalis.

Todėl ir noriu pasinaudoti šia galimybe ir padėkoti K. Lehne, taip pat pažadėti, kad Parlamentui patvirtinus šį pasiūlymą, kaip ir tikimės, turėsiu galimybę nedelsdamas imtis darbo ir kartu su Taryba apibendrinti konkrečią ir praktišką pažangą, kurią padarėme, remdami mažiausias įmones pagrindinėje Europos rinkoje.

Klaus-Heiner Lehne, pranešėjas. – (DE) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti visiems Parlamento nariams ir Komisijos nariui už dalyvavimą šiose diskusijose. Norėčiau pareikšti šešias trumpas pastabas.

Pirma, dėl poveikio vertinimo. Komisija pateikė išsamų šio Komisijos pasiūlymo poveikio vertinimą, šis vertinimas atliktas ir Teisės reikalų komitete. Kai D. Sterckx'o pranešimas buvo aptartas Ekonomikos ir pinigų politikos komitete ir Teisės reikalų komitete, paprašėme, kad būtų atliktas papildomas poveikio vertinimas. Atsakymo laukėme keletą savaičių, tačiau jo taip ir negavome.

Antra, visiškai teisinga, kad kompromise numatytos minimalios nuostatos. Tai jokių būdu nėra visų išipareigojimų panaikinimas, o tik jų sumažinimas tiek, kiek būtina reikia, t. y. tiek, kiek reikia įmonėms.

Trečia, įmonės, kurioms reikia rengti tokias ataskaitas, kreipiantis į banką paskolos, gali jas pildyti. Tačiau jeigu mikrosubjektams visai nereikia banko paslaugų, tada objektyviu požiūriu nesuprantama, kodėl jie turėtų būti apkraunami papildomų išlaidų našta, mokėti už buhalterijų ir mokesčių patarėjų paslaugas.

Ketvirta, mokesčių balanso nuostatos išlieka tos pačios ir nekeičiamos. Šiame pasiūlyme kalbama tik apie reguliarias balanso ataskaitas ir papildomas išlaidas, kurios patiriamos rengiant tokias reguliarias balanso ataskaitas.

Penkta, Ketvirtosios ir Septintosios bendrovių teisės direktyvų persvarstymas – ne maža užduotis, tai pakankamai didelė užduotis. Septintoji direktyva susijusi ir su susivienijimais. Tai labai sudėtinga ir sunku. Drįsčiau prognozuoti, kad, jeigu dabar nepriimsime šio sprendimo, tokiu atveju, atliekant esminį Ketvirtosios ir Septintosios bendrovių teisės direktyvų persvarstymą, iškyla grėsmė, kad mažosios ir vidutinės įmonės bus nustumtos į šalį, nes iš tikrųjų neatliks svarbaus vaidmens šiose diskusijose, nes ir lobistai šiose diskusijose neatliks jokio vaidmens. Todėl labai svarbu dabar, o ne vėliau priimti šį sprendimą, kai jau nežinosime, ar jis bus veiksmingas, ar ne.

Mano šeštoji pastaba susijusi su verslo asociacijų pozicija. Žinau, kad iš didžiųjų Europos verslo asociacijų, atstovaujančių MVĮ interesams, tik viena asociacija prieštarauja šiam pasiūlymui. Kitos jam pritaria. Manau, kad turime dar kartą tai pabrėžti.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2010 m. kovo 10 d., trečiadienį, 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos klestėjimas priklausys nuo sėkmingos mažųjų ir vidutinių įmonių veiklos. Todėl ES ir valstybės narės turėtų sukurti palankias sąlygas šioms įmonėms. Didžiausia MVĮ kliūtis – administracinių formalumų laikymasis. Iš tiesų, MVĮ tenka neproporcingai didelė kontrolės ir administracinė našta, palyginti su didžiosiomis įmonėmis. Skaičiavimai rodo, kad kontrolės pareigas atliekantiems darbuotojams skiriant vieną eurą didelėse įmonėse, mažosiose įmonėse kartais reikia skirti iki 10 EUR. Šiame Komisijos pasiūlyme mikrosubjektų sąvoka išplėsta, apibūdinant juos kaip įmones, kurios balanso dieną neviršija dviejų toliau pateiktų kriterijų ribų: balanso ataskaita – 500 000 EUR, visos grynosios pajamos – 1 000 000 EUR ir (arba) vidutinis darbuotojų skaičius per ataskaitinius metus – dešimt darbuotojų. Valstybės narės turėtų pašalinti šiuos mikrosubjektus iš Europos bendrijos direktyvos dėl metinės atskaitomybės įgyvendinimo veikimo srities. Kiekvienu atveju mikrosubjektai ir toliau pildys pardavimų ir sandorių ataskaitas vadybos ir mokesčių informacijos tikslais. Portugalijoje į šios išimties veikimo sritį patektų 356 140 įmonių.

Zbigniew Ziobro (ECR), raštu. – (PL) Labai džiaugiuosi, kad patvirtindami naujus mikrosubjektų ataskaitų reikalavimus, sumažinsime biurokratijos našta. Įmonių apkrovimas daugybe taisyklių – viena iš priežasčių, kodėl negalime įgyvendinti Lisabonos strategijos. Biurokratiniai apribojimai daro ypač didelę įtaką mažosioms ir vidutinėms įmonėms, nes jose buhalterijos ir teisinių paslaugų išlaidos neproporcingai didelės, palyginti su pajamomis. Kaip ES gali būti konkurencingiausia ekonomika pasaulyje, jei įmonėms taikoma tiek daug taisyklių? Net gėda užsiminti, kad gausybės taisyklių, kliudančių įmonėms vykdyti savo veiklą, autorius yra Briuselyje, kuris tokiu būdu tik prisideda prie tolesnių ekonominės laisvės suvaržymų. Komisijos iniciatyva nusipelno mūsų paramos, net priėmus Teisės reikalų komiteto pasiūlytus pakeitimus, nes nėra prasmės ir toliau mažosioms įmonėms taikyti sudėtingus atskaitomybės reikalavimus. Jei ES plėsis taip greitai, kaip visi pageidauja, tada privalome imtis tolesnių veiksmų ir panaikinti nereikalingas kliūtis. Todėl kreipiuosi į Europos Komisiją, ragindamas įtraukti į ES 2020 m. strategiją aiškų tikslą – mažinti verslui kliudančių ES taisyklių skaičių. Reikia kuo greičiau nustatyti be reikalo reguliuojamas sritis ir panaikinti tokias taisykles. Kitu atveju Europa taps lėčiau besivystančiu regionu negu kitos išsivysčiusios pasaulio šalys.

20. 2008 m. konkurencijos politikos ataskaita (trumpas pristatymas)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Sophia in 't Veld pranešimas Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu dėl 2008 m. konkurencijos politikos ataskaitos (A7-0025/2010) (COM(2009)0374 – 2009/2173(INI)).

.

Sophia in 't Veld, pranešėja. – Pone pirmininke, Komisijos nariai, mieli kolegos, – ir tie, kurie šiuo metu palieka posėdžių salę, – šis pranešimas Ekonomikos ir pinigų politikos komitete (ECON) priimtas didele balsų dauguma, ir tai pavyko padaryti bendromis visų frakcijų pastangomis. Norėčiau padėkoti visiems šešėliniams pranešėjams – kurie, kaip matau, vis dar sėdi šiuose rūmuose – už puikų bendradarbiavimą.

ECON itin palankiai vertina vartotojams teikiamą reikšmę. Anksčiau pareigas ėjusi Komisijos narė N. Kroes atliko puikų darbą, nes vartotojai tapo konkurencijos politikos šerdimi, ir tikimės, kad Komisijos narys J. Almunia tęs pradėtą darbą.

Tai leidžia man priartėti prie pirmos svarbios temos – kartelių. Diskutavome dėl pačių įvairiausių priemonių, kurios galėtų tapti veiksmingomis sankcijomis, taip pat ar teisingos didelės baudos ir tinkamos baudžiamosios sankcijos.

Tačiau, prieš gilinantis į diskusijos detales, norėčiau priminti Europos įmonėms, kad geriausias būdas išvengti sankcijų – tiesiog nedalyvauti karteliuose. Tikriausiai manote, kad pergudravote konkurencijos tarnybą, tačiau iš tikrųjų paprasčiausiai padarėte žalos vartotojui. Karteliai nėra protinga išeitis. Kartelius turime smerkti.

Todėl džiaugiamės tvirta Europos Komisijos pozicija dėl antikonkurencinio elgesio. Labai svarbu už netinkamą elgesį taikyti sankcijas, ypač pakartotinių pažeidimų atveju, tačiau kartu būtina skatinti laikytis konkurencijos taisyklių. Sankcijos turi turėti atgrasomąjį poveikį. Didžiulės baudos – veiksminga priemonė, tačiau, kaip vienintelė priemonė, jos gali būti pernelyg nepagrįstos. Todėl raginame Komisiją pateikti pasiūlymų, kaip galėtume sukurti pagrįstesnių ir veiksmingesnių priemonių rinkinį. Pranešime siūlome svarstyti tokias temas, kaip asmeninė atsakomybė, skaidrumas ir įmonių atskaitomybė, trumpesnės procedūros, tinkamas procesas ir Europos standartų plėtojimas, taip pat bendrovių atitikties programos.

Antra svarbi tema – valstybės pagalba. Ekonomikos krizės sąlygomis suteikta didžiulė valstybės pagalba. Išskirtinės aplinkybės nulėmė išskirtines sąlygas. Pripažįstame tai, tačiau neturime pamiršti, kad suteikta valstybės pagalba turi savo kainą. Ji iškreipia konkurenciją, smarkiai padidina valstybės skolą ir biudžeto deficitą. Šio laikotarpio sąskaitą teks apmokėti ateinančioms kartoms. Mūsų pareiga – pateisinti kiekvieną išleistą centą. Todėl džiaugiuosi, kad Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas ragina Komisiją atlikti visapusišką išskirtinės valstybės pagalbos teikimo rezultatų vertinimą.

Visų pirma raginame atlikti valstybės pagalbos, kuri skirta vadinamajam „žaliajam“ ekonomikos atkūrimui, vertinimą. Prieš dvejus metus mus įtikino patvirtinti atkūrimo priemonių paketą ir valstybės pagalbos teikimo priemones su pažadu, kad jos bus naudojamos jau seniai vėluojančiam perėjimui prie tvarios žiniomis grįstos ekonomikos skatinti. Dabar klausiamo jūsų, ar pinigai iš tiesų paskatino šį perėjimą? Kam jie buvo išleisti? Kas gavo naudos, ir kokių veiksmų iš tikrųjų buvo imtasi dėl „žaliojo“ ekonomikos atkūrimo?

Be to, Komisijos nary, siekiame aiškumo valstybės pagalbos poveikio finansų sektoriui ir, visų pirma, jos galimo iškraipomojo poveikio klausimu.

Taip pat norėčiau tarti keletą žodžių apie vertikaliuosius apribojimus. Žinome, kad dabartiniai susitarimai bus persvarstyti šių metų gegužės mėn. Europos Komisija dar anksčiau įsipareigojo įtraukti Europos Parlamentą į šį persvarstymo procesą. Tačiau, dideliu mano nusivylimui, spaudoje perskaičiau apie naujausią pasiūlymų redakciją. Kai paprašiau Komisijos tų pačių dokumentų, apie kuriuos informacija nutekėjo spaudai, prireikė daug pastangų, kad juos gaučiau, ir negaliu nuslėpti savo susierzinimo. Komisija turėtų apriboti sistemiską ir sąmoningą informacijos nutekinimą spaudai. Jei atvirai, neigimas, kad tai vyksta, yra mūsų įžaidimas.

Komisijos pasiūlyme diskriminuojami elektroniniai prekyautojai, kurie neįsteigia parduotuvių, turinčių sienas ir stogą. Pasinaudojau savo, kaip pranešėjos, privilegija ir pateikiau pakeitimą, prašydama Komisijos ištaisyti šią padėtį. XXI a. turime skatinti, o ne slopinti elektroninių prekyautojų iniciatyvą. Todėl raginame Komisiją iškelti vartotojo interesus virš stambiųjų įmonių interesus.

Raginame Komisiją atlikti ilgai uždelstą sektorių tyrimą, ypač elektroninės reklamos sektoriaus, nes to Parlamentas prašė jau keletą kartų. Jei Komisija nenori to daryti, norėtume sužinoti atsisakymo priežastis.

Komisijos nary, labai džiaugiamės Komisijos nario J. Almunios pažadu įtraukti Parlamentą į konkurencijos politikos formavimo procesą. Ekonomikos krizė akivaizdžiai parodė didesnę konkurencijos politikos demokratinio teisėtumo poreikį, ir šiomis aplinkybėmis manau, kad incidentas su vertikaliųjų apribojimų dokumentais tebuvo klaida. Pripažįstame Komisijos nepriklausomybę, – kaip liberalių pažiūrų narė, aš taip pat pripažįstu, – tačiau tikimės, kad Komisija įtrauks Parlamentą į konkurencijos politikos formavimą, kaip ir numatyta šiame pranešime.

Laukiame Komisijos atsakymo. Ačiū jums, pone pirmininke, už jūsų malonę.

Michel Barnier, Komisijos narys. – (FR) Pone pirmininke, savaime suprantama, iš pradžių norėčiau savo kolegos ir bičiulio F. Almunios vardu padėkoti S. in 't Veld už pranešimą apie 2008 m. konkurencijos politiką. Taip pat norėčiau padėkoti R. Bütikoferiui ir A. Bielanui, kurie, kaip Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešėjai apie vidaus rinką ir vartotojų apsaugą, taip pat prisidėjo rengiant šį pranešimą.

Ponia S. in 't Veld, Komisija šiais metais pabrėžė, kad Parlamento rezoliucijoje nagrinėjama daug klausimų, apie kuriuos mums ką tik priminėte. Kartu su Komisijos pranešimu apie konkurencijos politiką ji apima Komisijos pranešimus dėl reglamentų veikimo ir su koncentracija susijusių reglamentų persvarstymo.

Komisijos požiūriu, jūsų rezoliucijoje iškelti du tikslai. Pirmas – šia rezoliucija ir toliau galime gerinti konkurencijos politikos metinių pranešimų turinį ir antras, kur kas svarbesnis, tikslas – tai padės Komisijai įsitraukti į visapusišką dialogą su Parlamentu. Pažadu perduoti J. Almuniai jūsų raginimus dar labiau plėtoti dialogą su Parlamentu.

Tiesą sakant, šis dialogas labai svarbus siekiant, kad gerai veiktų visos politikos sritys, ir, mūsų nuomone, tai apima ir konkurencijos politiką. Parlamentas mums priminė siekį, kad konkurencijos politika būtų vykdoma remiantis bendro sprendimo procedūra. Ponia S. in 't Veld, norėčiau pasakyti atvirai: Komisija neturi galios pakeisti Sutarties nuostatų, reguliuojančių teisinį pagrindą, taikomą šiai konkurencijos politikai. Tačiau esame pasiruošę ištirti kiekvieną atskirą atvejį, ar bendro sprendimo procedūra gali būti taikoma naujoms iniciatyvoms, kurių tikslai nėra iš konkurencijos srities.

Žinote, ką šiuo klausimu Komisijos narys J. Almunia pareiškė sausio mėn. – Parlamentas bus įtrauktas į visas teisėkūros iniciatyvas, kurios susijusios su privačių asmenų ieškiniais dėl žalos. Komisija, kaip ir Parlamentas, nemano, kad dėl dabartinės ekonomikos krizės galima pateisinti konkurencijos taisyklių švelninimą koncentracijos kontrolės ar valstybės pagalbos srityje. Naujausi Komisijos duomenys aiškiai rodo, kad ji griežtai laikosi šių principų: užkertant kelią konkurencijos iškraipymams net per krizę, kartu, jeigu reikia, taikant lanksčias ir atviras procedūras.

2008 metai, kai prasidėjo ekonomikos ir finansų krizė – išskirtiniai metai. Pranešime dėl konkurencijos politikos atsiskleidžia labai plataus užmojo darbai, kuriuos Komisija atliko šiomis sąlygomis, glaudžiai bendradarbiaudama su partneriais tiek nacionaliniu, tiek Europos lygmeniu.

Krizė pasiekė aukščiausią tašką 2009 m. Pagrindinis 2009 m. pranešimo skyrius bus skirtas konkurencijai ekonomikos ir finansų krizės sąlygomis. Pranešimas turėtų būti patvirtintas šių metų antrąjį ketvirtį. Jį Parlamentui pateiks Komisijos narys J. Almunia. Tai neabejotinai bus puiki galimybė Parlamentui ir Komisijai dar kartą įsitraukti į naudingas diskusijas.

Ponia S. in 't Veld, savo kalboje pabrėžėte ir vertikalųjų apribojimų klausimą, kurį įtraukėte į savo pasiūlytą pakeitimą. Šiuo klausimu, ponias S. in 't Veld, Komisija įsitikinusi, kad pasiekė tinkamą pusiausvyrą.

Kita vertus, lengvatos pagal kategorijas suteikia galimybę tiekėjams pasirinkti platintojus ir susitarti su jais dėl tiekiamų produktų perpardavimo ir tikrose, ir elektroninėse parduotuvėse. Tai leidžia jiems surasti geriausius produktų platinimo būdus ir apsaugoti savo prekės ženklo įvaizdį.

Be to, patvirtinti platintojai privalo turėti galimybę laisvai naudotis internetu, ir jų elektroninei prekybai taikomos sąlygos turi būti lygiavertės prekybos parduotuvėse sąlygoms tam, kad būtų išvengta nereikalingų interneto naudojimo apribojimų. Tai reiškia, kad pasiūlymu prisidedama prie bendrosios Komisijos politikos skatinant elektroninę rinką ir elektroninę prekybą.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, pranešėja kalbėjo apie kartelius. Tai, kad karteliai egzistuoja, ir įrodytas, kad jie egzistuoja – tai du skirtingi dalykai. Žinau, kad Airijoje, ypač žemės ūkio sektoriuje, daugelis ūkininkų mano, jog įmonės veikia kaip kartelis. Salos valstybėje transportuoti galvijus – ypač šiuo metu dėl padidėjusių, beveik drakoniškų apribojimų – tampa vis sunkiau, todėl įmonėms tenka visa našta.

Būtina paminėti, kad kainos kyla tolygiai lėtai, tačiau krinta tolygiai sparčiai. Galvijo kaina Airijoje ir Didžiojoje Britanijoje skiriasi nuo 150 EUR iki 200 EUR už galviją. Kaip jau minėjau, tai įrodyti gali būti sudėtinga. Tačiau Komisijos narys M. Barnier tikriausiai galėtų pasinaudoti savo puikiais sugebėjimais patikrinti susidariusią padėtį ir padėti imtis korekcinio veiksmų.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Pone pirmininke, pradėdamas kalbą norėčiau padėkoti jums ir Komisijos nariui už pristatymą ir, visų pirma, pabrėžti, kad Europos Sąjungos konkurencijos teisės nuostatų turinio kontrole labai suinteresuoti vartotojai. Džiaugiuosi, kad Komisija pirmą kartą įtraukė skyrių apie konkurencijos teisę ir jos reikšmę vartotojams. Tai ypač džiugina po nevaisingo penkerius metus trukusio dialogo su Europos Komisija dėl Europos konkurencijos politikos.

Sunkusis Europos Sąjungos konkurencijos teisės įgyvendinimo etapas dar tik prasidės, visų pirma, įgyvendinant nuostatas, susijusias su pagalbos teikimo teisėmis ir valstybių narių taisyklėmis dėl pagalbos teikimo bankams. 2008 m. šis klausimas nekėlė problemų. Šiuo atžvilgiu aiški pranešime perduodama žinia yra ta, kad Komisija privalo labai atidžiai stebėti, kad nebūtų daroma neigiamą įtaka vienai bendrai rinkai ir Europos vartotojams.

Šiomis aplinkybėmis labai svarbios sąlygos, taikomos mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Pranešime akivaizdžiai palaikomos vidutinės įmonės taikomos sąlygos, skiriant pinigines nuobaudas kartelinių susitarimų atveju.

Mūsų požiūriu, vertikalieji susitarimai elektroninėje rinkoje yra griežti, tačiau po balsavimo Ekonomikos ir pinigų politikos komitete pateiktas vertinimas, mūsų nuomone, atrodo skubotas, todėl nenorėtume pritarti šiame komitete parengtam pranešimui.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, 2008 m. pranešime dėl konkurencijos politikos pirmą kartą įtrauktas skyrius apie kartelius ir vartotojus. Taip pat pirmą kartą kalbama apie priverstinių piniginių nuobaudų taikymą. Be to, pranešime minimos tokios svarbios iniciatyvos kaip papildomos gairės įgyvendinant klimato kaitos ir energetikos priemonių paketą ir Komisijos baltoji knyga dėl ieškinių atlyginti žalą, patirtą dėl EB antimonopolinių taisyklių pažeidimo.

Pranešime taip pat nagrinėjamas konkurencijos politikos vaidmuo krizės metu. Vykdam šią politiką, valstybės pagalbos teikimas buvo stabilizuotas ir sumažintas. Kai tik pradėsime įveikti krizę, turėsime ištaisyti atsiradusius iškraipymus ir atkurti vienodas sąlygas, išvengiant moralinės rizikos.

Pranešime reikalaujama apibrėžti automobilių sektoriaus ateitį, didžiausią dėmesį skiriant mažųjų ir vidutinių įmonių problemoms, taip pat tyrimui apie tiekimo grandinę maisto pramonėje, numatant tolesnes priemones pieno produktų platinimui.

Taip pat ginama šiuolaikiškesnė ir teisingesnė konkurencijos politika, stiprinanti Parlamento vaidmenį. Todėl palaikome šią politiką, ir sveikinu pranešėją pasiekus gerų rezultatų.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kaip šešėlinis pranešėjas pirmiausia noriu pasveikinti kolegę Sophia in't Veld, parengusią puikią ataskaitą. Manau, kad pranešime labai aiškiai akcentuotos tos sritys, į kurias Komisija turėtų atkreipti didelį dėmesį. Visų pirma tai valstybės pagalbos priemonių kontrolė. Krizės metu Europos Komisija suteikė galimybę valstybėms narėms išskirtinai taikyti valstybės pagalbos priemones. Kadangi tokios priemonės buvo teikiamos paskubomis, Komisija privalo ištirti, ar tikslingai šios priemonės buvo panaudotos ir ar jos buvo produktyvios, ar krizė nesukėlė protekcionistinės valstybių narių reakcijos, nes protekcionizmas ir bendrosios rinkos susiskaldymas yra žalingas konkurencijai ir tik silpnina Europos Sąjungos padėtį pasaulinėje ekonomikoje. Taip pat džiaugiuosi, kad pranešėja atsižvelgė į ITRE komiteto nuomonę dėl Europos Sąjungos energetikos vidaus rinkos problemų, o ypač, kad neįmanoma užtikrinti šios rinkos konkurencingumo ir bendro veikimo, kol egzistuoja energetinės salos ir kol nėra tarpusavyje sujungtos ir tinkamai veikiančios energetinės infrastruktūros.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2010 m. kovo 9 d., antradienį, 12.00 val.

21. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

22. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 23.05 val.)

23. Metinės sesijos pabaiga

Pirmininkas. – Skelbiu, kad 2009–2010 m. Europos Parlamento sesija yra atidėta.